

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

ROČNÍK XXXV.

CHICAGO, ILL., 15. SRPNA 1913.

ČÍSLO 8.

Jos. J. Hájek:

LUNCE dospělo svého zénithu. Ve vzduchu vůni prosyceném prohání se bezstarostní motýlové, vítr laškuje se stříbrnými vlnkami a na polích lid vyhlíží potřebný zlatý klas. Kol do kola modravý blankyt. Nad horským temenem krouží rod sokolů. Opustili hnízda svá, k nimž hlučná hesla bratrství stoupala, ač viděli, jak se dýky za zády zablýskly; ohlas vlasteneckých fanfár k nim doléhal, ač viděli, jak trubač grošů měsec tajně strkal do kapes. A lidu klamanému — tomu dobrému lidu, kterému

oni sloužiti měli za vzor poctivosti a přímosti, odhodlanosti a síly, pokroku a volnosti — se při tom vůči hledě křivila páteř. V svrchovaném nebezpečí tom posla vyslali od hnízda k hnízdu, aby k činu rozhodnějšímu zburecoval Sokoly. Sletěli se k poradě. Ukazují lidu, jak křídla rozpínat, ukazují mu jakou důvěru propůjčuje ocelový spár. Lid vzhlíží vzhůru, oči se mu otvírají, na rtech se mu rozkládá úsměv naděje, tu najednou zachmuří se obzor, z půlnocní strany ženou se — kobylky. Vítají je farizejové. Co dbají oni, že slibná bude zničena žeň, jim slunce překáží. Před ním do brlohů svých zalezli, teď ven se derou pozorující, že kobylek hodně, celý mrak. Však co to? S temene horského letí Sokolové. Tak ani Jaroslav na Tatary nenarazil, jako se vrhli na kobylky, mrak nemrak. A rozprášili je na vše strany a zmařili jejich záměry. Lid dole jásá, že zachráněna žeň, šátky mává ve vzduchu a z tisíce hrdel mohutným chorálem zavzní: "Jen vzhůru pestrý Sokole, jen vzhůru na svou stráž!"... Vráť se zase ke svým káňatům. Budou jim vypravovat o prudkém střetnutí s kobylkami závisti, zisknosti a zpátečnictví, ale neopomenou na konec vždycky připomenouti: "Nebojte se, děti, boje, je-li ho třeba. Bud'te opravdoví a vždycky bude Vám svítit slunce; to světlo pravdy, zdroj života a síly, symbol lásky. Bud'te opravdoví a bez počtu budou dnové volnosti a svobody."

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Někteří naši lidé, již mají vlastenectví plnou hubu a snášenlivostí ústa jejich zrovna přetékají, mají pro naše Sokolstvo rady vždycky po ruce a nyní před sjezdem naší Národní Jednoty Sokolské znovu dovolávají se hesla: "Co Čech, to Sokol" i nelibě nesou odpor náš proti jakémukoli zpátečnictví, smířovačkám, společné práci s "Orlíky" a všelikému zakládání "Národních i nenárodních Rad" a p. Vysvětlili jsme již několikrát naše stanovisko jako volných, pokrokových lidí svobodomyšlných, již znajíce dějiny vlasti své nevěří, že by voda s olejem se smísiti dala a udalosti doby poslední dokazují u nás v té české Americe, že měli jsme pravdu. **Sokol jako jarý, volný pták nesedne**

nikomu na vějíčku, aspoň ne Sokol naší organizace. Tolik již by se mělo znáti a nyní před sjezdem našim jen zdůrazniti si dovoluujeme. Jdeme do práce szjedové s tím přesvědčením, že vždy snažili jsme se na těchto místech konati svou povinnost a nic než povinnost. Ostří brků našich neslo se vždy za pravdou, at' již líbila se našim přátelům aneb nepřatelům a my v pořadateltvu se snažili, aby vždy každé slovo poctivé, každá rada, každý pokyn a každý posudek spravedlivý vyzněly na prospěch toho celku našeho, jemuž zasvětili jsme nezištně veškeré síly své... Že naskytlo se mnoho překážek, že mnoho vytrpěti bylo nám hanobení a útoků všelikých i tam kde nejméně jsme očekávali, co na tom, šli jsme cestou svou,

se šíjí vztýčenou a neohnuli páteře před nikým a nikde. V tom nejlepší jest zadostiučinění naše, jako v tom, že jsme přivedli list náš na výši doby jak po stránce technické, tak i v části povšechné a hlavně i zdravotní a poučné, výchovné. Že nejvíce čerpali jsme posily a poučení za naší návštěvy ve staré, drahé vlasti naší o sletu posledním, že tam pochopili jsme nejlépe z daných příkladů skvostné práce sokolské kázeň divy tvořící, a co třeba konati i zde mezi námi za tou velkou vodou i jak na příště postupovati dlužno, kdož mohl by se diviti nám? Súčastnili jsme se z pořadatelsví listu našeho práce sletové, jakž zástupcům naší N. J. S. slušelo, pozorovali jsme, studovali a porovnávali, dojmy své pak bratrům a sestrám na místech těchto zdělující přímo a nebojácně, kde o naše tam doma, aneb o nás samotné se jednalo. Tak bylo zvykem naším po celou dobu co povolání jsme byli sjezdy N. J. S. k tomuto nezrovna snadnému úkolu. Šli jsme v před a protože bylo v před, heslo výše vzpomenuté jinak vykládati jsme začali. A hle, dnes již nejsme samotni, dnes i v Čechách již se s námi souhlasí a hlasy šiků mohutných ozývati se počínají . . . Tak čteme v knížce: "Sokolské vědomí", jakž zpracoval br. Eduard Tábořský mezi jiným i toto: "Tyrš řekl: 'Co Čech, to Sokol'". Ano, to platilo v těch dobách, kdy Tyrš Sokolstvo zakládal, v době tuhého absolutismu, kdy naše věc národní prodělávala úporný boj, jemuž vše ostatní muselo ustoupiti, a kdy také následkem toho reakční proudy nevystupovaly s takovou vehemencí, jako dnes. V tomto jedině musíme Tyrše si přispůsobiti duchu doby. A nutno dnes říci: **Co svobodomyslný Čech, to Sokol.** Právo k tomu a nutnost dává nám vývoj a dává nám sám Tyrš, který řekl **ŽÁDNÉ STANUTÍ!** — Vždyť stěží, který stav skutečný je kdy v té míře výborný, aby zlepšení v něm naprosto nemožné bylo. Vybízí ke kráčení dál, abychom se neocitnuli v odporu s duchem doby nové. Staví se výslovně proti zpátečnictví, jež nazývá nejhorším, ba vražedným zločinem na národech páchaným." Tolik snad stačí a nyní na shledanou v Baltimore, Md. Na shledanou v práci a postupu svorném ku zdaru věci naší sokolské, jejíž blaho všichni na zřeteli míti musíme a odhodivše malicherné spory a nedorozumění, jsou-li kde jaké mezi námi, pojdmež k metám nejvyšším na uvolnění, posilu a utužení českého člověka i bratra jeho Slovana . . .

V našich stanovách, pojednávajících o sjezdu, praví se v článku 9.: "Žádný zástupce, který přijede na sjezd bez stejnokroje, nebudiž připuštěn k jednání." Jak nevlídný, cizí zvuk mají slova ta v sokolské ústavě. Jest vidět, že posud lpíme příliš na kroji, jako by ten, kdo nepříjde do sjezdu v kroji, nebyl již spůsobilým na jednání podílu bráti, nebyl spůsobilým o potřebách, prospěchu a budoucnosti naší jednoty rokovati. Chová-li se někdy náš člen (třeba i v kroji) tak, že působí všeobecné pohoršení, zapomene-li se tak, že všechny námi hlásané zásady sebeopanování, ušlechtilosti a mravnosti veřejně šlape v prach, nemáme pro takového ani slova pokárání, ač by měl býti z našeho středu

na vždy vyloučen — ale opomene-li Sokol sebe upřímnější obléknouti se v kroj, již pozbývá práva zasedati v našem sjezdu! Článek ten nejen že jest nemístný, neboť vyhlíží to tak, jako bychom jen toho pokládali za spůsobilého na jednání v sokolském shromáždění podílu bráti, kdo oděn jest v kroj — at' už pak jeho duševní schopnosti jsou stupně jakéhokoliv, a byt' jeho Sokolství záleželo jen v tom kroji, který také jen v dnech sjezdových oblékne, článkem tím také působeny jsou vyslancům zbytečné nepříjemnosti, poněvač musí na cestu obtěžovati se zbytečnými zavazadly. Na dráze v kroji cestovati není radno ani příjemno a tu chtěj nechtěj musí každý vyslanec bráti s sebou více obleků, a každý ví, že čím více zavazadel, tím více nepříjemností na cestách. Slyšíme často volati, že "kroj nedělá Sokola" — ale naše ústava tím článkem poučuje zase nás i veřejnost o tom, že "jenom kroj dělá Sokola!"

Na jiném místě přinášíme reprodukcí poštovního lístku jakých jsme obdrželi z Prahy několik. Jest to znamenitá ukázka jak se dovedou Němci chlubití cizím pécím, jak němečtí Turnéři v nedostatku své vlastní práce a průkazů tělocvičné výchovných opovážili se sáhnouti na práci Sokolstva českého a zneužili ji způsobem přímo hanebným! Upozornili jsme ovšem ihned dotyčné kruhy na tento "trick" turnérský a divíme se, že i new yorský list německý, jenž má vždy pro všechno české jen opovržení "New York Staatszeitung" přinesl pod ohlavením: "Bilder vom Leipziger Turnfest". Povedlo se vychloubavým Němčikům, jen co jest pravda. Vzali jednoduše veliký sletový náš obraz, na němž ukázka jest prostných 13,000 boreů českých, Sokolů na Letné v Praze roku minulého a nalepili naň Turnera Witzgalla. Pak znovu ofotografovali a reprodukovali, jakoby ten Witzgall vedl celé to cvičení sokolské na můstku náčelnickém, našeho Jindry Vaníčka. Čirý to podvod a jsme jistí, že slušní Turnéři až zvedí jen zatratí, jako se podiví, že ten Witzgall jest praobyčejný Vyčkal. Němci, jimž jsme toto "salto mortale" turnérské ukázali zarděli se studem a téměř šmahem odsoudili.

Jaktěživi nečtli jsme takovou snůšku nesmyslů, jako obsahuje brožurka "Kříž a kalich" napsaná Horálkem, vlastně prý bratry Horálkovými oběma, kdys na Král. Vinohradech. Z těch jeden slavil minule vstupní "premiéru" do této nové vlasti "spíčem" svým v T. J. S. v New Yorku. Naši poukázali jej na místo kam patří, dobře vědouce, že panáček a bývalý Sokol, přišel sem lovit methodistické dollárce z missijního fondu. Znamenitá jest filipika paně Horálkova: "Křížáci uloupili krásnému heslu šat, vzali pravdě šat a oblekli do něho lež. Lež sice nezvítězila, křížáci nezmohli proti Husitům ničeho, nicméně měli Husité tu svou pravdu obléci do stejného šatu —, proč to ukázala budoucnost — vždyť šat nerozhoduje, ale jádro —, měli vztýčiti znamení stejné, stejnou zbraň. "Škoda, že nebyl tehdy již Horálek na světě a že nemohl Husitům poraditi, že

místo palcátu lepší by se hodil kříž a místo kalicha kus nějakého šatu. "Napravte křivdu za kalich" volá Horálek na Král. Vinohradech o velikonočních 1892 a roku 1903 v New Yorku cituje jen bibli!

"Dělnický Sokol", věstník Jednoty Děln. Amer. Sokola pořádá nyní br. Fr. Hrbek, 525 E. 72nd St., New York, N. Y. Br. Tůma nabažil se slasti pořadatelských velice brzo. Nedivíme se tomu a br. Hrbkovi přejeme aspoň, aby měl tak "silnou kůži" jako jeho předchůdce a péro jeho, aby následovalo těmi stezkami, jež vytýčil brk Stuchlíkův. Jest potřeba spolubojovníků, již byli by vždy a všude na stráž, zejména tam kde jedná se o volné instituce naší republiky. Vždyť pomalu již to s tou americkou svobodou a demokratičností občanstva bude vypadati hůře, nežli v Rakousku. A to přece již něco znamená! Dnes obmezují se naše práva osobní svobody, zítra povídá se vám o naprostém nedělním klidu, aby lid spíše do kostelů se nalákal a po zítří již se útočí na nejdůležitější instituci naší školu veřejnou. Na veřejnou školu má spadýno hlavně hierarchie katolická, kdežto v Pennsylvanii docílili toho protestanté, že se musí čísti bible tolik a tolik hodin denně bez ohledu na to, že v té či oné třídě jest žactvo věr různých a vyznání, ba že jsou tam i israelité a dítky svobodářů. Pokrokové živly tohoto státu patrně zapaly, když se jednalo o tento krok v zad a nyní musí trpět všichni bez rozdílu. V jiných městech, kde více jest kostelů, nežli jakýchkoli jiných ústavů dobročinných, kde postaráno jest důkladně "o spásu duší po smrti a utrpení těla za živa" kazatelové všech denominací láteří nyní docela i proti nevinné nedělní hře "base-ball", a pořadatele i účastníky pronásledují pro rušení nedělního klidu. Člověk by ani těmto a jiným "moudrým" zařízením a předpisům všelikým nevěřil, povážíme-li, že děje se v městě, kde jedna třetina voličů všech jest česká, vedle celé řady Němců, již také neradi zůstávají v neděli "na suchu". Nejsme rozhodně pro nějaké to propití posledního groše, jako nekážeme snad něco, co sami bychom nekonali, ale tolik víme, že "zapovězené ovoce" vždy lépe chutná a na mládež všeliká taková a jiná obmezení prohibiční i nesmyslná spíše záhubně působí, nežli vedou k nápravě. Střídmost v každém ohledu jest naším vodítkem, fanatism a výstřednosti odsuzujeme.

V listu "Sokolice" praví sestra K. Stejskalová v pěkném článku svém mezi jiným: "Naučme se odbývati přátelské donášeče, kteří jistě z málo šlechetných důvodů oznamují nám často, co se kde o nás řeklo."—Sestra pisatelka mluví sice jen k Sokolkám, ale i četní Sokolové měli by slov těch býti pamětlivi, neboť mnohým působí nemalou rozkoš, co nejrychleji oznamovati, "co kde nepěkného se o nás řeklo." A tato ochota působí roztrpčenost, tato podezřelá ochota zaviňuje, že často schopní pracovníci počnou s nedůvěrou na sebe pohlížeti, ano sobě navzájem vyhýbat. Řekne se: "nedopřávejme sluchu takovému..." — ale kdo může předvídati, co nám ten neb onen bratr říci zamýšlí? A po-

zdě jest odmítati bratrskou (?) ochotu, když slova jeho již svůj úkol byla vykonala a v nitru našem zasadila sítě roztrpčenosti — často i bolesti nad pohanou nezaslouženou. Jak zbaviti se těchto ochotných donášečů? Velmi lehce: odnaučme se mluvit o svých bratrích, o svých spolupracovnících po straně — cokoliv proti nim máme řekněme jim šetrným způsobem do očí a tak jediné donášeče připravíme o jejich oblíbené zaměstnání. č.

Upozorňujeme bratry, již projevíli úmysl státi se občany země této, aby nezapoměli a požádali za v čas o druhý list. Mnoho jich učinilo prohlášení na základě nového zákona (27. září 1906), který požaduje, aby žádost o druhý list občanský podána byla ne dříve jak za dva roky a ne déle, nežli sedm let po dosažení listu prvního. Dle nejnovějšího rozhodnutí soudního, musí i ti, kdož požádali o první listy ještě dle starého zákona naturalizačního nejdéle za sedm let od té doby, kdy nový zákon vešel v platnost, požádati o druhý list, jinak nároky na občanství ztrácejí. Jest velmi důležité pro všechny bratry, již složili slib jednotě své, že se občany státi míní.

Lipský slet německých Turnérů patří minulosti a nás těší jen, že bylo tam as dvě stě Sokolů českých, již se šli schválně podívat, pokud Turnéři přetrumfli slet náš roku minulého v Praze. A tolik lze říci již dnes, že se jim sotva podařilo, povážíme-li rozlohu velké říše německé a počet Turnérů vůbec u porovnání s tou malou naší krásnou zemí českou a institucí naší sokolskou. Cvičiště jejich mělo 70,000 čtverečních metrů rozlohy na které cvičilo prostná 17,500. Ta však sokolským rozhodně vyrovnati se nemohla a také pořad druhý za našimi šiky zkáznými hodně pokulhával. V průvodu bylo 70,000 Turnérů. Amerických Turnérů účastnilo se as sto a ti těšili se všeobecné pozornosti. Město bylo vyzdobeno bohatě a hostů ze všech končin Němce a ovšem i Rakouska dost a dost. Jedno však stojí za zaznamenání. Když Dr. Lewald, jako zástupce německého kancléře Turnéry pozdravil a vyzvednouti se snažil, že Turnérstvo veškeré bylo vždy loyálním k monarchii a císaři strhl se takový hluk a odpor, že musela slavná policie zakročiti, aby řečník mohl domluvit. Ku podivu ta monarchie, která již za Jahna si to s Turnéry šikovně pokazila, nyní když vidí rozkvet veliké organisace začne se ústy zástupců svých s ní miliskovat.

Nyní přišlo do módy "opravovati společnost lidskou" a mluvit a psát hodně i o tak zvaném "bílém otroctví". A na tyto a podobné opravy jde se hodně zhurta, sensačně a tak jako s tím psíkem, jemuž řezali ocas, po kousku, aby to tak moc nebolelo. Zajímavé však co přinesl minule "Daily Record" z Los Angeles, kde prý za posledních šest měsíců bylo 206 děvčat odkázáno do "Domu dobrého pastýře". Soudec Curtis D. Wilbur poslal tam sám as 100 nehodných. Slavný ten ústav jest jednoduše veřejnou prádelnou, kde děvčata od 13 do 18 let od

ranních hodin do noci bez milosti se musí dřít, aby pro katolické preláty a ústavy druhé vydělávaly. Nedostanou ani centu mzdy a okres ještě ke všemu platí jeptiškám, které prádelnu tu vedou \$1,100 měsíčně. Mnoho děvčat jest vyznání protestantského, ale těm se trochu přiloží a ty trpí více druhých. Když si poplatníci tamní stěžovali, že by na takové a podobné ústavy sektářské měl býti státní dozor nikdo si stížností těch ani nepovšiml. Vedle prohnáných nevěstek jsou tu i dívky, které do školy choditi nechtěly, toulaly se a byly na ulici pozdě v noci sebrány, tedy ne zcela zkažené a těm se dá takto jen příležitost, aby se dodělaly pořádně.

Náš závodní řád měl by být vytištěn zvlášť a neměl by tvořiti část našich stanov. Jakmile učiníme jej částí ústavy, nesmíme pak měniti jej bez svolení jednot — a proto také mnohé, velice žádoucí změny vždy čekati musí celých pět let až do sjezdu. Stanovy jsou jen pro stránku administrační, s kterou závodní řád nemá nic společného a proto budiž tento tištěn zvlášť a technické komisi budiž zároveň dáno právo, za souhlasu Výk. Výboru řád ten měniti, jak by toho prospěch vyžadoval. č.

Kolikráte jsme si tak mysleli, jestli by nebylo dobře, zejména tam kde cvičitelové naši mají prázdniny, kdyby těchto prázdnin použili ku vlastnímu svému vzdělání odbornému a poznání i širšího světa těloevičného. K tomu ovšem nenáležela by pouze a jedině návštěva sletů a závodů jiných sdružení, ale návštěva a po případě studie na různých těch učilištích těloevičných, amerických, německých, švédských a p., jakž v zemi této zařízeny jsou a majíce i letní kursy těší se pověsti prvního řádu. Nemysleme si, že od jiných nemohli bychom se něčemu přiučiti, aneb že jako cvičitelové té které jednoty již víme všechno, všecinko, protože jsme byli na kursu, aneb protože jsme dostali vysvědčení, že můžeme vyučovati na škole veřejné, odbyvše požadovanou zkoušku a honosíme se tolika a tolika medálami ze závodů našich i cizích. Pouhá studie doma za pečí a z knih nestačí a širšího rozhledu získati lze jen a právě zase v širších kruzích.

Tak jsme se zahleděli mimoděk v tu poslední práci sokolskou nejpobulárnějšího českého malíře Mikoláše Aleše, na tu jeho "Sokolici" a myslí naší šla vzpomínka za vzpomínkou! Co krásného a jak českého byl ten Aleš vytvořil, jak bylo sverázné, milé a vždy nanejvýš umělecké. A naši již uložili jej tam na Vyšehradě v tom "Slavínu", jenž v době poslední žel plní se tak rychle "velikými lidmi českými". A veliký byl i Aleš, jemuž k jeho šedesátiletí ještě nedávno vlivem Uměleckého Klubu v Chicagu i česká Amerika projevila své uznání a pak již přišlo uznání české doma i kruhů nejvyšších. Ale nebylo na dlouho. Dokonal ten stařec dobrý, miláček mládeže a celého uměleckého světa českého, dokonal, aby pamět' na něho a velkolepé dílo jeho byla tu na mnohá a mnohá leta. Ty Sokoly své byl tolik miloval a ti v čestném průvodu doprovodili jej

na cestě poslední. A sotva zavřel se jeden hrob již druhá přišla smutná zvěst', že dokonal rovněž veliký sochař český Jos. Sucharda tvůrce Havlíčkova pomníku v Chicagu a jiných velkolepých děl dláta a křídly. Tak odchází ti naši doma jeden za druhým. Želíme hluboce i této ztráty i vyslovujeme naším doma vřelou soustrast svou.

Po odjezdu prof. Velemínského, když byl se rozvířil spor, zdali jeden či dva čeští učitelové, odborníci, mají býti sem k nám povoláni, aby zlepšili nám to naše školství svobodomyslných, pracovalo se dále a nyní zděluje nám navrhovatel učitele Ulehly sám prof. Velemínský z Pacova u Tábora, že se sešel již s učitelem Benešem, pokrokovcem a silou neméně dobrou i přimlouvá se, aby sbírky učiněné odevzdány byly svému účeli a to na vyslání učitele Beneše, když Ulehla letos z vlasti vzdáliti by se nemohl vůbec. Tak stojí si věci dnes a my jen opakujeme, má-li se školství našemu svobodomyslnému prospěti, že se musí začít od kořene, to jest po náležité poradě a dorozumění se našeho učitelstva na vlastním plánu jak se postupovati má jednotně a ve všech našich školách a všech osadách a co připraviti dlužno, až sem učitel Beneš na studium poměrů našich a školství našeho zavítá.

Chicažská "Slavie" přináší nadšený článek o "rythmických cvičeních" Jačques-Daleroze-a a končí slovy následujícími: "Seznámili jsme čtenáře s tímto zajímavým zjevem proto, že ve "Věstníku Sokolském" České Obce Sokolské sledovány jsou snahy Daleroze-ovy s velkým zájmem, a i naše sokolské sbory měly by se s nimi seznámiti."—Zaznamenáváme s potěšením, že veřejný časopis také projevuje zájem o naši výchovnou práci, neobmezuje se jen na pouhé referáty o "odvážných, obdiv budících výkonech" — ale při tom dovolíme si upozorniti et. redakci, že Daleroze-ova "Eurythmika" nám není neznámou a že neseznamovali jsme s tímto novým zjevem na poli výchovy tělesné americké Sokolstvo, toho příčina spočívá v tom, že nebyli jsme posud přesvědčeni, že rythmická cvičení jeho jsou přístupna širokým vrstvám lidu, které my pokoušíme se získati. Není naším zvykem nadehnout se hned pro každý nový zjev — a také hned neodsuzujeme. Čekáme — zkoušíme — porovnáváme. Zabýváme se již delší dobu studiemi Daleroze-a a posud nebyli jsme s to zhostiti se dojmu, že cviky jeho zaujímají na poli těloeviku asi totéž místo, jaké zaujímá klasická hudba na poli hudebním — že přístupny jsou jen obmezenému počtu těch, kdož obdareni jsou již jakýmsi stupněm přirozených vloh. Daleroze jest po dnes ještě specialistou i na poli rythmických cviků a máme za to, že jím asi zůstane. Že ukázky jeho metody budí zájem, jest pochopitelné — neboť pro veřejné ukázky zajisté nevybírám si začky takové, jimž ty nejjednodušší rythmické pohyby působí obtíže. Náš list poukazoval na krásu a důležitost rythmiky na poli tělesné výchovy téměř již celé desítiletí — ale rythmiky takové, již možno přispůsobiti veškeré vrstvy lidu

a ne jen obmezený počet — rytmiky takové, která nevyžaduje žádného specializování, která nevzdaluje se tak pole tělocvičného — nevyžaduje takové námahy duševní a kterou lze sloučiti lehce s cviky našimi. Veškerá naše snaha čelila vždy k tomu, napomáhati k uskutečnění vřelého přání Tyršova, “by netužil se jen malý zlomek národa.” Dalcroze jest genius — a jako všichni geniové, i on, pokud se cviků tělesných týče, dopouští se výstředností, které mezi jeho methodou a širšími vrstvami lidu budou vždy tvořiti propast. Takový výsledek měla zde i známá Duncanová svými tak zvanými “klasickými tanci”: okouzila — a to jest vše. Lid obdivoval, ale nezatoužil po následování. Dnes jen v uzavřených kruzích jsou její tance pěstovány jako “extra-speciality”—jsou, abychom tak po americku řekli, pouhým “fadem” bohatých tříd, toužících stále po něčem novém, něčem neobvyklém. Nám však jednati se musí o lid a ten získati lze cviky každému přístupnými, cviky, jejich účelnost i neodborník pochopiti a oceniti dovede a ne “specialitami”, s nimiž ruku v ruce krácejí směle výstřednosti, které širší lid jenom odpuzovati musí. Příležitostně k předmětu tomu ještě se vrátíme. č.

V době závěrky listu našeho odbyl se zápol Župy Severo-Východní v Detroit, Mich., a zdařilo se. Západní Župa N. J. S. pak, jejíž sídlo jest Omaze, Neb., uspořádá výroční župní závody ve dnech 15., 16. a 17. srpna t. r., tedy tyto dny, kdy list náš dojde. Odbyde se v Plattsmouth, Neb., a to v zahradě vedle Sokolny. Pořádající výbor učinil vše co třeba, aby zápol tento zdařil se a přispěl co nejvíce k pochopení věci naší. Porada soudců a boreů odbyde se 15. t. m. a na druhý den přistoupí se k vlastní práci a závodu. V neděli večer bude divadelní představení Dramatického Odboru T. J. S. z Omahy. Hráti se bude řízením br. J. J. Míky “Julinčiny vdavky.” Po divadle oznámí se výsledek závodů. Není pochyby, že práce tato v Župě Západní bude míti za následek trochu toho vzpružení v našich řadách na Západě, jehož věru, že již hodně bylo třeba. Jest právě stát Nebraska, kde nejvíce jsme ztratili, kde stanutí v těch kterých jednotách jindy tak činných nebylo věcí zrovna neobyčejnou, jako žel stalo se, že jednota v městě nejčestějším, pokrokovém a vždy v prvních řadách se nalezajícím, kde jednalo o vše české, se rozešla, Mí-níme Wilber, ten Wilber, jenž po New Yorku a Chicagu v té české Americe, byl vždy na místě prvním.

Tihle “Orlíci” jsou všude stejní. Zde nabádají se k “boji a tuhé seči” proti těm “národním Sokolům”, slovem vázaným i nevázaným svého básníka z Omahy a jinde opět slovem sprostým a prostým ve jméně toho, jenž kdys kázal: “Miluj svého bližního, jako sebe samého!” Ve slavnostních svých řečích “překonávají ti lidé přímo sami sebe” a papouškují stále o nějakém tom pronásledování z naší strany. A my zatím si jich po leta ani nevšimali. Zajímavé jest však i takovéto “řečnění.” Na okr-

skovém sletu “Orlů” v Roškopově u Nové Paky, dne 15. června 1913 konaném, promluvil královéhradecký kanovník Th. Dr. Šule dlouhou řeč, v níž doslovně pravil, jakž “Věstník Č. O. S.” přináší: “Co Čech to Sokol. Co Sokol, to ancikrist a ancikrista považujeme za nevěrce a zhovadilce. Orel jest stvořen k obrazu božímu a Sokol podobá se zvířeti.”

Význam návštěvy “české Ameriky” br. Václavem Klofáčem, říšským poslancem, vydavatelem “Českého Slova” a pracovníkem národních socialistů českých, nelze podeceňovati, již také z toho ohledu, že br. Klofáč jest i členem Č. O. S. a znalcem hospodářských i politických poměrů českých, jenž nad jiné vyniká. Přijel k nám, aby pověděl vše, co třeba znáti o poměrech na Balkáně za prvé osvobozovací války i nynějšího rozvratu mezi vítězi a bratry. Br. Klofáč byl jako zpravodaj na Balkáně a jsa pilným pozorovatelem, dovede vyprávěti o událostech tam se sběhnuvších nejen zajímavě, ale tak, že hned se nezapomíná. Jest znamenitým řečníkem a přednášky jeho všude setkaly se s výsledky jen dobrými, také jeho obrazy upoutaly pozornost co největší a my naučili se nazírat na věci na Balkáně trochu jináče, znájmě vlastního nepřitele Slovanstva vůbec a jen tušíce, kdo mohl způsobiti nesvár a rozpor mezi válčícími bratry, spojenci, když po tolika vítězstvích proti Turku o kořist začali se rváti. Br. Klofáč pověděl nám i lecos, jak to chodí nyní v Čechách a výrok jeho: “Že nám tam doma třeba vrazit jednu za hlavu, nežli si uvědomíme, že nutno napnouti všechny síly společně k jednotnému postupu”, dokazuje, že jsme se na těchto místech v posudecích svých nemýlili. Také o “českém přepychu” se zmínil, ba vyslovil i souhlas s tehdejším naším návrhem na výměnu dorostu. Pro příští výpravu českou do Ameriky, jakž očekáváme vedením br. Dr. Scheinera na příští rok, br. Klofáč dojista již bude míti mnohý a vzácný pokyn odtud, jako mnohou i zkušenost...

Současně se sjezdem naší Národní Jednoty Sokolské v Baltimore, Md., dne 25. t. m. odbývá se v Chicagu i sjezd českých žurnalistů. Stalo se tak na popud žurnalistického spolku v New Yorku. Nechceme býti falešnými proroky, ale tolik řekneme si upřímně, že podle jmen některých těch přihlášek na jiného sotva lze spolehati, nežli na nějaké to embryo stavovské organisace, jestli vůbec tolik! Aby sjezd docílil žádoucích oprav v českém tisku našem, aby přivedl mnohé ty naše časopisy aspoň na jistou úroveň opravdu vzdělávací v části redakční a v části obchodní na stanovisko naprosto poctivé po stránce oznámkové a politických “puffů” a p., o tom dovolujeme si silně pochybovati, protože dollar tu rozhoduje, ten dollar, který po případě nejzodpovědnější části listu, části redakční a silám téže namnoze na mzdě se upírá. Mimo to dle přihlášek i o jiném se přesvědčujeme, že totiž “zase ta voda a ten olej” sotva půjdou dohromady a že v tom ohledu na straně klerikální všech možných věr jest

trochu ještě zásadnosti, jež mnohým pokrokovcům samou "snášlivostí" se rozplynula v hrsti. Přejeme sjezdu mnoho zdaru a bude nás těšiti, pakli se konečně naši novináři k něčemu kloudnému odhodlají, aniž by po sjezdu ještě důkladněji se seprali! Až do nedávna samou láskou by byl jeden druhého při nejmenším snědl, dnes se objímají — a tu i naše pusa. Tak a nyní do práce!

PAMĚŤ A SVAL.

Jestli pak jste sobě někdy povšimli, že téměř celých osmdesáte procent těch, kdož vynikli v tom či onom oboru práce, umění aneb hlavně v obchodě, průmyslu a vynalezavosti čili v té či oné professy — byli kdys bud' členy některého tělocvičného sdružení, bývali athlety aneb stali se účastníky náležité, soustavné výchovy tělesné, vedle ony mysle, kdežto ještě jiní v tělocviku dosud zálibu svou mají a stále pravidelně eviči. Tím ovšem není řečeno, že jen athlety aneb borei a účastníci různých závodů, jednostraně vychovaní vynikají nad jiné, alébrž lidé tací, již tělocvik si zamilovali a pravidelně pozornost svou mu věnující dbají tak o výchovu vlastní po stránce tělesné i mysle. Za poslední rok rozeslali jsme celou řadu dotazníků na větší university americké i přesvědčili jsme se, že v posledním desetiletí uznává se hlavně soustavná práce tělocvičná skoro všude a že ti, kdož jí náležitým vedením odborných sil učitelských se věnovali, vynikli i v práci mysle, čili byli mezi prvými v těch kterých třídách svých vůbec. Znali Řekové již a Tyrš nám pověděl. Prof. Park známý psychologista kdys prál: "Nemůžete oddělití těla od mysle, tak jako nelze stonku oddítí květu; tělo jest tak důležitým myslí jako stonek květu, peň stromu." Prof. James řekl totéž, a náš Komenský jen zdůraznil, kdežto Purkyně dokázal, poukazuje hlavně na účast a způsob práce nervové a tedy hlavně mozku při jakémkoli pohybu a každém libovolném stahu svalu. Schmidt pak vysvětluje, že takovýto stah svalu na podnět nervového podráždění se děje. Čím dokonaleji jest se svalů stáhnouti, ačkoliv jest na nejvýše přetížen a čím dokonaleji je mu vykonati hmotnou práci, jež je v poměru jeho k jeho váze velmi veliká, tím ráznějšího nervového podráždění jest potřebí. Na nejkrajnější námaze svalu zakládá se též nejkrajnější námaha příslušných ústrojů nervových. Obojí ústrojí podlehá účinku únavy. Na tolik dovozuje i náš Panýrek a jiní. Z toho tedy vysvítá, že veškerá evičení síly na příklad, ježto jich podstata záleží v nejkrajnější práci menšího aneb většího okrsku svalového, žádají též nejkrajnější činnost příslušných buněk mozkových a vodivých nervů pohybu. K tomuto vydání nervové energie, námahy, vůle, přistupuje — čím spleťitější jest pohyb, čím spíše jest to pravý pohyb obratnosti — jiný způsob nervové činnosti: Jest to souřadnost čili koordinace.

Toto spojení mysle a těla bylo ve vždy známo, však spojení těla s myslí sotva ještě dnes namnoze se chápe a v některých kruzích, zvláště živilů zátečnických do nedávna se jen odsuzovalo a "ne-

smrtné duši" věnovala se veškerá činnost a práce toho světa hříšného i toho těla ještě hříšnějšího v každém jedinci a jeho spasení. Abychom se sami přesvědčili jak na příklad tělesná evičení působí i na paměť, vedle otužení svalu učinili jsme zajímavý pokus se čtyrmy hochy našimi, již v jedné a téže byli třídě téhož ročníku jistého učiliště. Byli jinak téměř stejně vyspělí, anthropometricky rovněž stejné výšky, váhy a míry vůbec i rozedmy, ba i co do věku nebylo mezi nimi mnoho rozdílu (18—19 let). Podle toho usoudili jsme: Paměť jest každému kdo pracuje mozkiem činitelem prvního řádu a tu není dojista bez významu, pokud tělocvik prospívá a soustavně jeho provádění, čili pokud pohyb toho či onoho druhu jest prospěšným tělu i mysli.

Hoši naši nevynikali snad pouze jen silným svalem, jako spíše utužením jeho. Životospráva při zkoušce této nikterak zvláště se nepředpisovala, ba naopak žilo se jako obyčejně a strava, česká strava, rovněž se neměnila podstatně. Střídmosti se ovšem dbalo naprosto. Také se dalo pozor, aby práce svalové nebylo přes příliš a ta, aby v celku byla v souhlasu s činnostmi ústrojů dýchacích, krevního oběhu a výměny látek.

Pokus první. — A a B obmezili veškerý těla evik v době zkoušky naši pouze a jedině na jedinou procházku denně a to na vzdálenost jedné míle po dobu tří týdnů. C ani tolik nekonal a jezdil stále a výhradně po káře, at' již musel kamkoli. D věnoval se soustavně práci tělocvičné jakž bylo jeho zvykem. Ku konci lhůty nadzmiňované přečtli jsme všem čtyřem hochům deset čísel v následujícím pořadu a to pouze a jen jedenkrát — 2064971583. — Za deset minut na to veleli jsme, aby zopakovali jakž podáno. Bylo zařízeno tak, že jeden druhého slyšeti nemohl. A se dostal slavně až k číslu 4, B dále k 7, C nemohl dále přes nulu a D pamatoval si jednotlivá čísla v pořadu naznačeném až po číslo 5.

Abychom opravili, možné výhody, jakž každý z našich hochů v začátku měl, pokud se jeho nadání a vyspělosti mysle týče, nechali jsme A a B tam kde byli a C a D jsme vystřídali. Ku konci šesti týdnů dali jsme jim nová čísla a výsledek byl, že A a B víc a více poklesali, kdežto D klesl přímo hrozně, co zatím C získal mnoho, ba byl, abychom tak děli u bodu normálního. Potom pokračovalo se dále a to na delší lhůty, ob čas ovšem přerušované, až konečně A a B dospěli bodu nejhoršího, D ještě horšího a C odpovídal kladně a zcela správně na všechny pokusy učiněné.

Tento první pokus dokázal nade všechnu pochybnost, že paměť člověka jest v poměru se stavem jeho tělesným. A ještě dalšího výsledku jsme se dočkali. D připravuje se k jisté zkoušce, přiznal jednoduše, že jeho stav mysle byl hanebný, čili pod normál, mozek, že trpěl únavou a práce jeho, že podle toho také dopadaly. Neměl dostatečného pohybu soustavného, nával zdravé krve k mozku byl obmezen a špatně se prý mu studovalo vůbec. Těžce se zapamatovaly věci i nejsnazší.

Vrátili jsme se v pokusu tomto ku starému pořádku a teprvé, když se zdálo, že všichni naši hoši

jsou opět normální, zabývali jsme se po příkladu jiných odborníků, již podobné a jiné ještě pokusy konali a konají, otázkou: Která cvičení tělesná jsou asi nejlepšími a nejvýhodnějšími pro ty, již mozkiem pracují a na paměť hodně spolehati musí. A jaká cvičení doporučiti by se měla zase těm, kdož jednostranně námaze svalové vysazení jsou v práci své a zaměstnání.

Učinili jsme tudíž pokus druhý. — A věnoval pozornost svou tennisu a veslování. B věnoval se chůzi a plování. C vybral si veslování a chůzi, kdežto D zůstal opět věren jen soustavné práci tělocvičné, jakž byl vždy před tím pravidelně prováděl. Celých šest neděl trval tento pokus a pak jsme se přesvědčili kdo nejlépe si číslice zapamatoval. A podal prvních sedm čísel správně, B a C udělali jen malé chybičky, kdežto D podal všechny číslice správně, jen u středu trochu se zaraziv, jevě něco málo nejistoty u vlastním pořadu číslic udaných.

Vyměnili jsme hochy naše poznovu. D a A změnili si místa a B a C spokojili se chůzí a veslováním. Po uplynutí šesti týdnů znovu jsme se přesvědčili o výsledcích. D zůstal na bodu jen něco málo pod normal, C a B byli normální, kdežto A podal číslice všechny, ač s patrnou nejistotou. Jsa tázan, aby řekl podruhé propadl docela. Soustředění myšlenek jeho selhalo tedy úplně.

Těm, jimž předepsali jsme soustavný tělocvik sokolský, dělníkům, již jinak dosti těžce, ač jednostranně pracovali, podařilo se zbystřiti paměť poměrně dosti dobře průběhem desíti týdnů, kdežto tu utužení těla souměrné i mysle bylo přímo již patrné, ba patrnější, nežli v pokusech s těmi, kdož jediné práci duševní se zabývali. Také tu jsme se přesvědčili, že vývoj není u všech stejný, dále, že ten či onen stárne dříve druhého, kdežto silné povahy zachovávají si svěžest' a výkonnou schopnost často daleko přes obyčejné hranice stárí a slaboši zůstávají mnohdy nestatečnými v letech života jinak nejlepších a nejžarejších. A co platí o svěžesti a výkonné schopnosti svalové platí i o paměti, zdravoti, mužnosti a plném požitku ze života. Po těchto a celé řadě i jiných pokusů zvláště s mládeží a dorostem obého pohlaví přišli jsme k tomu definitivnímu závěrku, že nejlepší pomůckou k osvěžení paměti, osvěžení mozku a činnosti nervů jest soustavný tělocvik řádně a správně prováděný, tělocvik, jenž dbá druhu cvičení, způsobu téhož a účinků na tkáň těla vůbec, jakož i schopnosti a vývoje jedinců i jich stárí ovšem a potřeb. A ku podivu sem náleží na prvním místě cvičení prostná, jako místní eviky síly a eviky obratnosti a pak do jisté míry i chůze. Jsou to cvičení dojista každému nejpřístupnější. Také veslování jest vydatné, však chůzi, pochodu a reji se nevyrovná, protože v těchto končetiny všechny zaměstnati lze, třeba sebemenším pohybem pravidelně prováděným. Běh nás sklamal a také plování neposkytlo tolik jakž jsme očekávali, mimo to někteří podle soustavy své tělesné sotva prováděti mohou, zejména stávali tu podezření dost malé poruchy srdeční. Jinak zcela zdravým mírně prováděno jen doporučiti lze a v těchto parnech jen koupání a plo-

vání dojista plíce provětrá a oběhu krve prospěje, vedle znamenitého účinku na kůži těla.

Pokus třetí. — Konečně přiblížili jsme se k poslednímu bodu našich pokusů, to jest ku zjištění, které cvičení jest nejvydatnější a v kterém proevičiti lze, abychom tak děli celé tělo při námaze nejmenší.

Vzpírání břemen těžkých, kde se jednalo o nejvyšší činnost velkých svalových okresů až ku hranici jich výkonné schopnosti ve spojení s jevem námahy, přesvědčili jsme se, že paměť selhala úplně a také zvedání lehčích břemen a činek mělo za následek mocné napjetí vůle pouze. Pohyby nohou již jevily účinky lepší, zejména tam kde s pohybem rukou se spojilo a tu připažení pouhé nevyváží tolik jako předpažení, vzpažení a zapažení a spojení všech těchto pohybů v ladný celek prostných buď se zatížením, aneb bez, za to ale často opěťovaná aneb s výdržemi spojená. A rozumí se samo sebou, že cvičení na nářadí zejména v podporu a visu na hrazdě, bradlech a žebříku a kružících vedle házení a skoku o tyči sem rovněž zařaditi můžeme, protože se tu jedná o silnou až nejvyšší činnost menších okresů svalových a nepatrnější práci četných svalů souřadně činných. Tu sklon těla hlavně padá na váhu a pohyby takové, jež máme ve složených a mrštných cvičeních prostných, cvičení rovnováhy a p. Jsou to vesměs cvičení pořadové činnosti mozku a nervů i jde se od střední až k silné činnosti jednotlivých svalů a ku střední až snadné činnosti svalů souřadných vůbec. A přidámeli k těmto evikům obratnosti i ony rychlosti jako chůze, pochody, běh rychlý a vytrvalý, hybnou hru, švihadlo, poskakování, tanec, skok do dálky a výšky s rozběhem, stoupání do vrchu, na žebřík, na schody, plování, veslování atd. čili pohyby stejnoměrně opakované na veliké množství svalů rozdělené se zřetelem na rychlý aneb na nejvýše možný pohyb až ke hranici výkonné schopnosti srdce a plíce a krátké únavě těchto ústrojí — cvičíme dojista i čivy k jednotlivým svalům jdoucí a mozek sám i jeho schopnost pamatovati si lépe a rozkazy udělené rychleji konati. Tolik i platí o pořadových a reji, třeba měrou menší, jakož i uvědomiti si nutno, že lepší jest cvičiti v krátkých a častějších přestávkách různé sestavy, nežli krkolonné výkony déle trvající a jednostranně do únavy prováděné. A tu třeba si rovněž zapamatovati, že jsou i mnohé naše výkony svalové, hmotně docela nepatrné, jež však se zakládají na veliké činnosti mozku a čivů, a naopak zase jsou rozsáhlé výkony svalové, při nichž jest potřebí jenom docela nepatrné činnosti vůle. A tak nejen síla činnosti vůle, ale také způsob její a schopnost ovládati snadno složité pochody pohybů předcházející přichází tu v úvahu. Jestli síla této činnosti vůle se vytříbí, utuží a pracuje k bodu takovému, že i paměť se posiluje a utužuje vedle svalů na kolik tu krásného v tom našem úkolu sokolském, na kolik mládeží a dorostu podáno příležitosti, aby ve škole a ve všem svém konání a práci duševní nad jiné vynikali a v práci tělesné jiné předčili myslí i tělem . . . Jenže tu ještě ve výchově naší připomenouti si sluší značný rozdíl,

jestli k složitým výkonům našim tělocvičným dána delší doba ku přemýšlení, aneb je-li vůle vycvičena na docela náhlé požadavky pohybu odpověditi ve lhůtě nejkratší. Účelem cvičení našich není pouze síla a jemnost inervace, nýbrž i její hbitost. A tolik si uvědomivše musíme ihned pochopiti výsledky našich pokusů výše zmíněných. Dokazujít' jen znovu a znovu, že oběh čisté a dobré krve tu hlavním činitelem, jako činnost ústrojí dýchacích a výměna látek v těle vůbec. Jestli se postaráme mozku o dobrou zásobu dobré krve dovedou ty buňky jeho lépe pracovati a buňky, jimž přidělen jest úkol paměti dovedou se i v tom ohledu utužovati. Vliv těla tedy na mozek, na mysl jest tudíž nevyhnutelný a těla toho pohybování jen každému prospěšné.

PŘIJÍMÁNÍ ČLENŮ.

Státí se Sokolem, aneb Sokolkou a tak členem N. J. S. ve Spojených Státech jest v životě každého jedince okamžik důležitý a za takový všude považován býti musí. Na členství v Sokole našem musí se pohlížeti celou naší českou veřejností trochu jinak, nežli na členství v sebevětším spolku podpůrném, klubu, jiném spolku nezásadním, bezbarvém, aneb vypočítaném pouze na chvilkovou zábavu, a po případě snah protichůdných věcem pokroku, volnosti a postupu věci svobodomyšlné. Sokol prvním jest představitelem věci české i v této nové naší vlasti a podřizuje se dobrovolné kázni celku, musí být prvním v postupu proti jakémukoli zpátečnictví a musí se snažiti o výchovu svého členstva veškerého a to těla i mysle. Sympatie jeho náleží lidu dělnému z něhož hlavně členstvo jeho sestává i pečuje nezištně a poctivě o povznesení jeho a naprosté provádění zásad občanských nové vlasti své, jako hlavně zásad svobodomyšlných, jež žádnému ramenářství a klamu zjevnému v řadách svých vzejíti nedá a k výchově mužů celých, žen pevných a dorostu i žactva statečného, charakterů neochvějných směřuje. Sokol jest zjevným nepřítelem veškerých náboženských opatření, kejklů a obřadů všelikých věr a jako svobodomyšlník pravý ctě předsvědčení každého jiného, táž práva hájí si u věcech volnosti mysle a chcete-li jako ty různé sekty náboženské, všeliké církve a společnosti toho druhu. Jest proti kastovníctví a každému zkracování osobních práv a svobody v životě občanském vůbec, jež přičila by se volnému, vyššímu a náležitěmu vzrůstu našich svobodných zřízení a ústavě země této. K dosažení cílů svých šlechetných a výchovných pravidelné pěstování soustavného tělocviku má v pořadu, zakládá jednoty tělocvičné vůbec, podporuje školy tělocvičné, pořádá veřejná cvičení, slety a sjezdy na průkaz práce své i věnuje pozornost svou ušlechtilým zábavám, divadlu, koncertům, pracem uměleckým a zlidovění vědy poučnými přednáškami pro členstvo své i širší veřejnost a poučení i jiných kruhů o věci sokolské v cizí literatuře odborné a p. Zakládá a podporuje nejen odborné, ale i co možná všem přístupné knihovny a čítárny sokolské i usiluje hlavně o podporu, zvelebení a zakládání svobodomyšlných škol pro mládež i dospělé,

kde jen příležitost se mu naskytne a kde potřeba toho káže, protože jiných pokrokových sdružení podobných v tom či onom městě, osadě české není. Kde svobodomyšlné spolky společně o školu volnou pečují tam Sokol všude vždy prvním býti snaží jak v podpoře mravní, též tak i hmotné, protože věří, že právě odtud nejvíce mládeže české a volně vychované na doplnění šiků svých pro budoucnost získati může. Sokol podporuje české studenty Sokoly a Sokolky na školách odborných tělocvičných, pokud lze a podporuje každé volné hnutí vůbec, čelící na prospěch celku našeho. K tomu vydává svůj list i širším vrstvám lidu přístupný, vydává různé pomůcky technické i vzdělavatelné a různé práce sokolské povšechného rázu, agitační i jiné, ale vždy v duchu svobodomyšlném vedené . . .

V duchu svobodomyšlném vše co sokolské, vše co Sokol podniká v životě svém rodinném, spolkovém a na veřejnost vůbec! Tak přikazují nám zásady naše a dle těch řídit se dlužno všem nám i těm, kdož jíti chtějí s námi, kdož za členy jednot našich se přihlašují.

Vytáček, omluv, že někdo neznal, že nevěděl, když do Sokola se dával atd. neplatí. Každý činovník každé jednoty zná ty mnohé nesnáze, ty mnohé nepříjemnosti a někdy i šikovní zmatky povstálé jedině a pouze tím, že lehkomyšlně a lehkovážně jsme sobě počínali přijímáním členů nehodných, členů, již do Sokola vůbec ani charakterem pošramocným, ani chováním svým v rodině a ve společnosti naši vůbec a životem svým v jiných spolecích, ano i vystupováním v jednotách jiných sdružení sokolských rozhodně nepatřili. Stalo se mnohokrát, že za několik již měsíců přesvědčili jsme se (a vylučovali pak museli), že přijali jsme chlapíka surovce, politického šplhavce, nepoctivce, kramáře, člověka, jenž dal se k nám pouze k vůli "businessu", ranečnicku, opilce a konečně někdy i takového, jenž přišel k nám jen na zvědy z řad lidí protichůdných, aneb naučiti se tomu sokolování, aby pak spíše zaraziti mohl u kostela svatě Máři Majdaleny sbor "Orlíků" atd.

A tážete se jak chceme zameziti, jak šiky své očistiti, řady naše upevniti a členstvo v zásadě své a kázni naprosté posíliti?

Zcela jednoduše. Kdo přihlašuje se do jednoty sokolské a odporučení získal dvou členů vyplní a podepíše navrhuje listinu v které podá data svého života, zejména je-li členem spolků jiných a kterých v místě, aneb jinde. Kdo chce býti členem přispívajícím, představí se mimo to starostovi, aneb jeho náměstkovi, jestli chce být členem činným a dle stáří svého hodlá cvičiti představí se náčelníku, aneb podnáčelníku, který pak podá zprávu vyšetřujícímu výboru a po případě cvičiteli. Vyšetřující výbor kandidáta navštíví a důkladně se na něho pozeptá těch, již jej znají, aneb znali. Je-li v městě kde navržený dříve bydlel T. J. S. k Národní Jednotě patříci, musí jeho navržení i tam oznámeno býti. Nepřijde-li odtamtud do určité doby nějaká námítka, může se o něm hlasovati v jednotě. Jestli jest ve městě kde více našich jednot stává, tedy v městě větším oznámí

se navrzení jeho všem. Jestli jsou námitky rozhodne o přijetí Výkonný Výbor, kdežto navrhuje listina se uschová ve spolkovém archivu. **Přijímání všech členů, at' přispívajících aneb činných děj se zatímne na dobu zkušební, zpravidla šestiměsíční.** Osvědčí-li se v této době, nabývají plných práv členských; pak teprve odevzdá se jim průkazenka a smí nosit odznak sokolský.

Podotýkáme výslovně, že doba zkušební zavedena jest i Českou Obcí Sokolskou, jakž schváleno bylo výborem, dne 13. května 1913. Tedy nic nového, ale dojista jen praktické!

Vzorek navrhuje listiny.

Níže psaný žádám za přijetí do T. J. Sokol jako člen — přispívající, činný — účelem tím vyplňuji tuto listinu a ručím svou etí za správné zodpovídání otázek tu kladených.

Jméno
Stáří

Zaměstnání

Obydlí

Rodiště

Ku kterým spolkům náležíte?

Náležíte ku straně svobodomyšlné?

Chte podrobiti se dobrovolné kázi sokolské a věrně plniti stanovy jednoty, jakož N. J. S. a dle zásad téže se chovati vždy a všude, jak v životě veřejném, tak i spolkovém a hlavně rodinném?

Uznáváte tělocvik a činnost vzdělavací hlavními účely Sokola?

Jste volným dle stanov tělocvik navštěvovati?

Jste volným veškeré úřady, jakož i výbory na Vás složené věrně a svědomitě v jednotě zastávati?

Jste občanem Spojených Států?

Chte se státi občanem Spojených Států?

Patřil jste někdy k sokolské jednotě a které, kterého sdružení?

Zavazujete se poříditi si stejnokroj v čase dle stanov určeném?

V pádu přijetí po uplynutí doby zkušební, souhlasím, pakli jsem některou z těchto otázek nesprávně zodpovídal a vědomě tak učinil, abych byl na základě toho jednoduše z členství jednoty vyškrtnut.
Podpis žadatele
Podpisy navrhovatelů
Podpisy výboru tříčlenného
Město a dátum

Zápis schůze, dne

Představil se činovníkům dne

Zpráva výboru projednána, dne

Přijat na dobu zkušební

Přijat cele, dne

Přihlášen V. V., dne

Přestal býti členem

Vyloučen a proč

Poznámky

Podpis starosty

Podpis tajemníka

.....

Přečteme-li si pozorně nový vzorek naší listiny navrhuje přesvědčíme se ihned, že po době zkušební nebude již tak snadno, aby se k nám dostal kde kdo, aby se stali členy lidé všelici, již za nedlouho po přijetí jsme museli vylučovati, aneb sami raději odstoupili, poznavše, že v řadách našich není pro ně místa. **Ti pak, již poruší kázeň sokolskou, prohřeší se jakýmkoli způsobem proti zásadám naší jednoty a stanovám naší N. J. S. v životě svém rodinném, veřejném a spolkovém a proti té naší svobodomyšlnosti hlavně necht', nedodrže své sliby daných a čestného slova při přijetí do jednoty, zodpovídají se výboru stížnímu a po podání zprávy téhož, at' udělí se jim důtka, aneb jednoduše vyloučení jsou.** Až dosud příliš shovívavě počínali jsme sobě vůči takovým a podobným členům nezásadním, nezkázněným a celku našeho nedbavším. Jest třeba očistit, stále si o tom povídáme a začneme tedy nejdříve u nás samotných.

Karel Leger:

VĚŘÍM!

HLE, jasné slunko ranní za červánky vstává —
Na staré, sešlé hradbě, jež se rozpadává,
já na Blaníku vrchu seděl v zamyšlení —

Můj přítel opatrně v teplý pléd se halí, —
jet' chladný, pronikavý první oddech denní
a z údolí se k výši lehké mlhy valí. —

Druh zapaluje doutník, rozmrzele dýmá,
jej východ slunce, myslím, pranic nezajímá —
a s výčitkou mi praví: "Co jsme přišli vidět?"

Ty, snílku, možná toužíš probudit reky,
již pod Blaníkem celé prospali už věky. —
O, nech je drímat dále! Pošli by se stydět,
jak na světlo by vyšli v přežitém svém kroji! —"

Já s úsměvem jen k zemi sklonil hlavu svoji
a pravím: "Jakýs hlahol slyším dole zníti. —
Snad rekové se budí?" — Nasloucháme tiše. —
Tot' píseň, píseň slavná! nemůž' klam to býti!

zní z dola, stále silněj', stoupá výš a výše. —
Tot' chorál Táboritů! — — —

Nasloucháme tiše. —

V tom roztrhla se mlha a my uviděli

sokolskou četou stoupat na temeno hory. —

Můj soudruh s ironií rozesmál se celý.

"Tot' tedy," volá, "ony českých reků sbory,

jež probudil už ze sna jara úsměv žhavý?

ti dovedou lid k spáse? poroby jej zbaví?

a shaslou hvězdu slávy vyvolají z hrobu?

ti osudu vstříc pevně nastaví svá čela?

a odrazí tu jeho věčnou, divou zlobu?

ti dokáží, že ještě síla nevymřela

i v pažích těch, jež poutá po věk řetěz kletý?"

Já za ruku ho pojal, děl jsem pevně: "Věřím!"
Pojd' se mnou v jejich čety!" —

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois.

Redakce:

DR. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, CEDAR RAPIDS, IOWA.
JOSEF ČERMÁK, 1641 Millard Avenue, CHICAGO, ILL.
Tel. Lawndale 1974.

Editors:

Všechny dopisy a práce pro "Sokola Amerického" buďtež zasílány hlavněmu redaktori a vydavateli za list zodpovědnému:

Dr. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Ia.

SUBSCRIPTION - - - - - 75c per year
Předplatné 75 centů ročně - - - - - Do Cech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sdílí tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednatele V. V. Předplatné, jakož i odevzdání do listu příjímá jednatele Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatele sdílí.

JAN ČERNÝ, 431 E. 71st St. New York City, jednatele Výkonného Výboru.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí býti v rukou hlavního redaktora do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

31

Jos. Čermák:

31. SJEZD NĚMECKÝCH TURNERŮ V DENVER, COLORADO.

(Dokončení.)

Závodíště.

Žádné závodíště, co jsem jich za dobu svého působení na poli tělocvičném byl spatřil, nesposkytovalo tak úchvatný a při tom tak zvláštní pohled, jako tak zvané Stadium, kde odbývány byly závody a evičení turnéřské v Denveru. Pokud rozlohy a úpravy evičiště samého se týče, nelze sice evičiště denverské ani z daleka porovnat s evičištěm letenským — ale co každého návštěvníka při vstupu do Stadia denverského hned v první chvíli přímo okouzlit musilo, bylo přírodou utvořené panorama, které činilo Stadiu nadmíru nádherné pozadí. Řídké, čisté ovzduší coloradské svádí snadno nezkoušeného k optickým klamům — vysoká hora, která zdánlivou blízkostí zdá se nás vybízeti k procházce k jejímu vrcholu, jest ve skutečnosti až dvacet mil vzdálenou — kam troufali bychom si dojíti za hodinu neb dvě, tam trvá cesta déle vlakem. A proto ty vysoké hory, strmící až k oblakům, ti sněhem pokrytí obři, králující nad divukrásným tmavým pohorím, které při vstupu do Stadia zdálo se nám býti přímo za ohradou — ta překrásná skupina přírodních krás tvořila evičišti denverskému takové pozadí, že při prvním pohledu připomínala překvapenému divákovi pečlivě připravenou scenerii divadelní. A usadíte se na tribunu, odkud lze celé

evičiště přehlédnouti. Toto čelí směrem západním, takže žhavé paprsky za hory zvolna se sklánějícího slunce do vás nemilosrdně perou — a v té chvíli, kdy nevíte, jak dlouho v té záplavě vše zžehujících paprsků budete s to setrvati — zraky vaše pohlížejí na ty skalní obry, jichž temena kryta jsou věčným, v záři sluneční jako stříbro lesknoucím se sněhem! Leč na krásy přírodní zatím není času — sestoupím s tribuny a vstupuji do závodíště, abych průběh závodů a způsob soudcování lépe sledovati mohl.

Souzení.

Kdykoliv jsem vyslán k některé slavnosti tělocvičné jako zpravodaj našeho orgánu, snažím se ukázat na nepěkné zjevy ne proto, abych cizince kritizoval, ale proto, abychom my chyb objevivších se vystříhali a co pěkného, praktického spatřím, to našemu sdružení k následování zase rád doporučuji. A bude-li náš letošní sjezd zabývat se otázkou soudcování, mohl by trochu pozornosti věnovati způsobu, jaký zavedli si nyní Turnéři a který, pokud jsem souditi mohl, znamenitě se osvědčil. (Tento nový system jest dílem člena technické komise, Wm. Stechera z Philadelphie.) V dobách minulých mnoho nepříjemností vyvolávaly dvě věci: stranníckost soudců a pak zbytečné prodlužování sčítání bodů, takže často celkový výsledek nemohl býti po závodech prohlášen. A nový system, jaký ponejprv zkoušen byl v Denveru, obě nepříjemnosti, jak se zdálo, na dobro odstranil. Každý borec má své číslo — není tedy známo, odkud pochází, ku které jednotě náleží. Proto také nezávodí borci ve svých družstvech — nýbrž jsou rozptýleni po celém závodíšti, takže borci ze San Francisea závodí v skupině s borci z New Yorku nebo Chicaga, atd. Pro každého jednotlivého závodníka jsou vydány lístky — kolika závodů se závodník účastnil, tolik lístků jest pro něho vydáno. Lístky ty jsou opatřeny ne jménem — ale jen číslem závodníka. Nyní jistá skupina závodníků má odbýti si svůj závod na hrazdě: soudci vyvolají si závodníky dle čísel, Tito se skupí se k náradí a počnou závodit. Jedna skupina soudců soudí eviky povinné, druhá eviky volné. I to jest dobré zařízení, neboť povstane-li mezi soudcem a závodníkem nějaké nedorozumění, bývá soudce zaujat proti borci jakýmsi předsudkem a jelikož jsme jen obyčejnými smrtelníky, mstí se často na závodníku při souzení výkonu volného a zde jest příležitost k takové nedůstojné odvetě úplně zbaven. Když jsou soudci hotovi s eviky povinnými, napíšíou borecům na jejich lístky získané body a lístky odevzdají soudcům eviků volných a když jsou tyto hotovi, odevzdají vyplněné lístky hned sčítatelům. Tím získá se značně času — neboť mezi tím, co závodníci přistupují k jinému náradí, jejich body získané na hrazdě jsou již sčítateli na listiny zaznamenávány a sčítány — takže sčítatelé jsou zaměstnání téměř od počátku závodů a končí práci svoji v stejné době, kdy ukončen jest závod poslední. Řekl jsem, že borci nezávodí v družstvech svých jednot a tu přirozeně bude se čtenář tázati: jak sčítány jsou body pro družstvo? I to jest velice jednoduché. Dejme tomu, že od Plz. Sokola bylo by na

závodisti 6členné družstvo a jednotlivci jsou číslováni 1, 2, 3, 4, 5, 6. Přijde-li lístek do rukou sčítatelů s číslem 1, připsou body na kartě naznačené na listinu číslu 1 — pak přijde lístek 5 — připsou se tedy body na lístku zanešené na listinu číslu 5! A když během závodů jsou veškeré rubriky na listině v rukou sčítatelů vyplněny, tu body získané borei č. 1, 2, 3, 4, 5 a 6 — jsou zaznamenány družstvu, k němuž borei těmito čísly označení náležejí. Tedy na cvičišti jsou borei rozptýleni — ale na listinách v rukou sčítatelů jsou zanešeni za sebou dle družstev. Co se mně z počátku nezdálo zamlouvati, byl příliš velký počet lístků pro každého závodníka, neboť kolik závodů, tolik lístků s jeho číslem musí býti vyhotoveno, — ale pak shledal jsem, že jen tím způsobem lze docílit rychlého sčítání bodů — neb jakmile jest závodník hotov s jedním nářadím, již bez prodlení lístek jeho jest odevzdán sčítatelům a když závodníci odbývají svůj poslední závod, jsou body jejich ze všech předcházejících závodů již na zvláštní listině zaznamenány a sečteny. Jen tím způsobem bylo možno docílit, že výsledek závodů oznámen byl v neděli, za několik hodin po skončených závodech. — Upozorňuji na tento praktický způsob souzení zástupce sjezdové — ale pronáším zároveň přání, aby bratři zástupci nepokoušeli se již v sjezdu sestavovati pravidla, jak u nás bývá v obyčeji. Spůsob souzení, právě tak jako pravidla závodů, nelze náležitě promyslet, upravit za jeden neb dva dny. Věci ty at' odkázány jsou výboru technickému a ten pak at' třeba půl roku na věci pracuje, aby vše mohlo býti náležitě projednáno. — Družstvo, ucházející se o cenu, musilo závoditi: a) v prostných, s libovolným nástupem i rozstupem; b) na hrazdě, bradlech, koni na šír a děl, na každém nářadí jeden výkon povinným a jeden volný; c) tři závody v cvicích atletických (jeden z nich musí býti běh). Dosažitelný počet bodů 100 a sice: za nástup a prostná 10; na nářadí 60 a cviky atletické 30. Družstva získavší 75 bodů anebo více, jsou první, od 70 do 74.99 druhá, atd.

Závody.

Závody zahájeny byly — jako u nás — závody v prostných. Co se mně při těchto zvlášt' zamlouvalo a zač jsem se u nás již dříve byl přimlouval, bylo, že každý cvičitel voliti musil si svůj vlastní nástup i rozstup. Kde tolik družstev provádí jedna a táž cvičení a s těmito jeden a tentýž nástup a rozstup, tam záhy pohled na cvičiště stává se i pro odborníka jednotvárným, nudným. Ale zajímavě a zároveň poučeno jest pozorovati tu řadu různých nástupů a rozstupů, v nichž postřehnouti lze mnohou originální myšlenku. Nástup proveden býti musil krokem rychlým a poklusem. Závoděno bylo ve všech oddílech, čímž závodění při tolika družstvech značně se protáhlo. Cvičitelům jest dáno na vůli — veleti a počítati buď to německy nebo anglicky — a bylo viděti, že mladší cvičitelé rádi brali útočiště k angličtině. Počítají Němci patrně s panujícími neúprosnými poměry a přicházejí k tomuto závěrku: Lépe jest dorostu vyjítí vstříc s angličtinou a tak

získati a udržeti si jej — nežli držeti se pevně němčiny a tak mládež odpuzovati a pozvolna ztráceti. Toto stanovisko zastával jsem též, pokud se jednalo o získání dorostu v tělocvičně — na veřejnosti ale zůstáváme přece jen vždy věrni svému rodnému jazyku.

Když zahájeno bylo cvičení na nářadí, poskytovalo závodisti stejně nepěkný pohled, na jaký již nejednou byl jsem nucen v našem orgánu ukazovati — ba ani závodisti Letenské, kde očekával jsem zřítí v pravdě vzorné uspořádání závodů, nebylo nepěkných, obvyklých těch zjevů prosto. Zahálající závodníci, soudcové a čestní hosté na závodisti tak obklopovali nářadí, že obecnstvu pohled na závody úplně zamezili a často ani bedlivý pozorovatel nevěděl, závodí-li borec, zkouší-li pouze nějaké své cviky neb cvičí jen pro zábavu zevlujících zástupů. Věřím, že při dobré vůli tyto zjevy daly by se z našich závodistů na dobro vymístiti. At' jest zahálějícím závodníkům určeno místo, kde všichni shromážděni býti mají, kdož čekají na své vyvolání k závodu. Tím předejde se také hlučnému svolávání boreů po celém cvičišti. Kdo není na místě v době vyvolání, nebudiž k závodu později připuštěn, nepodá-li dostatečnou omluvu. Závodníci ze svých míst mohli by dobře závody ostatních sledovati — i obecnstvo mělo by ze závodů též jakýsi požitek a co nejhlavnějšího, že závodisti poskytovalo by pak lepší vzhled — neboť bylo by zřítí pořádek, kázeň! Bude při budoucích závodech něco takového možným u nás? Odhodláme se jednou k tomu, bychom podali silnějším sdružením vzor, jak závody při dobré kázni, pevnou rukou vedené, vyhlížeti mají? Anebo budeme čekati, až pořádek ten zavědou jinde a my budeme zase jen nápodobovati?

Hned od samých počátků závodů zdálo se, že o palmu vítězství závoditi budou borei od pobřeží Tichého s borei od pobřeží Atlantického. Východ zastoupen byl známými výtečnými závodníky a sice byli to: Paul Krimmel, Jan Bissinger a Fr. Kranniz. Posledně jmenovaný přijel teprv před několika týdny z říše a na závodech zastupoval jednotu newwarkskou. Výtečným a nad obyčej odvážným borecem byl Gustav Rathgob z Los Angeles (California). Pokud se jen cvičení na nářadí týče, vynikal po mém náhledu Turnér z říše, Kranniz, nad všechny — jeho jistota a přesné držení těla i při sestavě nejobtížnější, vyvolávaly všeobecný obdiv. Veletoč na zad s pažema skříženými, až čtyřikrát kolem provedl s neobyčejnou lehkostí. Když byl přehmátl opět do obyčejného hmatu, zakončil veletoč následovně: toč na zad v podp. v předu, z čehož přešel do stoje o rukou; ze stoje zdálo se, že zakončí překotem do stoje na zemi — ale ve chvíli, když tělo přiblížilo se bezmála do polohy vodorovné, zakončil náhle velmi krásnou roznožkou. Stoj o jedné ruce provedl s právě takovou lehkostí a jistotou, jako jiný vyspělý borec prováděl stoj o obou rukou. (Na hrazdě závodníkům nemálo vadilo, že hrazdy byly od sálajícího slunce rozpáleny a ne jeden dobrý borec zaplatil to odtržením mozolů, čím stal se k dalšímu závodění neschopným.) Jakkoliv Turner z Německa

vynikal nad jiné cvičením na náradí, zůstal za turnery zdejšími v cvicích lidových a tak všeobecné očekávání jeho obdivovatelů, že dobude první cenu, se nesplnilo. Pokud cvičení na náradí se týče, nepostřehl jsem nic nového — na hrazdě převládaly veletoce s různými hmaty a obraty, na bradlech obraty se stojí a přemety, na koni obligátní kola odbočmo. Ale tu a tam přec některý borec zakončil svoji sestavu na hrazdě originálním způsobem, z nichž uvádím některé, pokud jsem je v tom množství postřehnouti a zaznamenati mohl:

Ze zákmihu přešvih snožmo křížem vysazeným — kolena napnuta — do podp. v zadu a z toho hned vysazeně vzepření do stoje — roznožka.

Toč závěsem v podkolení (snožmo) podchmatem na před. Když jsem tento výkon viděl, divil jsem se, že vyškolený borec provádí cvičení, které náleží jen k "specialitám" 10—12 letých cvičenců — ale pojednou cvičenec vymrštil se do výše nad hrazdu a zakončil jednoduchý evik ten ze sedu nádhernou roznožkou na zad.

Toč na zad závěsem v nárttech — seskok ku předu.

Při zákmihu prudký odraz rukama od hrazdy — načež tělo v poloze vodorovné (jako když provádíme přes koně neb kozu přeskok letmo) jako šipka letí přes hrazdu. Teprv když nohy hrazdu minuly, zaujímá borec rychlým trhnutím těla polohu kolmou. Nejnádherněji tento met letmo provedl Rothgeb z Los Angeles. — V cvicích atletických docíleny byly dosti slušné rekordy, vezmeme-li v úvahu, že na coloradské ovzduší nezvyklé borce podnebí mělo patrný vliv — jmenovitě při bězích.

Zakončení závodů.

Závody zakončeny byly v sobotu odpoledne cviky ukázkovými a cvičením žen (prostná s kroky tanečními) — cvičením činkami (starší členové) a cvičením tyčemi. Pronesl jsem v červnovém čísle obavu o cvičení žen a ač nelze říci, že provedení bylo vzorné, přec jen doznati musím, že dopadlo lépe nežli jsem očekával. Cvičení sestaveno bylo pro hudbu mazurkovou a jsou-li dosti složité cviky spojeny s kroky mazurkovými — to pro větší počet cvičenek jest cvičením příliš obtížným, nežli aby mohlo býti očekáváno provedení dokonalé — ale přes to, jak jsem byl již poznamenal, byl výsledek mnohem zdařilejší, nežli jsem očekával. Cvičení starších pánů (činkami) bylo přiměřeno stáří cvičenců a bylo také pěkně provedeno a vida ty řady starších Turnerů, mezi nimiž bylo mnoho těch, jichž hlavy již kryty byly jiním, maně tázal jsem se sama sebe, proč že u nás vystoupení starších Sokolů posud nebylo možným? Právě tito mají před veřejností zdůrazňovati, že cviky tělesné nejsou jenom pro mládež, ale i pro člověka věku pokročilejšího. — Cvičení tyčemi, kterým byl pořad cvičení ve Stadiu v sobotu odpoledne zakončen, bylo velice zdařilé — škoda jen, že nástup k cvičení dojem celku valně porušil. Turneři totiž vstoupili do cvičiště od strany západní úzkým prostorem — a teprv po vstupu počali se rozstupovati v čtyřstupové proudy. Tím

se stalo, že někde vybočeno bylo příliš daleko, proudy musily býti v pochodu rovnány a tak dojem nástupu byl úplně zmařen. Při té slabé účasti (ne cvičilo ani tisíc Turnerů) a při té prostotě cvičiště, neviděl jsem žádné příčiny, proč proudy nemohly býti sestaveny raději na cvičišti proti svým výtčným místům a pak na dané znamení nastoupiti pochod před hlavní tribunu. Cvičení tyčemi, které uveřejněno bylo v červnovém čísle "Sok. Amer." bylo pěkně provedeno a k celkovému dojmu velice přispěl bílý kroj cvičících, který od tmavé půdy ostře se odrážel a pak nyklované tyče, které při každém pohybu v záři sluneční zaleskly se jako šlehnutí blesků. Obecenstvo bylo cvičením tímto tak rozjařeno, že hlučným potleskem žádalo opakování a proto vedoucí (cvičitel Schmidt z Denveru) dal znamení k opakování dvou posledních sestav. Bylo to ponejprv, kdy prostná při příležitosti takové musila býti na přání obecnstva opakována.

Cvičení ukázková.

Cvičení ukázková prováděna byla jednak na závodisti, kde obecenstvo, nemohouc s tribuny sledovati jednotlivé závody, mohlo aspoň kochati se pohledem na různé ty ukázky tvorby cvičitelů. Při žádných závodech turnerských nebyla taková řada cvičení ukázkových, jako v Denveru a na otázku, jakého druhu cvičení ta byla, řeknu bez ostychu: byla tam cvičení krásná, jak sestavením tak i provedením — prostřední jak sestavením tak i provedením — a byla tam i cvičení taková, která v pořadí cvičení ukázkových objeviti se nikdy neměla a divil jsem se, že Němci při své nynější vyspělosti a dobré organizaci, nevedou přísnější dozor nad tím, čím jednotliví cvičitelé zamýšlejí německou tělesnou výchovu před veřejností demonstrovati. A tu opět apeluji na naše sdružení: podejmež vždy při našem sletu řadu cvičení ukázkových, neboť tyto povzbuzují bratry cvičitele k novému tvoření — jimi podáváme veřejnosti ukázky tělocvičného krásna, ale ved' me přísný dozor nad tím, aby předvedena byla cvičení jen opravdu vzorná. Jedno nedostatečné cvičení může porušiti dojem celé řady cvičení opravdu pěkných a hřích jednotlivce pak přenašén jest na celou organizaci. Technická komise, která, jak doufám, bude u nás jednou ustanovena, at' vede nad naším veřejným vystupováním přísný dozor a kde předstupujeme před veřejností jako celek, tam at' jest přísná, bezohledná censura všech cvičení, tak aby každé cvičení podávalo ukázkou naší vyspělosti. Lépe méně cvičení a dokonalých, nežli celá řada cvičení, která nejsou s to snést kritiku odbornou. Namítne někdo, že za nedostatečnou práci jest zodpovědným jen jednotlivce — leč není tomu tak: po cvičení se nemluví o jednotlivcích — mluví se o tom, že diletantská práce byla předváděna při našem vystoupení jako cvičení ukázkové — jako cvičení vzorné — a my měli bychom vždycky až úzkostlivě toho dbáti, aby každá ukázka naší práce mohla právem zvána býti vzornou. Přáním mým jest a vždy bylo: nemůžeme-li rovnati se počtem, hled' me vynikati zjevem, kázní, uspořádaností, vzornou prací!

Ve Stadiu prováděna byla ukázková cvičení před hlavní tribunou na bílé plachtě na zemi napaté, za jakou jsem se přimlouval pro naše loňské vystoupení na Letné, a tu teprv mohl jsem na vlastní oči přesvědčiti se, jak cvičení na bílé půdě vynikala, že i vzdálení diváci mohli každý pohyb dobře sledovati. Byla zde předváděna cvičení skupinová — cvičení trojic (činkami) — čtveřic (tyčemi), tělocvičné tance, cvičení kužely — a společná cvičení na nářadí (dle počítání.) Pěkné bylo cvičení na čtveřem nářadí a sice: Turneři na hrazdě a koni na šír — ženy na dvojích bradlech. Stejnodobé sestavy prováděny byly pěkně, stejně, takže i seskok cvičenců i cvičenek s nářadí proveden byl v stejné době. Cvičení svědčilo o pilné a svědomité přípravě.

Ve čtvrtek, v pátek a sobotu večer předváděna byla cvičení ukázková v Auditoriu, kde na obrovském jevišti v záři elektrických světel teprv tvorby cvičitelů naléhavě docházely svého uplatnění. Však zahájení ukázkových cvičení místními tělocvičnými školami nebylo mnohoslibné — ano nepřáli bychom si takové ukázky viděti ani při obyčejném cvičení veřejném. Ukázky cvičení na nářadí (žáci na 4 kozách) naprosto neuspokojovaly — a diviti jsem se musil, jak vzácným byl v takovém množství žáků pěkný doskok. Vymlouvá-li se někdo, že to byli většinou žáci nevyspělí — proč ne dáti jim cvičení vyspělosti jejich přiměřenější? Ani prostná nevyňikala ničím zvláštním a tak odcházel jsem z Auditoria první večer nanejvýš neuspokojen, rozmrzen.

Cvičení školních dětí ve Stadiu, na které jsem se zvláště těšil, také nevyvolala žádoucí dojem. Ubohé děti musily téměř dvě hodiny na slunci čekat, než na ně řada došla a již na počátku cvičení zřítí bylo únavu, zaviněnou tím dlouhým čekáním. Děti byly rozděleny na větší oddíly, které cvičily za sebou — jak mohutnější dojem by bylo učinilo, kdyby všechny ty děti mohly vystoupiti najednou — společně — vyplniti celé rozsáhlé cvičiště.

Proč se tak nestalo — proč pořadatelstvo dalo si ujíti pěknou příležitost předvésti obecnstvu tak okouzlující pohled, není mi známo.

V pátek a v sobotu večer program v Auditoriu vynahradil zklamání, jaké všem způsobil program čtvrteční. Některá čísla byla pravou poesíí tělocvičné tvorby a provedení bylo bezvadné. Některé cvičitelé dali si na ukázkových cvičeních velice záležeti a dbali toho, aby myšlenky jejich byly cvičenci náležitě tlumočeny. V družstvech dívčích převládaly cviky taneční — at' už cvičily s nářadím nebo bez nářadí, všude spojeno bylo cvičení s kroky tanečními. Důkaz, že cviky tyto zajistily si již v tělesné výchově žen stálé místo. Prováděny byly též různé skupiny — ale kde dívky účastnily se skupin společně s muži a byly nuceny zaujímatí místa ve vyšších poschodích, tam obrazy tyto připomínaly živě na výjevy v cirku a před ukázkami takovými cvičitele naše varují. Nezapomínejme nikdy, že ukázkami ženské výchovy tělesné chceme veřejnost přesvědčovati o účelnosti tělocviku ženského — o jeho **potřebě** — že ukázkami těmi chceme české ženy a dívky do tělocvičen **vábiti** a proto vystříhej-

me se všeho co má jen dosti malý nářer akrobatství — takové věci sice baví, ano i obdiv budí, ale odpuzují a staví tělesnou výchovu ženskou stále do světla nepravého! Cílem naším jest předsudek proti tělocviku ženskému vykořeňovati a ne posilovati.

Nemalou sensaci vyvolalo cvičení mužů (z Cincinnati), kteří provedli "athletický tanec". Některé cviky živě mi připomínaly cviky sletového družstva našich Sokolů, neboť tak jako při našem atletickém nástupu i zde znázorněno bylo: házení koule, házení míče, "start" k rychlému běhu, atd. (nástup náš uveřejněn bude v některém nejbližším čísle.) Ale kde naše družstvo cvičilo jednoduchý rej poklusem, zde s cviky uvedenými spojeny byly taneční kroky. Jen jedině bych cvičení tomu vytkl a sice, že některé kroky v tanci onom byly příliš "rázu ženského" a neslušely těm statným postavám atletů. Máme tolik pěkných cviků tanečních, jež mohou muži dobře prováděti, aniž by pokoušeti se musili a cviky hodící se jen družstvům ženským. Provedení "athletického tance" bylo v každém ohledu vzorné — až překvapující a ký div, že rozjařené obecnstvo vyžádalo si druhý den, aby tanec byl opakován.

Sletové cvičení Sokolek.

Měl jsem za to, že při příležitosti, jakou byla tato, každý cvičitel má podati ukázkou své vlastní tvorby — a proto s dychtivostí čekal jsem též na ohlašované "cvičení tenisovými raketami", které provedlo dvacet bíle oděných dívek. Byl jsem přirozeně dychtiv viděti, jak asi zde cvičitel v prostných pohyby "hry tenisové" znázorní, s jakými cviky je spojí a jaké bude asi provedení. — Leč nastojte! Již první pohyb připomíná mi živě naše cvičení sletové — druhá sestava opět naše — třetí též — vůbec celé naše cvičení z Letné objevilo se jako ukázkové cvičení v denverském Auditoriu. Ale to chybné pochopení — to chabé provedení! Když jsem cvičení to upravoval pro anglický odborný list, netušil jsem, že by mohlo býti tak špatně chápáno — že by mohlo býti tak vzdáleno původní myšlenky, vždyt' zdařilé obrazy mluví tu samy, kdyby až slovní doprovod nebyl chápán. Na cvičenkách bylo viděti, že neosvojily si ani základní cviky nohou k těmto cvičením a celek nebyl ničím jiným, nežli nepodařenou imitací cvičení našich Sokolek! Byl jsem po návratu z Čech nesčíslněkráté žádán, abych cvičení to při různých příležitostech v našich i cizích kruzích opakoval — a vždy jsem odmítl. Náš úkol, podati ukázkou cvičení v Praze, pokládal jsem za vykonaný a zdráhal jsem se pak s cvičením tím vystupovati při každé příležitosti — nechtěje, aby na sletové družstvo pohlíženo bylo jako na nějakou společnost zábavní, ochotnou sloužiti za jakous atrakci a kde družstvo přece s cviky svými vystoupilo, učinilo tak o své vlastní vůli a bez mého spolupůsobení. Ale zde — když jsem viděl tak ubohé nápodobení toho našeho cvičení, tu zmocnilo se mne přání, míti zde těch svižných osm našich Sokolek, aby ukázaly, jak cvičení toto provedeno býti má! — Od doby našeho návratu z Čech zapůjčil jsem hudbu pro cvičení toto asi desíti ženským

tělocvičným ústavům — též dvěma universitám — ale přiznám se, kdybych byl měl jen dosti malé tušení, jak cvičení přes podrobný a bedlivý popis a zdařilé ilustrace může býti chybně chápáno — jak nedbale může býti prováděno — nikdy bych s ním nebyl se odvážil do tisku. A nyní chovám oprávněné obavy, že naše tance, pro něž hudba byla též do mnoha místo poslána, stihl asi stejný osud! Vidí-li cvičitel takto přímo znetvořenou myšlenku, tak nedbale prováděnou svoji tvorbu — byl by s to bezmála zapřísáhnouti se, nikdy žádné své cvičení nesvěřovati veřejnosti k volnému použití. Ten nešťastný "tennis" zkazil mi náladu po celý večer a teprv v neděli, když octl jsem se v kruhu upřímných denverských krajanů, jsem naň poněkud zapomněl.

Výsledek

závodů oznámen byl v neděli ve Stadiu. Vítězové byli vyvoláni v pořadí na tribunu, kde sličné Turnerky kladly jim na hlavy dubové věnce, přidavše k věnci každému ještě — polibek. Tento akt vyvolal v obecenstvu mnoho veselosti, neboť ne jeden borec, který na závoděšti budil obdiv svojí odvahou, když mělo dojít k polibku, počínal si jako ustrašené děcko. Výsledek jednotlivců v hlavním závodě (desítiboji), zahrnující náradí a cviky lidové, byl následující:

1. Paul Krimmel, New York Turnverein, 92.55 bodů.
2. John Bissinger, New York Turnverein, 92.45 bodů.
3. Elmer Ehmann, Central Turnverein, Pittsburg, Pa., 88.90 bodů.

Franz Kanis v závodech těchto byl pátým.

V závodech na náradí byl výsledek následující:

1. Frank Kanis, Newark, N. J.
2. Paul Krimmel, New York Turnverein.
3. John Bissinger, New York Turnverein.

Ve skoku o tyči docíleno bylo 10 stop a 4 palce. — Trojskok (hop step and jump) 45 st. 7 pal. — Skok daleký 22 st. 1 palec. — Vrh 16 lib. koule 38 stop (pravou rukou pouze.) — Též odměněny byly pěvecké odbory za své výkony a jednotlivci obdrželi odměny za práce literární, kterého závodu účastnili se i Turnerky. První čtyři ceny získali Turneři a Turnerky z Chicaga.

Různosti.

V pátek bylo mi nemalým potěšením shledati se na cvičišti s bratry Vůchem ze St. Louis a Jos. Paskovským, cvičitelem tamtéž. Tuším v br. Paskovským schopnou sílu odbornou a nadšeného Sokola, který jistě spůsobilým jest k tomu, činnost v jednotě značně povzbuditi. Takových sil potřebujeme.

Jako soudcové působili při závodech tři naši krajané a sice: Emil Hoeke, cvičitel Turnverein v Dayton, O., Št. Kostlán, cvičitel Turnverein v Fremont, Neb., a Fr. Fiala, člen Turnverein v Denveru.

Družstvo Kostlánovo stihla na cestě k závodům zvláštní nehoda — shořel totiž železniční vůz, slou-

žící za skladiště a veškerá zavazadla všech účastníků byla ohněm nadobro zničena.

Naším cvičitelům kladu zvlášť na srdce, aby evičence své vždy přísně napomenuli, by zdržovali se co nejvíce pití a kouření. Nepěkný dojem činí, jde-li borec k závodům, které budou na jeho sílu a vytrvalost činiti velké nároky a on před tím nešetří ani těch nejjednodušších pravidel hygienických. Vůbec měl by každý kouření i pití se vystříhati od první chvíle, kdy počíná se k závodům připravovati.

Chicagský jeden Turnverein rozluštil prakticky problem ubytování svých borečů. Najal si v Chicagu vlak, jehož vozy v denverském nádraží pak sloužily borečům po celý týden za ložnice — tentýž vlak zavezl borece do všech výletních míst v horách a všechny zase zpět dopravil do Chicaga.

Celkové vydání pořádacího výboru vypočteno bylo na \$70.000.

Nejsilnější delegace vyslaly k sjezdu tato města: Los Angeles (Cal.) 155, San Francisco (Cal.) 150, St. Louis (Mo.) 145.

Nejstarší Turnerkou, která v Denveru cvičení se účastnila, byla paní H. Roseová, (z Denveru), která čítá již 68 roků. Cvičí nepřetržitě od útlého mládí. Spatřiti takovou evičenku u nás, vynese nad ní veřejnost ortel: "starý blázen!"

Denver pochlubit se mohl nejenom nejstarší Turnerkou, ale také Turnerkou největší — neboť slečna Hilda Von Holdtova, náležející k Social Turnverein, čítá teprv 15 roků a jest 6 stop a 1 palec vysokou.

Leo Brosius, nejstarší cvičitel německý (posud činný), zván jest všude "americkým Jahnem" a kdekoliv se objevil, byl nadšeně zdraven. Brosius sloužil jako dobrovolník v občanské válce a jest dnes evičitelem Turnverein v Milwaukee.

Pořádací výbor měl pro všechny vynikající hosty zvláštní odznaky, tak aby tito měli všude přístup. Mělo by zavedeno býti i u nás. Ještě dnes s uzarděním vzpomínám, jak výbor náš málem byl by pozvané hosty z evičiště nešetně vyhnal — jak doprošovat jsem se musil o jakési odznaky pro ně. Zdvořilost — takt — to také má náležeti k vlastností Sokola — a tímto upozorněním pro budoucnost svoji zprávu končím.

PO VÝSTAVĚ SOKOLSKÉ, MUSEUM SOKOLSKÉ.

(Dokončení.)

Pisatel zmiňuje se o dalším získání místností v druhém patře radnice za zvláštní ochoty presidia rady městské, jak různé předměty přeneseny jsou i místo pro Američany aspoň poněkud větší zabezpečeno. Popisuje pak jednotlivá oddělení, jakž i list náš již byl své doby přinesl a poukazuje na diagramy a kartogramy i mapy kreslené br. Tůmou, jakož i vyplněné dotazníky jednotlivých Žup. Od návrhu na pomník Tyrše a Fügnera přechází ku plánům na tělocvičny, různým památkám, praporům starým a konečně ku skvostným kresbám Kožíškovým o vývoji kroje sokolského, návrhům na sletové pla-

káty a pracem sletovým vůbec. Obrázky z různých výstavek župních, podobenky činovníků a diapositivy boreů sokolských, vedle výstavy nárad'ové, to vše popisuje krátce, ale tak, že v myslích účastníků jen milé musí vyvolat vzpomínky, co zatím výstava zdravotnická, pro nás zvláště zajímavá, doplněna jest popisem Dr. Spilky: "Výchova tělesná a nemoci". Popis vystavených praeparátů nejen živě podán, ale tak, že musí znovu zájem vzbudit a na vždy působiti u věci naší sokolské, pokud se týče snah našich zdravotních a tělovědných. Oddělení tělocviku a her mládeže, jakž uspořádali Klenka a Svojsík — propagator skautů — získává tu náležité ocenění hlavně hry mládeže školní a hned za tím literatura tělocvičná a sokolská, kde ani naše práce, Čermákův "Tělocvik" a listu našeho i dru-

mět' budoucím zachytilo, ale to, co nás se týká, třeba uvést, právě jen proto, že vytrysklo z péra znalce a jednoho z našich nejlepších... A nejsou tu jen slova samé chvály, ale i mnohý dobrý pokyn upřímný a mnohý úsudek zvláště zajímavý. Jen slyšte:

"Konečně přicházíme k oddělení Sokolstva amerického, instalovaného v síni XIII. a) a b). Trojí svaz sokolský jest tu zastoupen: Národní Jednota Sokolská, Župa Fügner-Tyrš a Jednota Dělnických Sokolů Amerických. Mám-li vyjádřiti první dojem, jaký na mne výstava hotová učinila, musím užíti slov: velkolepá, "ale méně bylo by více." Druhá polovice výstavky toho zdáti se bude příkrou, ale jen potud, pokud necháme nepovšimnutu základní zásadu výstavy: "vyhnouti se, pokud jen možno, fo-

MUSEUM SOKOLSKÉ.

Americký koutek, uspořádaný br. E. Tůmou.

hých sdružení nescházely. Vystavil br. Springer, kněhkupec a věnoval sbírkám musea sokolského, tak jako my vše v Praze ponechané a br. Tůmou napotom v americkém koutku musea umístěné. Pak již se přichází k Sokolstvu slovanskému, výstavce amerických Slováků a konečně k památkám Č. O. S., mezi nimž jsou ovšem i dary naše z minulých sletů a o návštěvě našich v "české Americe". Jde se do síně "Divadlo v Sokole" a pak již do Sokola Pražského, kde památných věcí jsou celé spousty, zvláště ony připomínající začátky Sokola a zakladatelů našich, dále do světničky dorostu, jakž br. Novák uspořádal a konečně do síně, jež hostila jednoty menšinové, zahraniční a Sokolstvo Župy Dolnorakouské a v samém sousedství pěkné výstavce lyžařství odboru Pražského Sokola. Nelze uváděti do slova, jakž péro písmáka sokolského tu na pa-

tografiím a obrázkům osob, správních a jiných výborů a sborů." (My v N. J. S. tu složili a obmezili co nejvíce a také neměli jsme nikterak zarámované. Poznámka pořadatele.) Jen v tomto směru má zmíněná druhá polovice platnost, jinak zaslouží si výstavka Sokolstva amerického pochvaly a úcty opravdové. Zaslouží si jí také obrovská práce bratří pořadatelů, kteří s neunavným br. Dr. Rudíšem Jičínským v čele pořídili výstavní celek tak bohatý a rozmanitý. Alespoň dvojnásobné prostory bylo by třeba bývalo, aby to bohatství předmětů našlo umístění náležitého, ale kdež to při našich místnostech tak stísněných! A tak se stalo, že mezi všemi vystavenými nezbývalo jediného centimetru volné plochy, kde by si bylo oko odpočinulo. Měl-li bych užiti řeční, jehož se jinde ovšem užívá o krajním stísnění, "jablko by nebylo propadlo".

Br. K. Vaníček, předseda výstavního odboru Č. O. S.

„Jdouce do výstavy lékařské, přicházíme nejprve do menší sínky, v níž vystaveny hlavně různé skupiny výborů, družstev, sborů a p. Jsme povděční pořadateltvu, že obrázky ty hlavně zde soustředilo, ponechávajíc hlavní síň vlastní výstavě odborné. Víme, že všechny ty fotografie jsou jednotám vystavujícím vzácné, vždyť zachovávají jim obrázek dob zašlých, vždyť na nich pro doby budoucí zachován pohled nadšených hlav dobrých pracovníků, kteří pro jednotu žili, jí sloužili, ji chránili a často zachránili.

„Také my vzdálení dovedeme oceniti moment tento, ale stejnost všech pohledů působí tak únavně, že od polovičky ke konci přehlédneme vše jediným pohledem zběžným, nelze jinak. A již stoupáme po několika schodech do vlastní síně XIII. Nejdříve pohled povšechný. Příjemným dojmem působí jednoduchá, však ladná dekorace. Hned u vchodu obvyklá socha Svobody s pochodní v pravici vztýčené (ze žárovky v ní skryté linulo se za šera jemné světlo růžové, intimním kouzlem působící) nad hlavami trikolory v barvách slovanských i amerických jako festony v ladných obloucích různým směrem plynoucí a četné praporky bílé a červeně pruhované, s tím slavným čtvercem hvězd bílých v modrém poli, vhodně pestřily celek vkusný a úpravný. Na čelném místě zavěšen štít Spojených Států, zapůjčený konsulem americkým, obč. Brittainem; zlatý odznak sokolský, krvavými granáty bohatě zdobený, upevněn jsa na štítě, naznačoval symbolicky, jak myšlenka sokolská z Čech, které jediné na světě širém drahý granát — pyrop — v lůně svého Sředo-hoří chovají, přenesena byvši do svobodné země americké, i tam zapustila pevné kořeny a žije i prospívá láskou Čechů amerických, jimž jest oporou nejpevnější v zápase o češství uprostřed živlu an-

glického, vše nivelisujícího, v bezbarvém amerikanismu měního. Přístupme však již ku prohlídce výstavy samé. Není ovšem možno, abychom všech 127 čísel výstavních uvedli jmenovitě, ale nemůžeme si také zas odpustit, abychom nepoukázali ku předmětům význačným. Že učiním tak bez ohledu na pořad číslování, nebudiž mi vytýkáno.

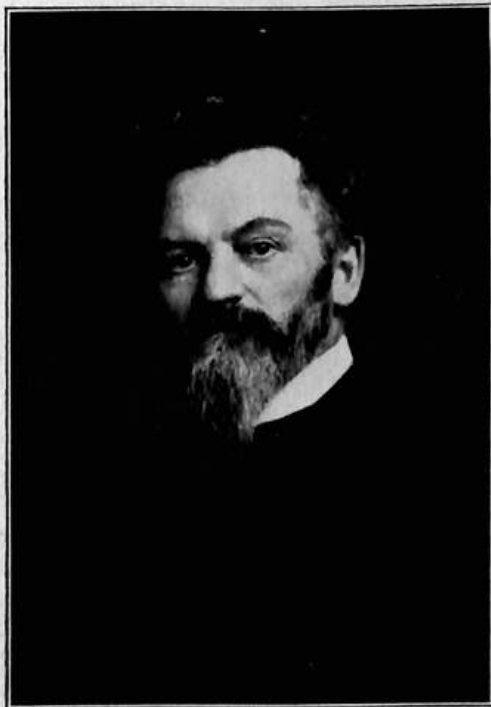
„Uznávaje tisk za nejmočnější pomůcku Sokolství, uvádím v popředí sokolské časopisy americké, totiž: „Sokol Americký“, orgán N. J. S. (33 ročníky), „Stráž Sokola“, list Župy F. T. a „Dělnický Sokol“, časopisy D. A. S. (Mimo ně „Besídka Sokolská“ z r. 1907, roč. XI, 13 roč.) Časopis „Borec“ a čas. pro mládež „Malý Sokol“. Co snah pozitivních, co myšlenek nadšených i chladně rozvážných nakupeno v té spoustě ročníků listů řečených! Pro dějiny Sokolství v Americe budou vždy studnicí bohatou. K těmto již materiál snesen ve vzácném díle „Dějiny Sokolství amerického, 1865—1909“, jež tu vystaveno s věnováním pro Č. O. S.; množství látky vhodné kryje zálepní kniha br. J. Rudiše-Jičínského, od roku 1884 až 1912, dále „Rukopisy, vzpomínky a písemné památky činovníků N. J. S. (2 díly), „Z minulých dob“ (vzpomínky br. L. J. Paldy), „Dějiny Župy F. T.“ a j. v. Statistika zastoupena osmi tabulkami N. J. S. (činnost osvětová a tak dále), stat. tabulkou D. A. S., stat. dáty sborů sok. v Americe do r. 1907, statistikou Žup F. T., k nimž řadí se 3 těloměrné tabulky N. J. S. z r. 1911 i mapy N. J. S., Župy F. T. (2) a D. A. S. Četné obrazy a plány tělocvičen (Baltimore, Chicago, Cedar Rapids, New York, Bruno, Cleveland, Detroit, St. Louis a j. v.) ,jakož i obrázky různých evičení, činovníků, vítězných družstev, kursů a sjezdů, obrazy ze sletů, diplomy a ceny (ně-

Br. Emil Tůma, tajemník výstavního odboru Č. O. S.

kolik pohárů a pod.). Ohromné album Sokola v New Yorku není pro nás ani tak předmětem výstavním, jako spíše ukázkou piety, s jakou shromážd'ují a uschovávají se tu fotogramy členstva. Množství památníků, pamětních listů a j. příležitostních tisků taktéž leckeré dátum dějinné chová a uchová. Velmi zajímavou skupinou jest ona, kde vyvěšen starý prapor Spoj. Států vedle vetšého vojenského kroje amerického, jenž stal se vzorem pro kroj N. J. S.; pod tím umístěn text památné řeči presidenta A. Lineolna na nár. hřbitově v Gettysburgu na paměť padlých v boji pro Unii, mezi nimiž byl i jeden člen první jednoty sokolské v St. Louis, Mo. Neschází ani "Koutek zdravotnictví, fyziologie, tělovědy", zařízený br. Dr. Rudišem: ukázati lidové poučení, vliv těloeviku na tkáň těla, prvou pomoe, měl za cenný úkol svůj. Hojné listiny, stanovy, plakáty, pozvánky a pohlednice všech tří sdružení doplňují bohatou výstavku Sokolstva amerického, která po celou dobu výstavy největší zájem návštěvníků k sobě strhovala.

"Zůstane nám pro vždy milou vzpomínka na horlivost a lásku, s jakou br. Rudiš a spolupracovníci oddali se instalaci výstavy americké. Od rána do večera pracováno s chutí a myslí veselou, zdravým humorem br. Rudiše udržovanou, ale co bylo nám zvláště milým, jest, že po celý čas instalace mimo několika málo slov jen mateřština česká zněla síní americkou. Proč se toho dotýkáš, to přece se rozumí samo sebou u Sokolů? Žel, že u Sokolů amerických se nerozumí samo sebou — členové družstva evičenců a zejména evičenek dokázali to jasně anglickým hovorem, jenž byl mezi nimi pravidlem. A nám bylo tak těžko v srdci a tak chmurno v mysli. . . Co mělo to za účel? Ukázati snad, že znají anglicky? To přece víme, o tom nepochybujeme.

Br. prof. J. Klenka šedesátníkem.

Br. St. Sucharda, tvůrčí síla výstavy Č. O. S.

Či to mělo zůstat v tajnosti, co si říkali? Světe milý, kolik to měli před námi tajemství? Ale nám objevil se žalostný obraz dobrovolného vzdávání se cizotě v zemi svobodné, kde přece prý není útisku národního. . .

"Obraz nebyl by úplný, kdybych nevzpomněl zde vzácné ochoty pražského konsula Spojených Států, obě. Brittaina, jenž se vzornou laskavostí, nelituje námahy žádné, bratřím americkým k ruce byl a slavného zahájení výstavy, dne 16. června 1912 činně se účastnil. Snaha jeho i vzácné choti, která též literárně v listech anglických ve prospěch národa českého působí, budiž zde vděčně zaznamenána."

Potud br. Vaníček o nás a pro nás. Kdo dovedete, čtete pilně i mezi řádky a zvláště vy dorostenci, mládež naše, junáci naši a sestřičky milé. Na kolik tu řečeno pravdy, již, chtěli-li jsme pověditi vám, museli jsme podati **doslovně**. Pak již písmák náš popisuje síň, kde různé památky byly nakupeny bez ladu a skladu ze sletů, památky jízdy sokolské a mnohé z Jihu slovanského i Sokolstva polského a ruského hned ve vedlejší sínce a ku podivu, pobratimové draží tu se nervali — nemohli, protože místa jiného nebylo. Ještě dotýká se živnostníků a výrobců sokolských a hned v zapětí podává nám několikrát zvláště zajímavých. Tak výstava zahájena byla, dne 26. května 1912 a potrvála do 14. července. V době té otevřena byla 32krát a to 16 dní celodenně a v 16-toliko odpůldne. Návštěva výstavy v celku byla 27.337 osob a finanční výsledek vykazoval přebytku K 1.716.83.

A z toho všeho krásna, z těchto všech sbírek skvostných a mohutného materiálu výstavního pořízeno bylo museum sokolské. Veškeré předměty

výstavní i dary složený a úpravně rozříděny dle důležitosti jsou v pěti místnostech třetího patra domu č. 12 v ulici u radnice. Práci tu vykonali br. Tůma a Paul a to svědomitě. Presidium král. hl. města Prahy, které tolik podpory výstavě věnovalo, propůjčilo i tyto místnosti na stálé museum sokolské, čili zárodek to velikého ústavu sokolského, kde jednou bude i čítárna, knihovna a vše, co třeba na posilu mysle českého člověka. Museum sokolské obsahuje as 5.000 čísel a my v práci této nescházeli, to majíce vědomí, že konali jsme pouze a jediné svou povinnost. Br. Tůma nám pořídil i kouteček americký, jakž na obrazech našich vystihnete. Jsme mu díky zavázáni, jako chtěli bychom naše za v čas upozorniti, že bude nevyhnutelně třeba na toto museum nezapomínati a již ode dneška snášeti a pilně sbírat: tiskopisy sokolské, památky a jiné a na doplnění do Prahy občas posílati. K účeli udržení musea přikázán Č. O. S. odkaz zemřelého br. J. Tesánka, be zmála K 13.000 a kuratorium zvoleno desítičlenné ze středu odboru výtavního.

ci" z Texasu i na Sever působili, do jednoty naší mlátili jako posedlí po celou řadu let a my sledovali jejich divé počínání jen s útrpným úsměvem na rtu! Z Texasu pracovalo se vedením pátera Dostala od "Hlasu" na založení Jednoty Katolických "Orlíků", kdežto jednotlivé sbory katolických Sokolů v těch kterých osadách českých již dávno před tím založeny byly. Sbory tyto, nám celkem lhostejné, jako později založené sbory katolických Sokolů slovenských, nevystupovaly nikterak výbojně, až když k takovému Sokolu náležející katolický hoch v South Omaze se přidal a co třeba bylo od naší jednoty odkoukal! Netvrdíme, že nepatrný ten človíček Malec, nástroj klerikálů, patřil k nám a k Sokolu našemu — pěkně bychom se za takovou štěničku poděkovali, ale tvrdíme, když jako ten jeho "boss" Kopecký o Sokolstvu neměl ani zdání, jak mohl takto a podobně psáti, spory vyvolávati a Sokolstvo národní hanobiti? Kdo jej k tomu měl? A kdo mu nakukal, aneb napsati nechal? Jméno "Orel" vyskytuje se 1905 na sjezdu jejich a tehdy psalo se:

*Pod tím jménem psal však list
zasílání
(*) V. Maller,
Hallettsville, Tex
na zdar!
za M. J.
Moser*

JAK POVSTALI KATOLIČTÍ "ORLÍCI".

II.

OKOL Katolický nejprvé, pak již Katolická Jednota Sokolská čili "Orlíci." . . .

V červnovém čísle přinesli jsme doklady o tom, jak hlavně v Texasu povstali katoličtí "Orlíci", jak kněžstvo katolické pracovalo tam i jinde za pomoci člověka, jehož doporučili časopisu "Nový Domov" k této a jiné "bohumilé" práci a štvání proti naší Národní Jednotě Sokolské. Očekávali jsme, že se "Orlíci" ozvou a hlavně jejich mrňavý velikán velikánovič postrkovaný "Hlasem". Za trochu té pravdy naší huronský strhli křik a u vzteku svém ohání se drzou lži, klamem a překrucováním, jakž již pánů těch jest zvykem!

Máme po ruce doklady o odporučením takto sazeče za redaktora psaném panem páterem na výtěčníka Kopeckého, jenž "rád by také zakládal ty Sokoly, ale musel by mu někdo vysvětlit "co to jest" atd., máme v tiskárně důkazy, že na jméno V. Maller, Hallettsville dal si posýlati tajemník Katolické Jednoty Sokolské V. Malec list náš a pod tímto jménem nechal si zasýlati přes rok, aniž by opravil, jakož i máme po ruce ještě celou řadu jiných zajímavých věcí! Inu, je to malér! A o některých těch věcech nutno si pohovořiti. Řekli jsme si, že "Orlíci"

"Kdo není s námi, proti nám jest. Tato slova básní J. V. Sládka přibijím na štít katolického Sokolstva, kteréž probírá se k životu, počíná se ozývat po osadách našich jak na venkově tak i v městech. Hnutí toto naráží a sráží se s různými proudy protináboženskými, jež usilují o jeho zmaření, udupání, zahlazení, upírajíce katolíku právo obráti si pole vzdělání duševního tak i tělesného dle jeho vůle a potřeb . . ."

Takové a podobné štvání vedlo se po celou řadu let brzy ve "Hlasu", "Národě", "Katolíku" a konečně v Texasu v "Novém Domově", biskupem Shawem v záhlaví plátku tohoto požehnaném a dotýkaném. Již v díle našem "Dějinami Sokolstva Amerického" — 1904 — vzpomínáme tohoto divného zjevu nikterak neupírající mládeži katolické a české právo na utužení těla a zbytečné štvání jen odsuzující! A jestli protestovali jsme proti používání našeho slova "Sokol", jako názvu a znaku pokrokovců a volných lidí, používání našeho technického materiálu, prací našich a zneužití našeho sokolského monogramu i přivlastnění si našeho kroje naší N. J. S. k tomu do jista měli jsme jen právo a konali jsme svou povinnost, protože jestli někde něco seknu protože nebylo náhodou přibité, aneb patentované zůstává přece jen a vždy takovému seknutí mizerným plagiátem — krádeží! Odpovědi tehdy na naše slušné protesty byly "pro foro externo" znova jen hanebné útoky, překrucování a lže v "Hlase" a jinde:

“Dokud ‘Sokol’ byl národním, českým, dokud byl představitelem celého českého národa a nositelem národní české myšlenky, dokud všechny vrstvy a všechna vyznání národa českého byla stejně respektována v ‘Sokole’, dokud to byl zkrátka Sokol český — dotud všichni Čechové, a tedy i těch devadesát procent katolických Čechů v Čechách a zde těch 50 procent katol. Čechů hlásili se k ‘Národnímu Sokolu’ jako ku svému národnímu, v prvních řadách stojícímu bojovníku.—”

Hlásili k nám, i aby je husa kopla! Toto stereotypní povídání katolického tisku znovu a znovu se objevuje, ano, i v článku pátera Švrdlíka v ‘C. R. Listech’, ač k národnímu Sokolu kat. kněží své lidi a hlavně mládež NIKDY nepustili aspoň ne zde v české Americe a po prohlášení se naší N. J. S. za svobodomyšlnou na památném sjezdu našem jubilejním v St. Louisu, Mo., neztratili jsme ani jediného člena ‘katolíka’ a pouze v Cedar Rapids, v Omaze, Baltimore po jednom a konečně dva v Chicagu jako hodně ‘tvrdí’ ze 6,000 našich členů N. J. S. vzali si za v čas odstupní listiny. Jak se tudíž následující tvrzení srovnává s pravdou?

“Jakmile ale stala se zdejší Národní Sokolská Jednota nejen svobodomyšlnou, ale naprosto protináboženskou, tím okamžikem ani jediný řádný katolický Čech nikdy svého náboženského přesvědčení nezaprodá pro nějaké spolkové výbory, zvláště když může samostatně podobný spolek, neb jednotu si založit.”

Jedni praví, že první katolický Sokol založený byl v Baltimore, Md., proti šikům našim a to již roku 1895, jakž dokazuje pověstný ‘XX. Věk’ ve svém ‘Svatováclavském’ čísle loňského roku. Nebyla by tudíž South Omaha ani Omaha, jakž jiní tvrdí. Necht’ však jakkoli v Texasu povstali ‘Orlíci’ a katolický Sokol dává se z dob trochu jiných! Byli jsme vůči nim lhostejnými, proti ‘Orlíkům’ a štvání těchto a jiných ‘černých duší’ třeba státi nyní pevně! Výhrůžek lekáme se až zítra, neboť víme, že boj náš proti klerikalismu jest věc čistě kulturní a majíce doklady po ruce vystoupíme z passivity. Dnes vidíme ovoce ve vznikaní ‘Orlů’. A my, že neměli bychom starati se o nápravu, že neměli bychom své členstvo uvědomovati a po této stránce varovati i vzdělávati? Nebezpečí, které dříve bylo přezíráno, vzrůstá a nabývá konkrétních tvarů. Nutno, abychom podstatnou částí vzdělávací činnosti učinili výchovu protiklerikální doma a zde naprosto volnou, svobodomyšlnou čili kladli PRAVDU proti lžem veškerým! A jednou takovou lží drzou jest následující opět z ‘XX. Věku’:

“Tento protikřesťanský duch vnikal pomalu i do Sokolstva. Z Ameriky zanesen duch sváru spolupracovníkem zednářského listu ‘Svornost’ (vyd. emigrantem Geringerem) jakýmsi Štunekem, učitelem tělocviku. Tento drzoun přijel do Prahy, když Sokol na Král. Vinohradech — předměstí Prahy — světil svůj prapor. Tu s druhými ‘Američany’ směle a drze protestoval a ostentativně od církevního aktu odešel. Tím hrubým činem dán první popud protináboženské tendenci v Sokolstvu. Za života

Tyrše a Fuegnera by podobné jednání bylo prostě nemyslitelno. Toto pohrdání katolickými členy nutilo konečně tyto k emancipaci. V Americe začali katolíci zakládati své sokolské družiny. První byla založena r. 1895 v Baltimore a 1905 tamtéž pořádán první sjezd katolických Sokolů . . .”

“Před církevním svěcením praporu jednoty vinohradské r. 1887 protestoval sice náč. Štulík s ostatními bratry Američany proti assistenci církevní ale neodešli od aktu toho a nespůsobili také žádné ostentativní provokace. Nemohl tedy tento, pouze mezi několika činovníky se odehravší ‘čin’ býti ‘prvním popudem protináboženské tendenci v Sokole.’”*)

Také nebylo nikdy v N. J. S. pohrdání nijakého katolíky, Čechy a jestli se členové její přímo a poctivě hlásí ku svobodomyšlné straně, každému ramenářství se vyhýbajíce, dojista jen činí tolik, na kolik se od poctivého věrce a katolíka požaduje, pro něhož vždy více měli jsme úcty, nežli pro nějakého štvavého a tiskového svůdce, ramenáře aneb st. louisského informátora ‘XX. Věku’ v Čechách.

O založení Kat. Sokola v Baltimore, Md., máme tyto záznamy: ‘Katolický Sokol’ byl u nás založen r. 1895 proto, že se mnozí mladíci patřící ku straně kostelní přidávali ku S. J. Blesk a to částečně i z toho důvodu, aby mohli si zacvičit a částečně zase jiní, aby si mohli také vyšlápnout v kroji v průvodu a za hudbou. Bylo těch parád těch dob po více. ‘Márčovalo’ se o pohřbech (což trvá dosud), o hlavním výletu a to byla nějaká paráda; prošly se všechny české ulice, zastavilo všude, kde nějaký český spolek schůze odbýval, vešlo se dovnitř, vypila jedna, spolek s praporem v počtu 2—3 členů se připojil a šlo se dále; a to se opakovalo tak dlouho až všechny spolky se obešli. A jak potom vypadala nejméně polovina výletníků nežli došlo se na místo, lze si snadno vypočísti. Dnes ovšem patří již minulosti. A to se ví, že mládež lákalo více, nežli cvičení. A páni páteři postřehli i založili si ihned ‘Sokola’ doma! Prvním jejich cvičitelem a náčelníkem byl náš odchovanec K. Hrdlička. Hlavní zásluhu měl ovšem pan páter Vlasák, který byl tehdy jediným českým knězem v Baltimore. Byl to kněz řádu Redemptoristů a importován tušíme ze sv. Hory u Příbrami. Onen ‘Pasokol’ měl jméno: ‘Ř. K. Sokol Karla IV. pod ochranou svatého Víta.’ Kroj měl střihu našeho, jenže z látky šedé, košili červenou a klobouk šedý. Dnes nosí kraj N. J. S. s tím rozdílem, že v monogramu na pasu mají kříž.”

Tehdy v Baltimore takový měli ‘katolický Sokol’ kdežto Katolická Jednota ‘Orlíků’ štvavých z Texasu vyvolána teprve až 1905. A ještě jeden doklad jak se štválo ku radosti velebných pánův těch, kdož tahali za ně kaštany z ohně až z dalekého Texasu:

“Mužové katolíci zakládejte si spolky kat. Sokolů ve vašich osadách a nelekejte se, že tím samým popudíte proti sobě vaše nekatolické krajany — neboť nelze jinak, než postaviti se v otázce tělocviku

*) Viz brožuru ‘Vari’ vydanou Č. O. S. Str. 36.

na stanovisko zcela vlastní, čistě katolické, každá dvojakost jest nemožná . . . Taková potřeba vynikajícího významu jeví se nyní, jako jevíla se před lety, kdy pravý katolický Sokol povstal . . .”

Jak může se opovážiti člověk toho druhu, když prý k Sokolu nikdy nepatřil, mluvíti o otázce tělocviku? Jak může v témže článku, kde poukazuje na pomoc duchovenstva v tom ohledu, zneužívatí našich hesel a našich vzorů a narážeti na brdo katolické? Či úřad tajemníka jednoty toho druhu oprávněuje ku každému tvrzení, každé lži a hnusnému kalu? Pochybujeme velice jako k vůli zajímavosti podáme ještě jeden doklad “snášlivosti” těchto a podobných živelů a chamradiny zpátečnické! Slyšte jen co na příklad delegát new yorský Dr. Renner na sletu “Orlíků” v Baltimore v srpnu 1905 prořekl:

“Mluví k vám co Sokol, lékař a katolík. Co Sokol chválím tuto instituci a dosvědčuji, že zakladatelé její byli čestní muži, jichž památka je nehybnoucí. Co lékař mohu jen doporučiti sokolskou gymnastiku. A co katolík obracím vaši pozornost na význam Sokolstva pro mravní výchovu. V národním významu jest Sokolstvo národním vojskem k ochraně rodné řeči, vlasti a víry. Nechei nikoho napadati. Řeknu jen, že dle intencí zakladatelů Sokolstva každému členu bylo ponecháno právo projevovati své náboženské a politické přesvědčení. Ale duch času svedl Sokolstvo s této neutrální půdy. **New Yorský Sokol dal do svých stanov paragraf, že každý člen musí se zříci své víry, v Čechách pak kdo chce obléci sokolský kroj, musí dříve odložití svůj katolický zevnějšek.** Katolík mezi Sokoly je bez práva, žid však, volný myslitel, protestant atd. je u Sokolstva doma. Tyto okolnosti přiměly nás již před 15 lety zřídiť katolické sokolské spolky.”

Řeč tato náramně duchaplná a plná slovních obrátů v originálu v “Hlase” čte se sice docela jináče a jest hodně zbarvena, ale nevadí. Zašť proti svobodomyšlným a Sokolu národnímu syčí z obou těch versí, třeba prvá upravena byla v Praze. **Každý soudný člověk zná, že u nás se nikdo žádné víry zřikati nemusel a nemusí, pro víru u nás nikdo nikdy vyloučen nebyl z N. J. S. a také nemusel nikdo a nikde u nás “odkládati svůj katolický zevnějšek.”** Co jest to za zvíře ten katolický zevnějšek a co za lékaře, jenž jako odborník, by nám přece nechtěl snad tvrdit, že tam leckdes na Moravě, kde panáčkové kněžští jsou zároveň náčelníky lepých “Orlíků”, počala z nich některá také jen z ducha svatého, když si s klerikou zahrála. My víme o všelijakých případech! A jsme k službám. . .

Řekli jsme si již z jakých důvodů zjištných “Orlíci” zakládání byli, to jest, aby v krámech páně neubylo na ovčích a na vlně katolické mládeže, aby dorost jejich nezaběhl do řad národního Sokola. Cílení katoliny a tisku jejího o nezištnosti pánů páterů a jejich pochopů a napadání činovníků našich místo věčné odpovědi nás nikterak nerozčiluje, jako zasmáli jsme se, ze srdce zasmáli, když dostali jsme následující dopis:

“Měl jste dostatečnou příležitost přesvědčiti se, že výpad Váš proti začátkům Kat. Sokolstva a proti mé osobě ve článku “Jak povstali katoličtí Orlíci” zakládal se na nesmyslných dohadách a lži. Nikdy jsem nebyl členem Vašeho “Sokola”, nikdy jsem nepracoval pro své hnutí ze zjištnosti a nikdo mi nepatřil mé nynější postavení. “Sokola Amerického” objednal jsem před rokem na pravé své jméno a nemohu za to, že bylo zkomoleno. Dávám Vám v nejbližším čísle “Sokola Amerického” příležitost pověděti pravdu v této záležitosti, jinak příslušnou cestou v zájmu pravdy zakročím. Vladimír Malec.”

Bijeme se v prsa a padáme do noh! A připomínáme jen tak mimochodem, že poštovní zákony Spojených Států nedovolují v dopisech soukromých a jiných vůbec slůvka LEŽ a vyhrůzek jakýchkoli! Něco podobného poštou posýlati se nesmí. Po celou dobu desíti let se ustavičně štválo. Mlčeli jsme dost dlouho! Či má jen věřící práva ku svému přesvědčení? Pochybujeme velice.

Řím katolický historii, zejména českou, vždycky falšoval a ti čeští “Orlíci” v Americe patrně jdou touže “černou stopou”. Tak do slavnostního čísla “svatováclavského” “XX. Věku” v Praze napsali v loni, jakž řečeno již, že prvý sbor Katolického Sokola založen byl v Baltimore a také st. louiský katolický “Hlas”, v srpnu 1905 přinesl, kdežto v Omaze, dne 20. července t. r. slavil Katolický Sokol číslo první své dvacetiletí. Z takové spolehlivosti katolických záznamů, aby d’as byl chytrým. Na tolik však se pamatujeme sami, neboť byli jsme tehdy v Omaze, že mezi zakladateli byl i J. Fuxa, který co bylo třeba v místní jednotě naší odkoukal, v South Omaze pak býval Krajíček, jenž jako jiný Krajíček v Omaze brali si v “bohumilé” práci katolických Sokolů vzor z našich řad, ba ten omažský býval docela i členem T. J. S. v Omaze, Neb. Tak a nyní si z toho můžete vybrat co chcete, však tolik jest jisto, že i jejich “poeta laureatus” omažský pan páter v poslední básni příležitostně dovolává se českých “Orlů”, kdežto slavnostní jejich řečníci opět a opět povídali, že Katolický Sokol byl založen, aby “zachránil dorost svaté víře a aby šlo se zase “v boj a seč!” “Blahoslavení chudí duchem, neboť jejich jest království nebeské”, tak tušíme, že jest psáno kdes, jako zdůrazňovalo se vždycky, že to “hříšné tělo bičovati třeba a starati se pouze a jedině o spasení duše lidské po smrti”. Nám takového pohlavkování fakt nikterak nevadí, jako již dávno jsme prohledli jak církev dovede dělati ústupky, jak dovede se modernisovati a znovu klamati: “Ad majorem Dei gloriam” a k naplnění “cinglpajtlů” svých “velebných pastýřů”.

“V hospodářském boji udrží se a vynikne jen jednotlivce a národ všeobecně a odborně vzdělaný, dovedný, pracovitý, šetrný a podnikavý. To jsou základní pilíře, na nichž spočívá možnost zdravého života v dnešní době, s nimi jednotlivce i národ vznáší se vzhůru, s nimi i klesá.”

Jos. Novotný.

Práce v tělocvičně.

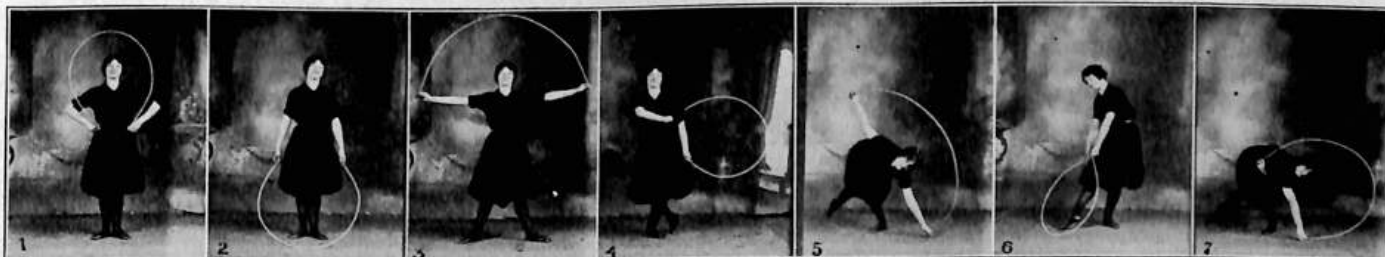
Cvičení rákosovými švihadly.

Pro veřejné vystoupení při Sletech, cvič. župních neb domácích, sestavil a jako upomínku na loňské dny sletové česko-moravským sestrám Sokolkám věnuje Jos. Čermák.

Vzpomínaje krásných chvil, jakých bylo mi loňského roku zažít v drahé domovině a naslouchaje často sletové hudbě, která všechny ty upomínky v nás stále oživuje, vzpomněl jsem daného slibu, sestavit nějaké cvičení na některou v Čechách známější hudbu a tímto pokouším se v dnech výročních danému slovu dostát, sestaviv "cvičení švihadly" na hudbu prostných cvičení žen VI. Sletu. Snažil jsem se charakter hudby vystihnouti a cviky jí přispůsobiti co nejvíce, což není úkolem snadným, neb někde hudba sama přímo jako by se zdála odmítati některé vhodné, harmonickému postupu odpovídající cviky a na mnohých místech chtěj nechtěj musil jsem se podvoliti. Při třetím oddílu jsem hudbu pro cvičení žen odložil a nahradil ji hudbou III. oddílu cvičení Sokolů, která svojí živostí se mi zvláště zamlouvala. Ostatní oddíly cvičení jsou sestaveny na hudbu cvičení žen z VI. Sletu — pouze oddíl III. nahradíme hudbou pro III. oddíl Sokolů.

* * *

Nářadí. Tenká, ohebná rákosová švihadla, na jejichž koncích jsou připevněny malé kuličky, (podobu hlavic kuželů), aby se švihadla při rychlém cvičení z rukou vysmeknouti nemohla. Při švihání a přeskokování pohybují se konce švihadel v rukou co nejvolněji.

Při nástupu cvičenky drží konce švihadel a kladou ruce v bok, takže švihadlo tvoří oblouk nad hlavou. (Obr. 1.) Jakmile po rozstupu zastaví, skloní švihadlo před tělem k zemi. (Obr. 2.) Taktéž učiní po každém oddílu.

Hudba hraje fanfáru — 8 taktů — a v 5. taktu vždy zaujmou cvičenky zákl. postavení, položením rukou v bok jak naznačuje obr. 1. Když oddíl skončí, tedy na poslední dobu, kdy zaujmají stoj spatný, skloní opět švihadlo k zemi (obr. 2.) a tak setrvávají až do 5. doby nebo-li 5. taktu fanfáry, kdy zákl. post. opět zaujmou. Má-li docíleno býti přesné stejnosti, musejí cvičenky neb cvičenci věděti, na kterou dobu, v kterém taktu má zákl. post. zaujato býti. Společně-li se na první takt, nalezne se vždy mnoho těch, kteří se opozdí.

Cvičení provedeno musí býti svižně — všechny polohy i při rychlejším ruchu musí býti přesně označeny. Výraz obličejů budiž jasný, veselý, hled přímý, a ne, jak často vídáme, zraky sklopeny. Kde upažujeme, tam vždy budiž hrudník vypnut, šíj vzpřímena.

Ruch ponejvíce rychlý. Každý evik označený písmenou (a, b, c, d, atd.) proveden jest na jednu ¼ notu.

Ačkoliv cvičení sestaveno jest tak, že cvičí se na obě strany, přec, chceme-li každý oddíl dvakrát opakovati, jak cvičena byla prostná, začneme při druhém opakování vždy opačně. Cvičíme-li každý oddíl jen jednou, cvičenky musí všechny cviky na obě strany si osvojit, tudíž nebude jim

opakování celého oddílu na opačnou stranu působiti žádných obtíží. Cvičíme-li každý oddíl jen jednou, pak není třeba zaujímati po skončení oddílu zvláštní postoj a činiti přestávky k vůli oddechu. Jakmile hudba skončí jeden oddíl, cvičenky pouze skloní švihadla, setrvají v stoj spatném a hudba hned bez přestávky hraje fanfáru pro oddíl následující — takže hraje až do konce V. oddílu bez nejmenší přestávky. Opakuje-li se každý oddíl 2krát, pak cvičenky hned po skončení, kdy skloní švihadlo, zaujmou stoj úkročný v levo.

Oddíl I.

Fanfára a na 5. dobu zákl. post.

1. a) Stoj úkročný levou, upažit, švihadlo kolmo nad hlavou (Obr. 3.)
- b) stoj skřížný pravou v zad, podřep, pravá ruka pod l. paží, připažit v levo. (Obr. 4.)
- c) stoj úkročný pravou, rozpažit, švihadlo tvoří oblouk kolmě nad hlavou.
- d) o pravé noze celý obrat v pravo do stoje úkročného v levo (zády k pův. směru) paže a švihadlo výdrž.
- e) celý obrat v pravo o levé noze do stoje úkročného v pravo (obličejem opět v pův. směr.) Švihadlo a paže výdrž.

- f) únik levou, hluboký dřep pravou, předklon na levo, levá ruka dotýká se země v místě, které byla l. noha opustila. (Obr. 5.)
- g) Vztyk a vzpřím, stoj úkročný levou, paže výdrž.
- h) stoj přednožný zevnitř pravou, mírný předklon na pravo, švihadlem utvořit smyčku a sklonit toto k zemi před pravou nohou. Konce švihadla skřížíme těsně u rukou a skřížíme levý konec přes pravý. (Obr. 6.)
2. a) b) c) d) Dvakrát přeskok pravou, švihadlem švihnout pod nohy na zad (t. j. předem.)
- e) f) g) h) dva polkové kroky v před první počínáme pravou, druhý levou nohou, (ruce v bok.)
3. Opakovat cvičení 1. od a) až do h) ale začít v pravo a končit v levo.
4. Opakovat cvičení 2. od a) až do h) ale přeskoky levou, šviháme ku předu (čili jak se všeobecně říká zadem) a končíme dvěma polkovými kroky na zad (ruce v bok), první krok levou, druhý pravou, čímž oetneme se opět na svých místech.
5. a) Stoj přednožný v l. zevnitř, upažit — švihadlo oblouk kolmo nad hlavou.
- b) výdrž.
- c) únik levou, dřep pravou, předklon na levo, a nyní pravá ruka dotýká se místa, které byla levá noha opustila — levá paže ohnuta před tělem. (Obr. 7.)
- d) výdrž.

- e) vzpřím a vztyk, stoj přednož. v l. zevnitř.
- f) výdrž.
- g) zákl. post.
- h) výdrž.

Opakovat cvičení 5. od a) až do h) v pravo.

6. a) b) c) d) Dvakrát švihnout švihadlem na zad (předem) a přeskoky snožmo ve výponu.
 - e) f) g) h) Rozpažit, švihadlo oblouk nad hlavou, — a dva polkové kroky v před; první krok levou, druhý pravou. Při kroku levou mírný úklon na levo, při kroku pravou, mírný úklon na pravo — paže výdrž.
- Opakovat cvičení 6. od a) až do h) opáčně a sice: švihnout švihadlem pod nohy ku předu (tedy zadem) přeskoky ve výponu snožmo a dva polkové kroky na zad (na pův. místo) se stejnou výdrží paží a klony. Na zad začínáme pravou. Jakmile oetneme se na pův. místě zaujmeme stoj spatný a švihadlo před tělem skloníme k zemi.

Poznámky: Postoje musí prováděny býti lehce, uhlazeně. Při úkroku špička vždy dříve dotkne se země, nežli zaujmeme plný stoj. Při stojích úkročných s obraty (cvič. 1. d) e) bud' me bedliví, aby špička nohy, která při obratu opisuje půl kruh, byla odehnuta dolů, noha v koleně napjata. Kde jest udáno přeskok v levo, tam levá noha švihadlo přeskočí a pravá noha, která byla při přeskoku mírně zanožila, po přeskoku na 2. dobu přinoží. Kde udáno jest "švihati na zad" rozumíme tím, že švih počíná pod nohy před tělem směrem dolů — pohyb švihadla jest tudíž na zad. Kde udáno jest "ku předu" tam švihnem švihadlem pod nohy za tělem, čili jak říkáme "zadem". Při tomto švihání, přeskakuje-li pravá, levá mírně přednoží. — Při tvoření smyčky křížíme konce švihadla blíže rukou, není-li jinak udáno. Při švihání hled' me co nejvíce rozpažovati — pohyb paží v kloubu ramenním a ne loketním, jak bývá často zvykem. — Přeskok snožmo provádíme též na dvě doby: na 1. dobu švih a přeskok a na 2. dobu — mezi tím co švihadlo opisuje dráhu, mírný výskok o špičkách na místě. Když končíme cvič. 1. tu z polohy h) musíme švihadlo rychle vztyčit, bychom mohli hned v následující době jím dolů švihnout.

ODDÍL II.

Fanfára — na 5. dobu ruce v bok.

1. a) Stoj kročný levou v před, upažit, švihadlo kolmo nad hlavou zanožit pravou. (Obr. 8.)
- b) Podřep levou, pravá výdrž, švihadlem utvořit smyčku, pravý konec před levý a schýlit toto před kročnou (l.) nohu. Trup jest mírně ku předu nakloněn. (Obr. 9.)
- c) Stoj úkročný v pravo, rozpažit — švihadlo kolmě nad hlavou.
- d) celý obrat v pravo o pr. noze do stoje úkročného v levo, (zády k pův. směru) a ovinout švihadlo kol těla — konce skřížené před tělem, levý konec nad pravým. (Obr. 10, pohled ze předu však jak udáno, když očiť ují se paže v této poloze, jsou cvičenky obráceny čelem v zad.)
- e) celý obrat v pravo o levé noze do stoje úkročného pravou, rozpažit — švihadlo nad hlavou.
- f) Opět smyčku utvořit, pravý konec švihadla přes levý — dřep pravou, únik levou, hluboký předklon a utvořenou smyčku na zem položíme. Obě ruce opírají se lehce o zem. (Obr. 11.)
- g) Vztyk a vzpřím, rozpažit a stoj úkročný levou.
- h) Mírný záklon, stoj zanožný zevnitř pravou; paže skrčit úpažmo, utvořit švihadlem smyčku za tělem, pravý konec přes pravý, t. j. levý blíže těla. (Obr. 12.)
2. Švihnout švihadlem na zad, přeskok pravou, levá zanoží skřížmo (pata levé nohy ve výši pr. kolena.)
- b) mírný úskok na pravo o pr. noze, levá noha výdrž.
- c) opět švih na zad, přeskok levou, pravá zanoží skřížmo.
- d) mírný úskok (stranou na levo) o l. noze, pravá výdrž.

- e) f) Ruce v bok a sun a poskok v před zevnitř o pravé noze. Levá na e) zanoží a na f) výdrž. Trup otočen poněkud v levo. (Obr. 13.)

- g) h) opakovat e) f) a levo.

Opakovat cvič. 1. od a) až do h) opáčně, t. j. začít v pravo a končit v levo.

3. a) Opakovat cvičení 2. od a) až do d) ale počínat v levo.
- e) Stoj zákročný levou, přednožit dovnitř pravou, v koleně ohnutou, trup mírně otočit na levo. (Obr. 14.)
- f) Poskok na zad o levé noze, pravá provází poskok mírným švihem, pohyb v kloubu kolenním.
- g) Stoj zákročný pravou, trup otočit na pravo, přednožit do vnitř levou.
- h) poskok na zad o pr. noze a levá provází poskok švihem, (při cvič. e) f) g) h) ruce v bok.)
4. a) Utvořit menší smyčku nad hlavou (pravý konec před levým) paže skrčit upažmo, lokte stranou odvráceny, hrud' vypnuta, stoj přednožný levou. (Obr. 15.)
- b) výdrž.
- c) Velkým obloukem levou přejít do zanožení — změnit smyčku švihadla tak, že převrácením téhož změníme konce — dřep pravou a hluboký předklon, smyčku položíme na zem, pravý konec nad levým. Obě ruce lehce o zem opěny.
- d) výdrž.
- e) Vztyk a vzpřím — rozpažit, stoj přednožný levou.
- f) výdrž.
- g) zákl. post.
- h) výdrž.

Opakovat cvič. 4. od a) až do h) v pravo, smyčky opáčně.

5. a) Švihnout dolů předem (na zad) a přeskok levonož, pravá skřížmo zanoží.
- b) úskok o l. noze, pravá výdrž.
- c) Švih a přeskok pravou, levá skrčmo zanoží.
- d) úskok pravou, levá výdrž.
- e) Sun levou v před zevnitř, pravou v koleně mírně ohnutou zanožit zevnitř, předpažit levou zevnitř vzhůru a pravou zapažit, znázornění Merkura. (Obr. 16.)
- f) poskok v před výponu o levé noze, paže a pr. noha výdrž.
- g) h) opakovat e) f) v pravo. (Pozn. Když toto počínáme opakovat v pravo, tu nežli předpažíme pravou vzhůru zevnitř přiblíží se obě ruce k sobě hbitě před tělem, asi ve výši pasu, z kteréžto polohy pravá hned předpaží vzhůru a levá zapaží.)
6. a) Švih na zad, přeskok levou pravá skřížmo zanoží stranou.
- b) úskok o levé v l. pr. noha výdrž.
- c) švih a přeskok pravou, levá zanoží skrčmo.
- d) úskok o pravé (na pravo) levá výdrž.
- e) Stoj zákročný levou, trup mírně otočit na levo, utvořit smyčku po levé straně těla levý konec před pravým, přednožit pravou dovnitř, v koleně mírně ohnutou. (Obr. 17, ale švihadlo více na zad, než jak naznačuje obr.)
- f) poskok na zad o levé, pravá provází mírným švihem, paže výdrž.
- g) stoj zákročný pravou, otočit trup v pravo, přednožit do vnitř levou, v koleně ohnutou, utvořit rychle smyčku po pravé straně těla, pravý konec přes levý.
- h) poskok na zad o pravé a levá provází mírným švihem načež zaujmeme stoj spatný a švihadlo skloníme k zemi.

Poznámky: V tomto oddílu veškeré švihání švihadlem provádíme na zad, t. j. dolů před tělem, jelikož při přeskočích jednonož švihy ku předu (čili zadem) působily by obtíže. Cvič. 1. d) na počátku obratu rozpažíme a hned ovineme švihadlo kol těla tak, že před tělem konce skřížíme, levý nad pravým. Švihadlo jest v poloze vodorovné. — Při

evičení 2. e) f) naznačujeme polohu jakou zaujímáme při bruslení, šineme totiž nohu v před, při čemž i trup mírně nakloníme na pravo, a zakončíme poskokem, — druhá noha zanoží při tom poněkud zevnitř. — Cvič. 4. e) noha levá s postojem přednožmo prochází polohou vysokého unožení (pohyb v kloubu kyčelním), noha musí býti v koleně napnutá a špička odehnuta. V pohybu rychle pokračuje až dospěje v zanožení v kterémto poloze vydrží při předklonu. Při vztyku nejkratší cestou zaujme stoj přednožný.

ODDÍL III.

(Hudba III. Oddílu Sokolů.)

Fanfára a na 5. dobu švihadla vztýčit.

1. a) Stoj únožný levou, švihadlem utvořit kruh před tělem (skřížíme totiž konce na prsou těsně u rukou, pravý před levým. Hlava v utvořeném kruhu, paže tvoří ostrý uhel, lokte co nejvíce stranou odvráceny. Hned při skřížení ukazováček levé ruky ohnem přes pravý konec švihadla. (Obr. 18.)
- b) výdrž.
- c) Stoj skřížný v levo v zad, levou ruku šinem směrem k levému konci švihadla, čímž utvoříme malou smyčku na konci, zároveň levou paži ohnem nad hlavou. Mírný úklon na pravo, hlava odchýlena k pravému rameni, jako bychom pokoušeli se pohlížeti na v zadu skříženou (levou) nohu. Pravou ruku šinem dolů, až spočíne na pasu. (Obr. 19.)
- d) výdrž.
- e) Rozpažit (švih. nad hlavou) a stoj úkročný levou.
- f) mírným úskokem stranou o l. noze celý obrat v levo, pravá přednoží poněkud do vnitř, jest v koleně ohnuta tak, že špička dolů směřuje a v této poloze provází pravá noha poskok o levé a celý obrat v letu kružným pohybem do vnitř t. j. ve směru obratu. Paže výdrž, hled co nejdále ku předu obrácen. (Obr. 20. na počátku obratu.)
- g) Přenést váhu těla na pr. nohu (zády k pův. směru.)
- h) Mírným úskokem v pravo (o pr. noze) opět celý obrat

jeden polkový krok skřížmo v levo, směrem na pravo. Paže výdrž.

- e) d) Mírným výšvihem do unožení pravé přenesem tuto nerušeným pohybem do zanožení skřížmo v pravo, a zároveň s pohybem nohy přeměníme smyčku švihadla s levé strany na pravou, a skřížíme pravý konec přes levý. Polkový krok pravou skřížmo v zadu, směrem na levo. Paže výdrž.
- e) Ruce v bok a poskok na místě (mírný výskok) o pr.

noze a stoj skřížný levou v před, špička levé těsně před pravou a pata levé nohy co nejvíce do vnitř otočena. Levá zaujímá popsanou polohu v době, kdy po výskoku na pravou doskočíme. Hned na to opět výskok a výšvih levou do přednožení zevnitř. (Tyto dva pohyby rychle, na jednu $\frac{1}{4}$ notu.)

- f) opět doskok na pravou a levá z přednožení rychle — zároveň s doskokem — zaujme stoj spatný.
- g) h) výdrž.

3. Od a) až do g) přeskoky přes švihadlo na místě snožmo (švihy předem — na zad) s dvojným obratem. Při každém mírném výskoku, který vykonáme po přeskočení švihadla, vykonáme $\frac{1}{4}$ obratu (dle amerického $\frac{1}{8}$) v levo, takže těmito $\frac{1}{4}$ obraty vykonáme dvojný obrat a po dokončení obrátů na 8. takt, tedy na dobu h) zakončíme stejně jako cvičení e) f) g) h) a sice mírný výskok o pr. skřížit levou v před, opět výskok výšvih levou do přednožení zevnitř — doskok a levou zaujmout stoj spatný. Když hudba skončí na poslední dobu h) již nešvihnem švihadlem, ale provedem poslední obrat s popsáním cvičením e) f) g) h) načež zaujmeme stoj spatný.

4. Opakovat cvičení 1. od a) až do h) v pravo.

5. Opakovat cvičení 2. od a) až do h) ale počínat v pravo. Zde zakončení cvičení 2. e) f) provedeme volněji — na místě každý pohyb $\frac{1}{8}$, provedem na $\frac{1}{4}$ notu, jelikož zakončení této věty jest též volnější a tu provedení cvičení celého rychle by nesouhlasilo s hudbou.

v levo, levá unoží zevnitř a jest též v koleně tak ohnuta, že špička dolů směřuje. Při tom provází poskok a obrat kruhem zevnitř, pohyb v kloubu kolením. Paže výdrž.

2. a) b) Po obratu ocit'uje se levá noha v unožení (paže v upažení.) Hned z unožení nerušeným pohybem skřížíme levou nohu v zad a utvoříme švihadlem smyčku po levé straně těla dole, levý konec přes pravý. Na dvě doby a) b) vykonáme v této poloze (obr. 21.)

Jen tam provádíme evik rychle, kde hudba končí poněkud "staccato."

6. Opakovat cvičení 3. od a) až do h) ale s $\frac{1}{4}$ obraty v pravo a šviháním ku předu (zadem) a zakončit poskoky a výšvihem opáčné nohy.

Poznámky: Při cvičení 1. f) pravá noha jest v koleně ohnuta tak, že spodní část' od kolena k špičce směřuje šikmo dolů a když v letu poskokem provádíme celý obrat v levo, vykonáme špičkou pravé nohy ve vzduchu kruh do

vnitř, t. j. noha pohybuje se stejným směrem, kterým provádíme obrat. V cvičení 1. h) zaujímá levá noha více polohu unožení, ale špička jest též dolů odehnuta a při obratu vykonáme špičkou 1. nohy kruh zevnitř, stejným směrem s obratem. (Tyto pohyby působí obtíže těm, které neosvojily si základní cviky kroků — ale můžeme je na cvičiti pozvolna při prostných a sice: Přednožit pravou skrčmo, takže tvoří noha pravý uhel. Nyní špičkou pr. nohy cvičíme kruhy oběma směry, dovnitř i zevnitř pohyb v kloubu kolenním. Totéž levou. (Jelikož jest obtížno začátečnicím při těchto cvicích udržeti rovnováhu, mohou cvičenky v polo-
vičném rozstupu držeti se za paže, mohou býti opřeny o tyče, nebo i o židle.) — Po druhém obratu, (cvič. 1. g) h) kdy ocit'ujeme se opět obličejem v původní směr, levá noha nerušeně v pohybu pokračuje, až oetne se v stoj skřížným v zadu a tíhu těla na ní přenesem. V téže době vytvoříme smyčku po levé straně těla, skříživše levý konec přes pravý. Mírným úkrokem pravou přenesem váhu těla na pravou a hned zase na levou. Vykonáme tedy tak tři drobné krůčky výponmo směrem na pravo: levou, pravou, levou. Pravá hned na to hbitým výšvihem do mírného unožení přejde nerušeným pohybem do zanož. skřížmo, zároveň s tímto pohybem přehodíme smyčku k pr. straně těla, skříživše pravý konec přes levý a opakujeme polkový krok skřížmo pravou v zad, směrem na levo. — Cvičení 2. e) f) jest zakončení známého tance škotského "Highland fling" a proveden jest velmi hbitě a rychle. Výskok o pravé a při doskoku na pr. nohu levá skříží před levou — špička těsně před pravou, pata levé dovnitř odchýlena, chodidlo v poloze kolmé. Opět výskok o pravé, levá vyšvihne zároveň s výskokem do přednožení zevnitř. Doskok na pravou a levá zároveň s doskokem zaujme stoj spatný. Jelikož pro tento cvik jest obtížno přesně udati rozměr dob, bude lépe, když provedem jej dle taktu hudby, která končí asi podobně, jako škotské tance a proto jsem tento způsob zakončení volil; někde končí tento cvik o nějakou dobu dříve a tu vydržíme v pozoru až hudba skončí.

ODDÍL IV.

Fanfára — na 5. dobu ruce v bok.

1. a) Stoj kročňý 1. v před, upažit, pr. noha v koleně mírně ohnuta zanoží a špička poněkud zevnitř odchýlena.
b) c) d) výdrž (jako obr. 8.)
e) f) g) h) ve stoj o levé noze zvolna trup otáčeti na levo až na 4. dobu (h) dospějeme trupem do $\frac{1}{2}$ obratu — paže a pr. noha výdrž. (Obr. 22, ale noha volná ne tak příliš skrčena — má býti jen mírně v koleně ohnuta.)
2. a) b) c) d) zvolna vraceti se trupem v před, pr. noha a paže výdrž.
e) stoj zánožný pravou
f) stoj spatný levou vytvořit švihadlem smyčku na levo šikmo dolů, pravý konec přes levý, mírný předklon na levo. Švihadlo až země se dotýká. (Obr. 23.)
g) ruce v bok
h) výdrž.
3. a 4. opakovat cvičení 1. a 2. v pravo.
5. a) b) Dva kroky v před poklusem, švihadlem švihnout na zad (předem) a přeskok levou, na b) krok v před pravou.
c) d) opět krok v před levou poklusem a švihadlem švih na zad a přeskok na dobu c), a krok v před, tedy v jedné době čili $\frac{1}{4}$ notě dva hbité kroky poklusem v před, každý krok na jednu $\frac{1}{8}$ noty. (Na c) přeskok levou a hned krok v před pravou; na d) doskok na levou.
e) f) g) h) ruce v bok a poskoky na místě, (počínaje doskokem na pravou) s jedné nohy na druhou, s celým obratem v levo, ruce v bok. (Viz poznámky doleji.)
6. Opakovat cvič. 5. a) b) c) d) opácným směrem ale, ale začínat pravou nohou.

e) f) g) h) opakovat cvičení 5. e) f) g) h) opět poskoky na místě celý obrat v levo; na poslední dobu (h) doskok snožmo (do stoje spatného.)

7. a) b) c) d) zvolna přejít do výponu a zároveň zvolna upažovat — na poslední dobu (d) oetneme se v nejvyšší bodu a paže dospějí do upažení. Zároveň během těchto 4 dob dlouhý, hluboký vdech.
e) f) g) h) zvolna vracíme se v plný stoj a volný výdech — paže výdrž.
8. a) b) c) d) mírným obloukem paží nahoru přejít zvolna do zapažení, ruce v pol. dlani — volně záklon a švihadlo sklánět dolu za tělo. (Obr. 24. pohled se strany.)
e) f) g) h) zvolna vzpřím — paže zároveň vrací se zvolna do upažení a na posl. dobu zákl. post., načež švihadlo skloníme k zemi.

Poznámky: Hudba pro tento oddíl nevybízí k rychlým, čilým pohybům a tu jednak z tohoto důvodu, jednak proto, aby si cvičenky poněkud oddechly, zvláště provádějí-li každý oddíl dvakrát, volil jsem pro tento oddíl volné cvičení rovnováhy a dýchání. Ve cvičení 1. od e) až do h) otáčíme trup zvolna na levo, stojíce o 1. noze. Na 4. dobu jsme trupem otočeni tak, že obličej jest obrácen v směr, kam dříve levý bok směřoval — tedy půl obrat. Stojná noha setrvává pevně na místě. Tímto způsobem zvolna se vracíme v před. Při otáčení tomto jest volná noha v koleně mírně ohnuta a špička poněkud zevnitř odchýlena. — Cvičení 5. a) b) c) d) švihneme švihadlem pod nohy dvakrát, načež kladem ruce v bok. Cvičíme první dva proky poklusem, na každou $\frac{1}{4}$ notu jeden krok, ale v době e) vykonáme dva rychlé drobné krůčky v před — tedy na každou $\frac{1}{8}$ noty jeden krok, čili na $\frac{1}{4}$ notu dva kroky. — Cvičení 5. e) f) g) h) přeskakujeme s jedné nohy na druhou, při čemž druhá, volná noha vždy skrčmo zanoží. Při každém poskoku vykonáme v letu jeden $\frac{1}{4}$ obrat, takže když skončíme, jsme obličejem v opácný směr (ku svým pův. místům) obráceni. Volná noha, která při doskoku skřížmo zanoží, ocit'uje se ve výši kolena. Doskočíme-li na pravou, zanožíme skrčmo levou a opácně. Poskoky musí býti prováděny hbitě a lehce, na špičkách. (Podrobnější popsání těchto cviků i vyobrazení lze nalézt v knize "Tělocvik" strana 160 odstavce 36.) — Cvič. 7. a) b) c) d) přejdem zvolna ve výpon a zvolna upažujeme, takže až na 4. dobu oetnou se paže v úplném upažení. Při tom zároveň zdlouha vdechnem (ústa zavřena.) V plný stoj vracíme se opět zvolna, bychom oetli se v plném stoj až ve 4. době; při tom opět zdlouha vdechnem. Na to paže hned v následující době zvolna zvednem a nerušeným pohybem obloukem zapažujeme a ukláníme trup na zad. Hrud' budiž co nejvíce vypnuta. Zvolna též trup vzpřím (ve 4 dobách) — na poslední dobu ruce v bok a hned na to švihadlo sklonit k zemi.

ODDÍL V.

(Jelikož hudba pro tento oddíl jest v taktu mazurkovém, mám za to, že učiním cvičení pochopitelnějším, když popíšu jednotlivé cviky dle toho, na kterou notu a v kterém taktu každý cvik prováděn jest.)

Fanfára — na 5. dobu ruce v bok.

První takt: Stoj úkročňý v levo, a upažit, švih. kolmo nad hlavou. — Na 2. notu, poskok o 1. noze, výšvih pravé nohy do přednož. dovnitř, paže ohnout a skřížt před tělem tak, že pravé předloktí kladem přes levé. Pravá obloukem dolu a levá nejkratší cestou. Hled ku předu obrácen. (Obr. 25.) Na 3. notu doskok na 1. nohu, pr. noha a paže výdrž.

Druhý takt: Totéž v pravo, při čemž na 1. notu levá paže přechází do naznačené polohy obloukem dolů, pravá nejkratší cestou; levé předloktí přes pravé.

Třetí takt: Na 1. notu rozpažit, švihadlo nad hlavou a levá noha z polohy přednožmo do vnitř hbitým švihem unožmo přejde do stoje skřížného v zadu, a hned na 1. notu, kdy

1. dospěje do udaného postoje, vykonáme podřep. — Na 2. notu výdrž. — Na 3. notu hbitý úskok pr. nohou na pravo — paže výdrž.

Čtvrtý takt: Na 1. notu stoj výkročný v levo dovnitř — úklon na levo, paže výdrž. Pr. noha ve stojí zánož. dovnitř. (Obr. 26.) Výdrž na 2. a 3. notu.

Pátý takt: Na 1. notu vzpřím, stoj úpročný pravou, paže výdrž. — Na 2. notu stoj levou skřížný v před, paže výdrž. — Na 3. notu rychle dvojný obrat výponmo v pravo, paže výdrž.

Šestý takt: No 1. notu opět hbitý úskok na pravo (doskok na pr. nohu) zároveň levou nohu skřížit v zad, podřep. Konec švihadla těsně u rukou skřížíme, (levý před pravým) tak, že švihadlo tvoří kruh, jehož dolní část' na zemi spočívá. (Obr. 27.) Lokte při tom jsou od těla poněkud oddáleny. Výdrž na 2. a 3. notu.

Sedmý takt: Na 1. notu výpad v 1. stranou, úklon na levo, levá ruka za hlavu — loket stranou odvrácen. — Pravá ruka byla zatím uchopila oba konce švihadla a upažeme v pravo. (Švihadlo tvoří kruh.) Na 2. a 3. notu výdrž. (Obr. 28.)

Osmý takt: Vzpřím a pravá noha (unožením) s podupem zaujme stoj spatný a pravou paží zároveň na tuto dobu obloukem dolním přenesem švihadlo před tělo, kde levá ruka opět levý konec uchopí. Na 2. notu vykoná levá noha podup a na 3. notu výdrž.

Následujících osm taktů švihání švihadlem a přeskakování obloukem s místa v poklusu i na místě. Při tomto cvičení pohybujeme se obloukem na levo na svá původní místa: Na 1. notu prvního taktu švihnout švihadlem na zad

přeskočíme jen jednou — na druhé dvě noty, kdy vykonáme dva kroky poklusem v před aneb na místě, švihadlo opisuje svoji dráhu za tělem nahoru a před tělem dolů, abychom opět v následujícím taktu na 1. notu přeskočiti mohli. Kde jest dosti místa, že možno klusati ve větším oblouku (půl kruhu) tam netřeba evičiti v každém druhém taktu na místě — evičení na místě vřadil jsem pro každý druhý takt proto, aby nemusily evičenky klusati v příliš velkém půl kruhu. Cvičenky musí si půl kruh vyměřiti tak, aby všechny v sedmém taktu oetly se stejně na svých místech načež dvěma podupy v 8. taktu zakončí. Poklus provádějme lehee, na špičkách a nohy v kolenou ohýbejme, aby poklus nečinil dojem běhu toporného, těžkopádného.

* * *

Ačkoliv při sestavování cvičení byl jsem velice zdrženlivým, aby toto nestalo se zvláště pro větší počet cvičenek obtížným, příliš složitým, (neb jinak evičitel eviky sestavuje, kde sám může nácvik řídit i svoje myšlenky rytmickými pohyby věrně tlumočiti — a jinak opět, kde musí spoléhati na jiné) přece snad mnohým z počátku rychlý ruch, jakým cvičení provedeno býti má, působiti bude poněkud obtíže. Kde evičitel neb evičitelka pokusí se o cvičení s cvičenkami nevyspělými, neb kde při větším počtu nebylo by možno naznačený ruch přesně dodržovati, tam možno po vzájemné dohodě s kapelníkem pro eviky prostné hráti volněji a v rychlejším tempu hráti jen pro různé kroky a přeskoky.

Nácvik i velice složitých cvičení usnadníme si ale když nepokoušíme se nacvičiti příliš mnoho v jediné hodině a pak

a krokem v před přeskok levou. Na 2. notu drobným poklusem krok v před pravou a na 3. notu opět krok v před levou. — Druhý takt: Přeskakování poklusem na místě: Na 1. notu přeskok pravou, na 2. notu krok na místě levou a na 3. notu krok na místě pravou. Tak pokračujeme obloukem na levo — střídne jeden takt v před a jeden takt na místě, až v sedmém taktu ocit'ujeme se na svých původních místech obličejem v pův. směr obráceni a v 8. taktu zakončíme dvěma podupy na místě.

Opakovat celé cvičení od počátku ale začít v pravo. Posledních 8 taktů počneme přeskakovati pravou a klušeme obloukem na pravo.

Poznámky: V cvičení prováděném v 1. taktu jako bychom nápodobili založení paží v předu, a klademe pravé předloktí nad levé a v druhém taktu opáčně. Švihadlo při tom tvoří kruh kol ramen, v poloze vodorovné. — V třetím taktu levá noha z přednožení dovnitř hbitě projde polohou unožení a nerušeným pohybem dospěje rychle do postoje skřížného v zadu načež hned vykonáme podřep. Při tom upažeme, švihadlo tvoří oblouk nad hlavou. Na 3. notu jako bychom prudkým vztykem chtěli provéstí výskok, a uskočíme na pr. nohu, načež v následujícím taktu levá hned zaujme stoj výkroč. dovnitř. V osmém taktu přecházíme do stoje spatného náponem levé nohy a mírným unožením pravé, která s podupem zaujme stoj spatný a švihadlo v téže době přenesem dolním obloukem před tělo, kde levá ruka opět levý konec uchopí. — Posledních 8 taktů pohybujeme se s místa obloukem na svá původní místa. Na každou ¼ notu vykonáme jeden krok a v každém taktu takto švihnem a

budeme-li se řídit následující methodou: Ukažme a po nás at' evičenky zaujmou polohy v cvičení a) — v této at' setrvají, pokud nejsme přesvědčeni o přesnosti každé polohy, t. j. paží, trupu i nohou. Často jednoduchá poloha upažení a obyčejný postoj není prováděn stejně, není proveden přesně, což prozrazuje příliš rychlé a nedbalé nacvičování. Když jsme byli přesvědčeni se o správných polohách evičení a), zaujmou evičenky libovolný pohov a ukážeme evičení b). Po nutných opravách opět pohov načež zaujmeme polohy a) z nichž přejdem do poloh b). Takto stejným způsobem zkusíme evičení c) a d), — spojíme opět s a) a b) — pak e) a f) až na konec nacvičíme správné poslední dvě evičení g) a h). Když jsou evičenky se všemi eviky seznámeny, provádíme je spojitě — bez hudby — zvolna, každé evičení 4 doby — pak každé evičení 2 doby až konečně každé evičení 1 dobu. Jen tak docíliti lze, že i složitá evičení provedeme vzorně, že každá poloha jak paží, tak i nohou a trupu bude přesně znázorněna, aby celý oddíl byl řetězem pěkných, rychle za sebou se střídajících obrazů. Kroky a p. eviky, s nimiž je cvičení toto spojeno, lze nacvičovati ve zvláštní ¼ hodině, věnované "evičením kroků" — načež pak sloučení celého cvičení docílíme, aniž bychom pamět' evičenek zvlášť napínali a činili tak nácvik pro veřejné vystoupení určeného cvičením nepříjemným, jak často býváme svědky, že přípravy pro veřejné náleží k nejnepříjemnějším chvílím v tělocvičně. I pro veřejné vystoupení můžeme se připravovati, aniž bychom evičence neb evičenky olupovali o chvíle radosti a štěstí, jaké mnohý neb mnohá jediné v tělocvičně hodině nalézá. Na zdar!

Cvičení skupinová.

na volných žebříkách, které nacvičeno bylo Plz. Sokolem a provedeno při veřejném vystoupení.

Cvičení sestaveno pro čtyři žebříky velikosti 10 stop. Žebříky na dolním konci musí být ploché, na horním konci seříznuté ku spojení. Cvičí se buď na počítání aneb se nechá upravit i při hudbě.

Základní postavení stoj spatný v trojstupech, v postavení bočním, žebříky po levé straně; na zemi c—b—a.

SKUPINA I.

1. Všichni $\frac{1}{2}$ obr. v l. k žebříkům.
- a b c 2. Předklon uchopit žebříky.
3. Vzpažit.
4. a) c) $\frac{1}{2}$ obr. dovnitř žebřík na ramena; b) v dřep ruce na příčích.
5. a) c) výdrž; b) hmat na př. šteřinu výmyk do podp. lež. za rukama pobok.
6. a) c) výdrž; b) přešvih únož. pr. do sedu jízmo pokos.
7. a) c) výdrž; b) stoj o ramenou.
8. a) c) vzpažit se žebříkem; b) výdrž.
9. Všichni výdrž.
10. a) c) žebřík na ramena; b) výdrž.
11. a) c) výdrž; b) zvolna do sedu jízmo pokos.
12. a) c) výdrž; b) přešv. únož. pr. na zad do podp. lež. za rukama pobok.
12. a) c) výdrž; b) odskok na zad.
13. Všichni žebříkem vzpaží.
14. Předklon žebřík na své místo.
15. Obr. vzhůru čelem vzpažit.
16. Upažením připažit.

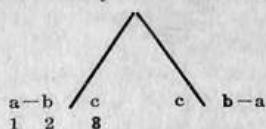
SKUPINA II.

Z p. v trojstupech v postavení čelném žebřík kolmo mezi b) c) — a) drží žebřík za příčel l. rukou ve výši ramen.

1. a) c) útok zevnitř $\frac{1}{2}$ obr. v l.; b) výdrž.
2. a) výpad v před předklon hmat na nejdolejší příčel; b) $\frac{1}{2}$ obr. v pr. ve výpad žebřík průvlekem hlavy na ramena; c) vzpažit hmat na nejhořejší příčel.
3. a) b) výdrž; c) výmyk předem do podp. stojmo.
4. a) vzpřím výdrž ve výpadu; b) výdrž ve výpadu žebřík postaví kolmo a) b) uchopí příčel ve výši ramen čelem proti sobě; c) výdrž.
5. a) b) výdrž; c) 1 obr. v l. do podp. stojmo před rukama.
6. a) b) výdrž; c) sed na nejhoř. příčel a závěs v nártěch.
7. a) b) $\frac{1}{2}$ obr. zevnitř do výpadu dovnitř upažit, vnitřní ruce drží žebřík; c) záklonem váha závěs. o nártu vzpažit.
8. a) b) $\frac{1}{2}$ obr. dovnitř ve výpadu oběma rukama uchopí příčel; c) sed.
9. a) b) výdrž; c) 1 obr. do podp. stojmo.
10. a) výdrž ve výpadu hmat na nejdol. příčel; b) zvolna spouští žebřík průvlekem hlavy na ramena; c) výdrž.
11. a) b) výdrž; c) smyk na před do stoje na zemi.
12. Základní postavení.

SKUPINA III.

Zákl. post. jak při druhé skupině. Nyní cvičí šest dohromady. — Na 1. žebříky spojí, c) v prostřed, b) je kloní.

2. c-1) vystoupí na žebř. nejvýše,
2. c) vystoupí na žebř. nejvýše, jedna noha. výš ve způsobu výpadu, jedna ruka zapaží, druhá předpaží nahoru; c) uvnitř stoj rozkročený vzpažit zevnitř hmat na šteřinách; b) vystoupí do prostřed žebříku vnitřní noha as

na 5 příčel vnější na 4 příčel stoupne, vnitřní ruka předpaží nahoru, vnější zapaží; a) výpady v před předklon na nejdol. příčeli.

3. c-1) stoj rozkročený (na obou žebříkách) vzpažit zevnitř; b) vnitř. noha výš závěs v nártu a zákl. váha — vzpažit; a) podp. lež. za rukama hmat na příčeli; c-2) v dřep hmat na příčeli.
4. c-1) výdrž v postoji upažit; b) vzpřím 1 obr. sed na příčel (as 4); a) 1 obr. do podp. ležmo před rukama hmat na příčeli; c-2) v dřep.
5. c-1) výdrž; b) výdrž v sedu přednos; a) sed na příčel vzpažit a uchopí b) nohy těsně u chodidel, a c-2) vis ležmo za rukama.
6. c-1) výdrž ve stoji odpažit; b) 1 obr. vnitř. nohy o příčel výš vnitřní ruka předp. nahoru — l. zapaží; a) podp. lež. za rukama hmat na příčeli; c-2) stoj rozkroč. vzpaž. zevnitř.
7. c-1) stoj o rukou; b) průvl. vnitř. nohou (spolu se dotýkají), vnitřní ruka výdrž, vnější upaží; c-2) výdrž.
8. Seskoky zákl. postavení.

SKUPINA IV.

(Skupiny na kolmých žebř.) Zákl. postavení totéž.

1. c-1) vystoupí po obou do středu jest tedy ve stoji rozkročeném vzpaží zevnitř a uchopí nejhoř. příčel (žebř. jsou o něco málo z šíří těla od sebe); b) vystoupí nahoru jednu nohu výš; a) výpady v před — předpaží nahoru hmat na šteřinách; c-2) podp. lež. za rukama.
2. c-1) vystoupí na nejhoř. příčel upaží; b) výdrž závěs v nártu; a) $\frac{1}{2}$ obr. zevnitř ve výpadu dovnitř upažit; c-2) v dřepu vzpaž. zevnitř.
3. c-1) stoj o rukou hmat na nejhoř. příčelích; b) záklo-nem váha závěs. v nártu vzpažit; a) $\frac{1}{2}$ obr. dovnitř ve výpadu předpaž. nahoru hmat na šteřinách; c-2) vztýk do stoje rozkročeného, zevnitř (hm. na příč.)
4. c-1) zvolna do přednosu; b) 1 obr. do podp. stojmo před rukama; a) výdrž; c-2) výdrž.
5. c-1) sestoupí do středu do stoje rozkročeného; a) vzpaží zevnitř (hm. na př.); b) sed na nejhoř. příčel závěs s nož. v nártěch; a) výdrž; c-2) v dřep hmat na nejdol. příčeli.
6. b) vzpažit uchopit se za ruce zákl. váhu (žebř. jdou od sebe); c-1) výdrž ve stoji rukama dohm. v týl; a) zvolna pouští na ramena c-2) podp. lež. za rukama.
7. c-1) přitáhne žebř.; b) vzpřím s 1 obr.; a) výdrž ve výpadu; c-2) v dřep.
8. Seskoky zákl. postavení.

SKUPINA V.

V této skupině a) b) c) odpadá. Cvičí se na čtyřech společně.

1. 1. a 3. trojice spojí příčně žebříky, 2. a 4. trojice klade žebříky příčně přes tyto. 2. jeden vystoupí na špičku oněch žebř. upažit, další 4 vystoupí nahoru s 1 obr. v l. a staví pr. nohu na pr. stojící žebř. (stoj rozkroč.) předpažit zevnitř, další 4 uchopí žebř. ve výši boků — únik v pr. v zad, jeden je mezi žebř. ve stoji rozkroč. (takto žebř. drží) poslední dva jsou v mezerách žebř. a činí v dřep. hm. na př. ve vzpažení zevnitř.
2. Onen hoř. výdrž ve stoji upažit nahoru, další 4 předpaž. zevnitř výdrž ve stoji — další 4 stoj o rukou průvlekem hlavy nad nimi stojící uchopí za nohy. Ve vnitř stojící výdrž, v mezerách vis ležmo před rukama.
3. Stojící o rukou zpět do stoje na zemi, ostatní výdrž.
4. 1 obr. prvních čtyř.
5. nejhoř. stoj o rukou.

6. nejhoř. výdrž a všechny ostatní stoje o rukou, v mezerách cvičí vis střemhlav, uvnitř v dřep.
7. Zpět.
8. Seskoky zákl. postavení.

Při naecvičování bedlivý pozor na držení těla.

Rud. Stýblo, evič. Plz. Sokola.

Bratři, kteří by chtěli bližšího vysvětlení příchod, rozstup atd., po případě obrázky, necht' se obrátí na moji adresu, milerád vyhovím.

Rozstup pro cvičení švihadly.

Při sletech obyčejně nastupují Sokolky v proudech čtyřstupových a tu, když dojdou na svá místa, doporučoval bych následující jednoduchý rozstup. Cvičenky odpočítány jsou na

1 2 3 4

Na dané znamení střední, t. j. "druhá" a "třetí" pochodují oblouky zevnitř a sice "druhé" v pravo kolem "prvních" a "třetí" v levo kolem "čtvrtých". Při druhém kroku, jakmile ocit'ují se ve volnější prostora, všechny upaží, držíce švihadlo kolmě nad hlavou (jak naznačeno na obr. 3.). Zevní, tedy "první" i "čtvrtá" otáčí se na svých místech (kroky na místě, a paže jejich tvoří s pažema vnitřních, pochoduujících, stále rovnou linii.) "První" otáčí se na místě v pravo, "čtvrtá" v levo. Na čtvrtou dobu, tedy při čtvrtém kroku jsou v následujícím vyřízení:

— —

8 8

Jelikož všechny setrvávají v upažení, vyřídí se tímto způsobem již rozstup čelný.

Vnitřní nezastavují se, ale pochodují obloukem na svá místa (na zevní straně krajních), kamž dojdou na 8. dobu. Zevní, t. j. "první" a "čtvrté" otáčí se na svých místech, až vykonají celý obrat, taktéž při stálém upažení, takže na 8. dobu jsou v následujícím vyřízení (obličej na zad obráceny):

8 1 8 8

Nyní všechny — osmi kroky na místě vykonají celý obrat v pravo (nebo v levo) a když obrat dokončí na 8. dobu, zastaví mírným podupem a skloní švihadla k zemi. Paže setrvávají v upažení až do 16. doby. Na 16. dobu zaujímají cvičenky tato místa:

2 1 4 3

Sešup proveden tímto způsobem: upažit, načež "druhá" a "třetí" obloukem 8 kroků do vnitř, na svá místa. 1. a 4. též upaží a otáčí se na svých místech zároveň s pochoduujícími. Ruce všechny kladou v bok až na 5. dobu. Když takto sestoupily, jsou opět obličej v zad obráceny a mohou hned nastoupiti pochod s evičiště — chceme-li ale, aby první řady šly napřed jako při vstupu, vykonají cvičenky na místě osmi kroky celý obrat — čelem v před.

Cvičtelský běh. O TĚLOCVIČNÉ SOUSTAVĚ.

(Pokračování.)

1. Na jedné noze — druhá ohnuta přípatmo (kulžmo) s meziskokem,
2. — 1., bez meziskoku,
3. na obou nohách s meziskokem,
4. na obou nohách bez meziskoku,
5. z jedné nohy na druhou bez aneb s meziskokem,
6. ve stojí rozkročném ve výponu,

7. poskoky křížením pr. nohy přes l. a opač.,
8. poskoky snožmo ku předu u zásvihu,
9. poskoky snožmo na zad u předšvihy,
10. poskoky s přiřazenými pohyby nohou i rukou,
11. poskoky s obraty 1/2 — 2/1 v pr. i v l.,
12. poskoky s přiřazenými eviky s činkami, míči, kužely,
13. poskoky s použitím krátkého švihadla: švihy na před, na zad,
14. poskoky mezi dvěma švihadly (2) kroužící na vzdálenost od sebe 1/2 kruhu; evičiči stojí mezi oběma uprostřed; oběma švihadly se švihá současně do vnitř tak, že se křížují.

15. s dvojicemi: a) dvojenci v stejnou stranu obráceni čelně neb bočně, b) zády k sobě, c) čelem proti sobě, d) jeden čelem v před, druhý v zad, e) každý dvojenec dělá 1/2 — 2/1 obraty zvlášť pro sebe a to dovnitř (k sobě) a zevnitř (od sebe) aneb pouze jeden vykonává obraty.

16. Dva cvičenci za sebou ve vzdálenosti 2 m. od sebe, uprostřed švihadlo: a) malý švih uprostřed, b) velký švih na před, přeskočí jeden evičiči, c) velký švih na před, přeskočí druhý evičiči atd.

17. S dvojenci o jednom krátkém švihadle způsobem, jak uvedeno pod 15. (Zde buď oba drží krátké švihadlo, každý za jeden konec dle okolnosti — aneb pouze jeden cvičenec jako u e): jeden švihá, druhý (s obraty) skáče s pravým (švihajícím bez obrátů).

Přeskoky, rovněž s obraty.

Podběhy a průběh přeskokem.

Při podbězích snažíme se podběhnout pod kroužící švihadlo, jež se pohybuje na zad — přeskoky provádíme, když jde na před. Cvičíme tu opět jednotlivě, ve dvojicích, trojicích atd. — až s celým družstvem, a to buď v řadu neb zástupu. Podběhy stranou a na zad, jakož i doprovody k nim provádíme jen s velmi vyspělými cvičenci — anebo pokročilými. Cvičitel (kroužící) musí zde bedlivě dbáti toho, aby cvičící svou neopatrností nezapletl si nohu do švihadel a neupadl tím poranění: proto musí pozorně sledovat každý jeho pohyb a švihadlo bezpečně ovládat. Některé příklady:

1. Podběh.
2. Přeskok.
3. Průběh přeskokem,
4. přeskok, obrat, podběh,
5. přeskok, poskoky na místě, podběh,
6. průběh přeskokem s poskoky,
7. podběh, po obratu přeskok, poskoky na místě, odběh,
8. podběh, stranou kroky přísunnými (pokos)
9. přeskok stranou kroky přísunnými,
10. přeskok bez obr., kroky na zad, podběh,
11. přeskoky s oddalováním místa, poskoky ku předu,
12. přeskoky s oddalováním místa — poskoky na zad,
13. ve dvojicích: oba evičiči proti sobě, jeden vběhne, poskoky na místě, druhý proti němu, uchopí se za ramena, poskoky na místě, první odběh na zad, druhý na zad.

14. Totéž ve trojicích proti sobě atd.

Švihadlo krátké, z tenkého rákosu. Délka jest závislá na cvičenci. Kdežto dlouhými švihadly pohybuje zpravidla jen vedoucí, švihají krátkými cvičenci sami.

Cvičí se: a) na místě, b) s místa, c) společná.

Při krátkém švihadle omezujeme se při švihání pouze na skákání na před a na zad a šviháme: na před (ze zadu) a na zad (ze předu).

a) na místě. Skákáním můžeme provést:

- I. Poskoky na jedné noze: 1. poskoky s přednožováním pr., l., 2. poskoky s křížením pr. přes l. a opač., 3. kulžmo,
- II. s jedné nohy na druhou,
- III. na obou nohách (snožmo),
- IV. — I. — III. s 1/2 — 2/1 obr. v pr., l.,

V. poskok s pohyby nohou a spojitě obraty,

VI.—I. — V. se hmoty podřepmo,

VII.—I. — V. se hmoty úchylmo v pr., v l.

b) s místa pohybujeme se podobným způsobem jak uvedeno pod a), k čemuž přistupuje ještě mírný běh různým krokem — a to ku předu, na zad, stranou, v řadu, zástupu, v kruhu a pod. útvarech. Také uplatňujeme zde kombinaci různého provádění, pro které zvláště **kruh** jest nejpříznivějším, udělujeme různé úlohy sudým, různě lichým a j.

c) společná.

Pod toto záhlaví řadíme zvláště cvičení dvojic, které různým postavením skákání znesnadňují. Konec švihadla drží se tu buď jedním cvičencem nebo oběma — a to pažema vnějšíma. Sestavení dvojice může býti různé, na př.

1. cvičící hledí oba ve stejnou stranu, oba drží švihadlo vnějšíma rukama, vnitřníma se drží kolem pasu.

2.—1., ale jeden čelem v před, druhý v zad,

3. bočně (za sebou) čelem ve stejnou stranu, švihadlo drží buď přední nebo zadní — aneb oba — nešvihající ruce v bok švihajícího (příp. i na ramena, je-li nešvihajícím zadní),

4. čelem k sobě, nešvihající ruce na ramena nebo v bok švihajícího,

5. zády k sobě (nešvihající ruce sobě v bok),

6.—5, nešvihající při poskocích 1/2—2/1 obr. v pr. neb v l.,

7.—4. nešvihající ruce volně, dělá obraty nebo hází různě malým míčem,

8. Vtáčení a vytáčení dvojic. Cvičící proti sobě čelem, švih. drží jeden pravou, druhý l. rukou. Při kroužení vtočí se jeden cvičící do vnitř tak, že švihadlo přeskakuje, hned za ním druhý, tak že stojí vedle sebe; týmž způsobem vytvočí se opět jeden po druhém do zákl. postavení.

9. Jednotlivec skáče na místě a pak přiběhne k němu druhý, postaví se k němu do některé poluce, shora jmenované, a nyní buď s ním stále skáče nebo po chvíli odběhne a místo vymění jiný atd.

Nezapomínáme způsobů uvedených pod a) řadíme je i pod toto záhlaví a připojujeme — vlastně ztěžujeme pohyby s místa.

TŘÍDA B. CVIČENÍ NA NÁŘADÍ.

Skoky.

Skok jest změna místa těla, při níž tělo se od země vznesne a pohybuje se určitým směrem, jakoby bylo hmotou, vrženou tímto směrem.

Skoky jsou sice zařazeny ve třídě B. II. odboru, t. j. ve skup. "Cvičení na nářadí" — avšak tvoří v podstatě vlastně přechod od cvičení prostých k nářad'ovým.

Skoky jsou převahou cvičením pro nohy, ač při větším skoku, kde nutno napnout všechny síly i trup, a při skocích na nářadích jsou i paže vydatně namahány.

Vzhledem ku své přirozené jednoduchosti a přístupnosti dají se skoky upravit a upotřebiti pro každý věk i pohlaví cvičících, počínaje od cviků, přiměřených dětskému ústrojí — až ku výkonům závratným, zaznamenaným na světových závodech — a právě tato snadná přístupnost, možnost znenáhleho stupňování i sledování pokroku, jakož i malé nebezpečí úrazu, svádí přímo k závodivosti, která přináší živost, zájem a vzpruhu do cvičení. Nemalé ceny jest i ta okolnost, že ku mnohým skokům (prostým) jest potřebí velmi málo nářadí — a to ještě levného, a že stejným výsledkem dá se cvičení toho užiti jak v přírodě tak i v tělocvičnách.

Skoky dělíme na: 1. skoky prosté, 2. skoky smíšené.

1. **Skoky prosté** jsou onen způsob skoku, jenž se koná pouze silou bez pomoci rukou (t. j. ruce se nedotýkají nijakého nářadí).

Ke skokům prostým čítáme: 1. skok do dálky (daleký), 2. skok do výšky (vysoký), 3. skok do výšky i dálky (daleko-vysoký), 4. skok do hloubky (hluboký), 5. skok útokem a) daleký, b) vysoký, c) dalekovysoký, 6. skok o tyči a) do dálky, b) do výšky, c) do hloubky, 7. všechny skoky na a přes nářadí, nedotýkáme-li se ho rukama.

Při skoku o tyči opíráme se sice již rukama — leč přes to ho řadíme ještě do skoků prostých, poněvadž se svou povahou ještě podstatně různí od ostatních skoků, prováděných pomocí rukou. Zde nářadí — tyč — slouží nám jen k dopomoci při skoku, kdežto u ostatních skoků smíšených nářadí nám tvoří překážku, již jest nám skokem překonati. Tvoří tedy skok o tyči jaksi přechod ku skokům smíšeným.

2. **Skok smíšený** je ten způsob skoku, jenž koná se silou nohou a oporem rukou o nářadí — čili je to skok oporem. Ke skokům smíšeným čítáme skoky na nářadí pevném: na koze, stole, na koni na šír i na dél, na hrazdě, bradlech, žebříku, kladině.

Skoky provádějí se: 1. s místa (z náskoku) — a to: a) z dřepu, b) z podřepu, c) ze stoje, 2. z pochodu, 3. z rozběhu.

Co do směru: 1. v před, 2. v zad, 3. stranou.

Dle toho, jakou polohu zaujímá tělo při skoku nebo jak ji mění: 1. po zpátku, 2. s obratem 1/4—2/1, 3. přemetmo, 4. letmo.

Dle polohy nohou: 1. buď jsou nohy nataženy: A) odbočmo, B) přednožmo, C) zánožmo, (a) snožmo, b) roznožmo, 2. nebo jsou skrčeny: A) skrčmo, dučmo, B) přípatmo, 3. odchýlně (jedna natažena, druhá skrčena).

Obměny neb ztížení u skoků lze docílit:

1. zvětšováním vzdálenosti můstku od doskočiště nebo zvyšováním překážky,

2. obojím současně,

3. odstraněním můstku,

4. stavěním několika překážek za — nebo nad sebou,

5. přiřazením pohybů nebo výdrží paží,

6. obtížením paží nebo trupu břemenem,

7. přiřazením určitého postoje, pohybu nebo obratu po doskoku.

8. vysahováním po určitých předmětech při skoku,

9. skáčí současně 2, 3, 4 cvičenci buď volně nebo držíce se za ruce.

Skoky smíšené lze prováděti (na nářadí):

do sedu (výsedy, jen ve spojení s něj. přešvihem), do podporu (náskok), do postoje, do stoje (výskoky).

(Přeskok je skok přes nářadí do stoje na zemi).

Výsedy můžeme konati, pokud se týče postavení, z něhož skok vykonáváme: 1. ze stoje na zemi, 2. z podporu, 3. ze stoje nebo postoje na nářadí.

Výskoky: 1. ze stoje na zemi, 2. ze sedu na nářadí, 3. z podporu.

Přeskoky: 1. ze stoje na zemi, 2. z podporu.

Spůsoby provádění skoků smíšených, dle zákl. postavení:

1. s místa, 2. z pochodu, 3. z rozběhu; dle odrazu: 1. odrazem jednonož, 2. odrazem sounož; dle polohy nohou: 1. nohama nataženými: a) snožmo: odbočmo, přednožmo, zánožmo, b) roznožmo, 2. nohama skrčenými: skrčmo, dučmo, přípatmo; dle hmatu: 1. dohmatem jednoruč, 2. dohmatem obouruč, 3. dohmatem na různé části nářadí, na př. na krk, na přední, zadní madlo, do sedla, jednou rukou na madlo, druhou na krk atd.; co do směru: 1. na před, 2. na zad, 3. stranou, 4. na příč; co do polohy těla: 1. s 1/2 obr., 2. s 1/1 obr., 3. s 2/1 obr., 4. po zpátku, 5. přemetmo (se stejným. nebo různým) vzhledem ku: straně skoku, noze, již skok konáme, noze, již se odrážíme.)

V základním postoji, z něhož konáme skok — jakož i ve výsedy nebo výskoku dle polohy těla vzhledem ku nářadí, jsme: 1. pobok, 2. pokos, 3. po příč.

(Pokračování.)

Dr. J. Prokeš:

NĚMEČTÍ TURNĚŘI A SLET V LIPSKU.

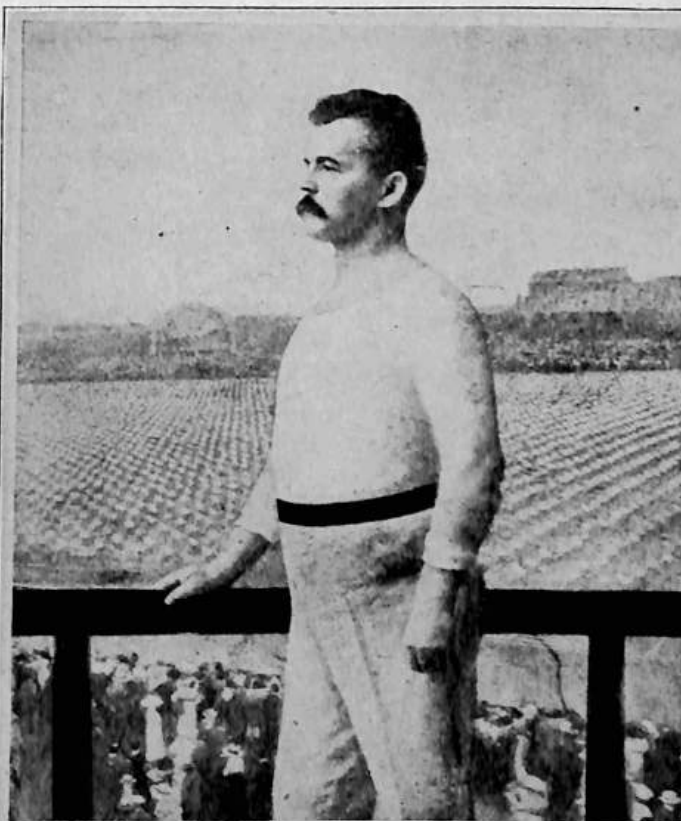
V Lipsku, 15. července.

Přes dvě stě českých Sokolů zajelo si do Lipska, aby spolu s mnohými bratry a sestrami ze zahraničí byli svědky slavných dnů Turnérského Bundu. Slibovalo se přece, že lonský slet všesokolský v Praze musí být přetřumfnut! A tu řeknu zrovna, že se tak nestalo. Ta sokolská prostná, to cvičení žen a mládeže malého národa a ukázky jiných sdružení tělocvičných, zejména i Američanů a jednot bratří slovanských zde rozhodně jsme neviděli, třeba musíme konstatovati, že američtí Turnéři vyslali tentokrát dosti dobrých borců i získali některé ceny, zejména Charles Racine z Philadelphie, Pa., jenž v šestiboji byl 34. a jiní. Pokud kázně sokolské se týče a práce tělocvičné na nářadí a hlavně v prostných, Turnéři jednoduše "ještě v tom nejsou". Jak my Američané rádi říkáme, a bude to hodně dlouho trvat, nežli české Sokoly předělají. Chlubit ovšem se dovedou a doklad o tom přikládám na lístku poštovním. Zasmějete se aspoň. Dne 13. července byly zkoušky na cvičišti, jež má rozlohu 70.000 čtverečních metrů. Celé město bylo vzhůru a dekorováno velice pěkně. Cvičiště vhodným zařízením ochozu a různých místností se mi líbilo, bylo do půlkruhu, ale výzdobou onomu na Letné rovnati se nemohlo, za to místností na "pitivo a občerstvení všeliké" bylo ta o hodně více a drahotě nezměrná! Sešel jsem se s br. Jandou, osobním přítelem Tvým a ten vzpomíná hlavně na průvod v Praze, jež přehlédl tehdy z banky "Bohemie", porovnával obrovský průvod Turnérů se sokolským a divil se jen, co zde všechno bylo možné. Vybíhalo se ze řady, dva hoši metali kozelce před svou družinou, jinde nesli kytičky, břitvy a preclíky, láhve "žampusu" a p. a ještě jinde táhli kozla. Jednotného kroje ovšem nebylo, však účastníků v průvodu na dvě části rozděleném bylo as 70.000. Celkem došlo as 80.000 Turnérů do Lipska a z těch bylo hodně, jak vidět, nemilé přítěže. Byli tu hosté z Austrálie, Ameriky, Afriky, Ruska, Dánska, Holandska, Anglie, ze Švýcar a Egypta, kdežto Rakušáci těšili se zvláštní pozorností, protože prý mnozí z nich byli z Čech, kde jsou "nesmírně utiskováni". Tomu jsem se podívil a také nemeškal ihned vysvětliti některým těm Turnérům z Ameriky, kteří přece ty hrozné Čechy, Sokoly, znají z vlastních zkušeností, protože namnoze si s nimi doma za cvičili a své síly změřili bez předsudku a pohany...

Pořadatelům se musí však dáti kredit, že tentokrát udělali něco, co nebývalo. Nikdy vlastního cvičiště neměli, až tentokrát a na tribuny vešly se spousty lidí, as 52.000 osob a do ochozu 100.000. Velebné bylo odevzdání praporu Bundu, který pořádá tu dvanáctý svůj slet, městu Lipsku v opatrování. Přivezli z Frankfurtu nad Mohu. Mluvil Dr. Ferdinand Goetz za Turnéry, profesor Bender a měšťanosta Dr. Ditrich. Ženy ozdobily prapor novými stuhami. Akt to velice tklivý. Něčeho podobného jsem nikdy ještě neviděl, jako se muselo našinci zamlouvat, když veškeré pozdravy a řeči vůbec vyzněly naprosto pokrokově. Průvod odbyval se 14. července a přes půl milionu lidí stálo na ulicích a vítalo miláčky národa. Nač si toho upírati, Němci svou silou a svou láskou k tělocvičce přece vždy vynikali a dokázali i tentokrát, že milují svůj lid a lid že je přímo zbožňuje i na vzdor monarchistům.

Prostná byla snažší oněch na Letné, jakž již jsem řekl. Cvičilo 17.500 borců. Dojem těchto prostných po tom, co jsme viděli v Praze, nebyl tak moc příznivý. Sestavy lehké a nástup podivný. Jen to se mně líbilo, když celé ty řady popošly v před za prapory svými. Tyto se sklánějí před králem. Pohled na cvičiště v tu chvíli byl velebným. Na dané znamení úprkem čtyřstupy se rozstoupily a prostná začala na vykázaných značkách. Měli čtyři oddíly a to

na místě bez obrátů. Hromadné provedení působilo, ale v jednotlivostech viděl's mnoho těch, již ještě neuměli. Cvičení žen, jichž bylo as 1.000, nerovnálo se nikterak onomu Sokolek v Praze a my spíše pozorovali aeroplány, které zatím nad cvičištem kroužily. Zajímavé, že cvičení některá končila zpěvem. Vůbec pilo se a zpívalo všude, kdežto Dr. Lewald, když jako zástupce kanceláře vládního mluvil, Turnéry pozdravuje, rozpovídal se trochu o přichylnosti Turnérů k monarchii a již byl oheň na střeše. Turnéři hlasitě vyslovovali svou nelibost a lid zrovna zuřil. Policie musela zakročit, nežli se podařilo zástupci vlády ten svůj "speech" dokončit. A vidíte, tohle se mi na Turnéry náramně líbilo.

Rudolf Dingall, der 1. Stellvertreter des 17. Deutschen Turnfestes in Leipzig 1913.

Jak se Němci chlubí naším cvičením

NÁČELNÍK NĚMECKÉHO TURNERSTVA nalepen jest na fotografii letenského cvičiště při cvičení Vsesokolského sletu r. 1912.

Obrázek tento jest uveřejněn v právě vyšlém č. 8. slavnostního listu Německého turnerstva v Lipsku (Festzeitung für das XII. deutsche Turnfest Leipzig 1913.)

Mezi Američany byl také devadesátiletý zakladatel turnérské jednoty v San Franciscu a ten s druhy svými pod hvězdnatými praporem všude vřele byl pozdravován. A ku podivu, takových starců, Turnérů bylo v průvodu mnoho. Po průvodu byl velký koncert lipského pěveckého sboru vedením Wohlgemutha, jenž střídal se s Gitzingem, oba sbormistři prvního řádu. V přestávkách hrála kapela 107. pluku, již řídil Giltseh.

V zápolu se drželi Rakušáci nejlépe, pak akademikové a konečně námořní poddůstojníci. Výevik vojenský neučil na mne velikého dojmu, třeba Rakušáci snažili se nápodobiti práci sokolskou aspoň na nářadí, když v prostných Němci nikdy před tím neměli štěstí. A jak mohli? Scházeli jim jednotný nástup, jednotný úbor a hudba, protože se cvičilo pouze na znamení zvonků. Tentokrát pozměnili poněkud podle českého vzoru a před námi se objevila spou-

sta bíle oděných cvičenců, bílé kalhotky, bílé košilky a černý pás. Hlava nepokrytá a v tom úpalu slunečním jich několik i padlo. Prostná ovšem vyvolala ohromné nadšení lidu přítomného a také našim odborníkům se dosti zamlouvala.

Školní děti, oblečené po našem vzoru v šedé úbory a v počtu 150.000, vtrhly na cvičiště a ihned zaujaly pozornost každého. Jenže dalo se do deště, promokly jako v Praze naši hoši, ale docvičili přesně a musíme doznati, ku cti svých vedoucích. Večer zakončil velikým ohňostrojem a pak tím, že Američané uspořádali tak zvaný "kommers". Rozumí se, že i zde se hodně mluvilo a co hlavního, ještě více — pilo. Na druhý den se opět vyjasnilo a vojsko mohlo dokázati, co i po stránce tělesné výchovy vojenské se v Německu koná. Ukázky jednotlivých oddílů, vedených k útoku, šplhání a přelézání překážek, skok přes příkopy a ploty a p. byly pravé kousky cirkusové, vreholové a krkolomné. Mně cvičení dítek zamlouvalo se lépe. Rozdávání cen byl okamžik úchvatný a vítězové lidem pozdravováni. V dvanáctiboji zvítězil Turnér Kessler z Lipska a to si můžete pomyslet, jako město jeho bylo naň hrdo. V šestiboji prvním byl Turnér Hoffmann z Harburgu. Zdravím Vás a přeju sjezdu N. J. S. zdar veškerý!

Leo Všečka:

PRVNÍ VŠESOKOLSKÉ VYSTOUPENÍ V CLEVELANDĚ.

Myslel jsem, že některý z clevelandských dopisovatelů chopí se pera a něco napíše o společném slovanském vystoupení, 8. června v Luna Parku, tak, aby přespolní bratři věděli, že se ještě pohybujeme a že jsme téhož přání a smýšlení, jako bratři jinde, ku př. Chicago, St. Louis atd.

"Chceme celek, chceme jeden slovanský šik a chceme jeden a celý národ slovanský," tak řekl jeden slovanský učence.

Ano, společné vystoupení všeslovanských jednot bylo prvně zde v Clevelandě provedeno.

Co se týká úspěchu, nebudu tak přísně kritisovat, neboť při každém prvním podniku se vždy něco přiučíme a je dobrá zkušenost pro budoucnost.

Musím doznat, že láska a pravé pochopení pro věc dobrou byla u všech členů ve výboru zasedajících od kterékoliv jednoty.

Často jsme měli tuhou práci věci řádně vysvětlit, třeba Slované jsme všichni. Tož přece ve výslovnosti a významu slova jest veliký rozdíl.

Tu bylo vidět, že nemusí se vše jen ústy odbývat a častokrát lidé věci neschopní a nezkušení, kteří stálým mluvením si chtí slávu budovat pro sebe, tím celku jen škodí a jiné od práce odhání.

Právě v tom výboru bylo vidět zástupce, kteří skutečně pracují pro dobro celku a ne pro vlastní zisk, dle našeho hesla: "Ni zisk, ni sláva!"

Již před rokem pomýšlelo se v Župě Severovýchodní na jakousi společnou práci. Bylo usneseno pořádat společné veřejné cvičení, tak aby měla širší veřejnost rovněž požitků a mohli se přesvědčit, že síla slovanského národa může pracovat pod jedním vedením a spojitě. Proto se přijmula nabídka úředníka Luna Parku a tím, že jaké výhody nám dávali, bude úspěch všestranný i budeme moči výlohy tím vzešlé snáze hraditi.

Z vlastní zkušenosti jsme znali, neboť již dvakrát jsme pořádali veřejné v městských parcích, kde úspěch morální byl velký, však výlohy s tím spojené musela Župa platit sama ze své pokladny. A tak jsme byli nuceni najít park zábovní, abychom docílili úspěchu všestranného.

Však, abych se přidržel programu vlastního. Průvod vyšel ve 2 hod. odp. ze Sokola Cleveland za velké účasti, však zvláštní pozornost zasluhují bři. z Lorain a celé slo-

vanské sdružení tamní. Návštěva z Lorain byla nad očekávání velkou na tak malou osadu. Bratři vypravili 3 elektrické vozy a asi na 200 osob. Zajisté to práce uznání a pochopení hodná.

V parku cvičení zahájil br. J. Štíbr s žáky. Prováděli cvičení s tyčemi; zcela správného provedení od té drobtiny nelze požadovati, ale lepšímu zákrytu by se měli učit.

Následovaly žačky s kroužky; br. V. Přech vedoucí. Jako obyčejně, žačky nechají si více na provedení cvičení záležet.

Potom nastupovaly Sokolky s dlouhými činkami asi 90. Br. A. Panka s nimi naznačil malou rej. Cvičení se obecně líbilo a bylo také dosti složité. Ladným prováděním Sokolky dovršily úspěch svůj, jen lepší řady a obzvlášť v zadu nebyly stejné postoje.

Na to vykročilo 150 Sokolů, kteří provedli pěkou rej a z této do osmistupu, ku prostným 4 oddílů. Nástup byl tak spleten neopatrností některých bratří, že od polovice na zad byl pouze sedmistup. Stane-li se podobná věc ještě někdy, bylo by lépe udělat znova nástup, aby tím celé cvičení netrpělo. Cvičení byla dosti složitá, ale připadalo mně, že nebyla dokonale propracována. Cvičení ono složil a vedl br. A. Čermák.

Ještě na jednu věc chci poukázat, totiž, jak naše místní denníky, týdeníky a měsíčníky se o naši národnost starají. Možná, že někteří páni pokládají za malichernost spojovat slovanské národy, avšak sám pokládám za věc veledůležitou a proto myslím, když novináři chtějí podporu od lidu, tak musí také lidu za to něco dát a to nejméně chvíli času a když podobná věc se pořádá, alespoň český lid upozornit. Nebýti malého referátu v anglických listech, snad by byli ti naši "slavní novináři" také něčeho neotiskli.

Rud. Stýblo:

SLET a ZÁVODY ŽUPY FUEGNER-TYRŠOVY, odbývané ve dnech 4., 5. a 6. července v Racine, Wis.

Jsa pověřen naší Střední Župou, účastnil jsem se jako zástupce těchto slavnostních dnů a po zažitých zkušenostech považuji za svou povinnost, abych podal v časopisu našem zprávu o průběhu sletu, závodů a cvičení Župy této.

Člověk milerád píše, vidí-li že veškerý lid s prací sokolskou soucítí a všemožně se přičiňuje, aby táž i na dále dobrou cestu sobě razila. Jsem přesvědčen, že dni tyto zanechaly hluboký dojem a obdiv nejen v lidu našem, ale i v kruzích jinonárodních a tím jen zvýšily a utvrdily dobrou pověst Sokolstva. Než podnik krásný zůstane takým, jakým byl, výsledky dosažené promluví samy a dny zažité na této slavnosti sokolské utkví dojísta na dlouhá léta v myslích boдрých Raciňanů i všech druhých účastníků.

Závody vlastní ovšem mohly se setkati s daleko větším úspěchem a jiným dojmem, kdyby veškeré jednoty v Župě konaly své poslání a povinnosti ve vysílání boreů a cvičenců vůbec k podobným manifestacím. Není vždy dobře naříkat, bezmyšlenkovitě jednat a na velké vydání poukazovat. V některých případech namnoze se nehledí na zbytečné vydání, ale tam, kde má jednota konat své poslání nejen pro jméno svoje, ale pro jméno veškerého Sokolstva, tam je počítání a pak — vyčítání do nepamětna! Kde jest pak ten směr, ten účel a cíl Sokola? Odpověď: —byly as špatně pochopeny. —Ašak k věci. Již přijetí hostů působilo dojmem nejpříznivějším. Hostinná těloevična byla svědkem pravé lásky bratrské a jsem přesvědčen, že všichni bratři a sestry, kteří přijeli bráti podílu na práci společné, vzpomínati budou na krásné ty chvíle.

Slavnost zahájena byla 4. v pátek odpoledne průvodem městem (kterého se účastnila nejen Ž. F. T., a le i Sokol Slovenský a naši z Milwaukee v počtu as 16, z Oak Parku pak 2 a Sokol Chicago 1 br. v kroji; bratří našich bez kroje

však bylo více), kdež před radnicí, kde byla postavena zvláštní tribuna pro řečníky, se zastavilo. Když se šiky srazily před tribunou, starosta Sokola "Mladočech", br. E. Svitavský, ujal se slova a shromáždění představil mayora města J. E. Goodlanda. Po jeho řeči, která se rozplývala samou chválou o Česích, promluvil Sokol a chicagský radní F. R. Janovský. Na to pronesl profesor Zmrhal řeč o Česích amerických a o oslavě 4. července. Všechny řeči byly shromážděním po zásluze odměněny hlučným potleskem. Druhý akt této slavnosti se odbyl na prostranství před památným pro wisconsinské a vůbec americké Čechy pomníkem Karla Jonáše, bývalým to členem N. J. S. a pracovníkem národním. Pomník vypíná se uprostřed krásného hájku v Beach Parku na Michigan ulici. Po krátkém proslovu starosty br. Svitavského promluvil starosta Župy, br. V. Sedláček a profesor Zmrhal. Slavnost však musela být zkrácena. Právě když byla zahájena, ve mracích, jež se nad jezerem a nad městem stahovaly, pojednou několikrát prudce šlehlo a za nedlouho již počal se z nich liti silný a vydatný déšť. Však průvod se nedal rozmarem přírody zaleknouti. Pokračováno v průvodu k bývalému obydlí Jonášově a odtud zpět do Sokola. (Ovšem promokli až na kůži.) Po převléknutí a občerstvení vše se zase připravuje večer do Auditorium na Lake ave., kde program se skládá z ukázkových cvičení. Nastupuje 16 Sokolů a 16 Sokolek "Havlíček-Tyrš", oblečených v národních selských krojích českých, vedením br. V. Čermáka. Nastoupí krátkou rejí ve 4 kolony a cvičí "Besedu". Cvičeno dobře. Však co překvapuje, viděl jsem již spoustu besed zde tančících, ale ani jedna ta pravá. Proč ty kudrlinky? Po sestupu nastupuje 14 Sokolek Sokola Slávského vedením sestry Hákové. Cvičení to známé a sice cvičení moje prostné bez skupinek, které uveřejněno bylo v "Sokole Amer." v čísle dubnovém. Cvičení provedeno pěkně, až na to, že každá cvičenka měla dva kroužky. Zda-li již je cvičení s kroužky, pak jest nejlépe s jedním cvičit. Při tomto cvičení lepší bylo by bez kroužků. Po tomto čísle nastupuje 24 Sokolek Sokola Havlíček-Tyrš, vedením V. Čermáka, jež cvičí rej. Dle mého, měla snad být lampionová. Číslo toto se úplně nezamlouvalo, a to proto, že bylo příliš jednostranné, unavující; věřím však, že s lampiony by daleko lépe vypadlo. Svižným krokem nastupuje 38 Sokolek s pálkami. Sokolky to je Sokola Slávského a Havlíček-Tyrš, vedením sestry Hákové. Cvičení vypadlo pěkně, jak živostí, tak zákryty. Nevím však, či to vinou, zda-li hůdrou, že v každé vložce výdrže zdály se mi moc dlouhé, což unavuje nejen diváka, ale i cvičence. Opět nastupuje 24 Sokolek Sokola Havlíček-Tyrš, vedením br. V. Čermáka i cvičí tělocvičný valčík. Cvičení toto popisovat nebudu, na krátkost času musí se vzdát br. Čermákovi všechno uznání. Poslední dvě čísla vyplnil Č. N. Sok "Pokrok", vedením br. J. Bednářka. V prvním čísle nastoupí Sokolové a Sokolky, oblečené v staročeské selské kroje, v počtu 16, a tančí "Národní četverylku", tanec zde pořádku vídaný. Druhé číslo sestávalo z kroužení kůžely 10 Sokolek. Obě tato čísla byla pěkně provedena a hodně se líbila, čímž pořad dne ukončen. Nechei býti tak přísným kritikem, ale u tohoto večera musím se pozastavit a klásti malou otázku. Proč při vystoupení Sokolek nevystupují sestry, Sokolky, ale jako slečny, Sokolky? Na co ty různé tretky a přívěsky a konečně ty děravé (hedvábné) punčochy? Věřím, kdyby se Sokolky samy viděly, že by jednoduše odhodily, a pakli ne, od čeho je tu vedoucí, aby takový nešvár zamezil?

Druhý slavnostní den byl ráno zahájen budíčkem, po kterém v 8 hodin ráno následovalo v Island Parku zahájení závodů atletických. A to, jak již jsem se zmínil, za účasti velice slabé, neboť závodilo jen 22 bratří v šestiboji. Skok o tyči, vysoký, daleký, vzpírání břemen 80 lb., vrh koule 16 lb. a běh 100 yardů. Závody nijakou zvláštností

nevynikaly a to proto, že byly omezovány. Radil bych a přimlouval se v závodech atletických, aby výška neb počet bodů nebyl omezen. Zkušenosti máte sami. Na příklad: vzpírání břemen 80 lb. do 10 bodů, za každé zvednutí bod. Jest to snad závod pro borece sokolské? Kolik závodníků se nedodělalo těch 10 bodů? atd. Mohou být závody závody vůbec, když nesmí jeden nad druhého vyniknout? Věřím a slyšel jsem z úst pořadatelů, že byla tu učiněna chyba, tím však se též jen učíme a pro příště zase více známe. Však co se týče pořádku závodů, všechna čest! Věru, že mě překvapilo; něčemu podobnému jsem byl jenom v Čechách zvyklý, kde si ještě na kázni naprosté a pořádku dají mnoho záležit. Jet' chloubou nejen pořadatelů závodů, ale i soudců a borec. Průběh závodů nebyl nikde porušen ani nepěkným dohodováním se soudců se závodníky, ani nějakými zbytečnými protesty. Soudcové své povinnosti jinak dostáli čestně a boreci s pravou ukázněností podrobovali se řádu panujícímu. Výsledky závodů po stránce technické a zvláště mravní byly jen dobré.

Odpoledne tentýž den v témže parku odbývalo opět ukázkové cvičení, tentokrát však se změnou pořadu. Nastupuje 16 Sokolek se švihadly, 20 zákyň s obručkami a 17 žáků prostrná Sokola "Mladočech" z Racina, vedením br. V. Kučery. Cvičili společně, dost se zamlouvalo, jen že nám nedostačovalo. Doufám, že by daleko lépe vypadalo, kdyby každá třída cvičila zvlášť. Po nich nastupuje 7 bratří Slováků od 150. sboru, vedením br. Al. Gešaje. Cvičí 4 sestavy prostných, určených na slet jejich v Clevelandu, který se touze dobou odbýval. Následují Sokolky Ž. F. T. počtem 26, vedením br. J. Broukem. Proevičeny 4 sestavy prostných bez skupinek a bez kroužků, o kterých jsem se již zmínil. Opět nastupuje 6 Sokolek racinských, vedením br. V. Kučery, cvičí s pálkami. A konečně nastupuje 18 bratří ku nářadí, vybraných z různých jednot. Cvičeno na koni na šír a bradlech bez střídání. Odpolední tento program setkal se úplně se zdarem. Číslo za číslem následovalo bez přestávek v tom největším pořádku. Zvláště však překvapili bratři, cvičíce na nářadí příchody, seskoky a odchody.

Večerní program pozůstával z banketu (bez kterého se nikde nč neobejde) na počest zástupců a bratří účastníků se sjezdu, a i výletu, pořádaného do Klinkertova parku na Douglas a High ul. Nebudu líčením programu tohoto večera unavovat. A to proto, že se obyčejně při takových příležitostech moc mluví, ale jen proto, aby se mluvilo. Měně řečí a více práce, tot' mým heslem a proto není možné, aby mne něco podobného nadechlo.

Neděle, 6., dopoledne byla věnována zkoušce na veřejné v Union Parku. Po společném obědě seřadil se průvod před Sokolovnou, za zvuků českých písní ubíral se na cvičiště.

Po příchodu na cvičiště nejdříve cvičili Slováci, vedením Al. Gejšy, oděni v slovácké kroje i proevičili 3 sestavy s valaškami. Cvičení to se velice líbilo. Vedením br. J. Lončara cvičily s ozdobenými obručkami chorvatské Sokolky z Milwaukee a vedením J. Petroviče cvičili 4 sestavy prostných chorvatští Sokolové z Milwaukee. Sokolové a Sokolky cvičili dobře, jenom že také cvičení Sokolek by se spíše hodilo nejmenším žákyním, nebýt obruček. Pro Sokolky cvičení to příliš jednotvárné. Na to vystoupil evičitelský sbor Ž. F. T., který cvičil 4 sestavy s kůžely. Cvičení tato, až na 4. sestavu, naevičena pěkně, zvláště již z těch důvodů, že nejsme již zvyklí přihlížeti cvičení s kůžely mužů. Konečně vystoupily Sokolky v počtu 62, vedením br. J. Brouka, jež přečvičily 4 sestavy cvičení skupinkových v šesticích, cvičení to mé, jakž přijato bylo Slov. Sok. Gymn. Unif a provedeno v Grand Parku v Chicagu. Dle bouře potlesku a poznámek odborníků se nejvíce líbilo a s živostí i čile provedeno jest. Na to pak vystoupili bratři Župy v počtu

67, vedením br. J. Bednářika a procvičili 4 sestavy prostých, známých též z olympiády v Grand Parku, práce to br. Bedř. Kostlána.

Tím byl program vyčerpán ku všeobecné spokojenosti, neboť toto odpolední vystoupení zdařilo se nad očekávání a bylo zlatým hřebem těchto slavností. Nejen zdařilým cvičením, ale i krásnou pohodou a pak obrovskou návštěvou. Z parku toho byl kolem 6. hod. večerní nastoupen pochod zpáteční a pomalu nadcházel loučení. Odbýlo se krátce, ale vše a upřímně. Racinským bylo těžko u srdce (soudím z jejich loučení). Byly to pro ně dny opravdu sváteční, které se hned tak zase nedostaví. A nám nebylo lépe. Našli jsme v Racine tolik upřímnosti, přátelství a opravdu sokolské pohostinnosti, že na vše jistě na dlouhou a dlouhou dobu budeme vzpomínati.

Rozumí se, že čekalo se s velkou netrpělivostí na výsledek závodů, který ohlášen a ceny rozdány byly po veřejném v Union Parku. Dle nálady radostné, která potom zavládla, dá se soudit, že s výsledkem snažení svého byl každý spokojen.

Po dobu závodů a cvičení odbýván sjezd Ž. F. T.; nechci však se o sjezdu zmínovat z důvodů těch, že naše N. J. S. byla zastoupena br. Záhoříkem z Milwaukee, který zajisté zprávu svou podá sám.

Výsledek závodů byl následující: Z možných dosažitelných 60 bodů docílili:

- 1.) Fr. Šustek, 56 bodů=92.96%, T. J. S. Mladých, Racine, Wis.
- 2.) M. Vondrášek, 55 bodů=91.30%, T. J. S. Slávoj, Chicago, Ill.
- 3.) Jos. Vondrášek, 53½ bodů=88.81%, T. J. S. Slávoj, Chicago, Ill.
- 4.) Vác. Kučera, 52.5 bodů=87.15%, T. J. S. Mladých, Racine, Wis.
- 5.) V. Skřivánek, 51.5 bodů=85.49%, T. J. S. Slávský, Chicago Ill.
- 6.) Eug. Prostředník, 50.5 bodů=83.83%, T. J. S. Mladých, Racine, Wis.

Jako jednotlivci nejlepších úspěchů docílili:

Skok o tyči: Eug. Prostředník, Racine, skočivší 8.4 výšky.

Skok vysoký: J. Šmaha, Sok. Slávský, skočivší 4.10 výšky.

Skok daleký: Fr. Šustek, Racine, skočivší 16.5 dálky.

Vrh koule: Karel Oselka, Havlíček, Tyrš, vrhnuvší 27.—dálky.

Běh 100 yardů: Jos. Vondrášek, Sok. Slávoj, uběhnuvší 11 min. 45 sek.

Vzpírání břemen, všichni.

Soudcovský úřad zastávali bratři: V. Balabán, J. Vaněrka, E. Houkal, K. Bluma, Fr. Štefl, J. Svoboda, V. Čermák, Fr. Tichý, Vác. Brouk, J. Vermoch, R. Žáček, K. Mřížek. — Závodů řídili: J. Brouk, župní cvičitel; Rud. Žáček, župní podnáčelník.

Josef Štíbr:

OBRÁZKY DOST ČASOVÉ.

Jako malý hoch, vídal jsem rozrušení lidu, když některý nešťastník, nedočkav, jak se říká obyčejného běhu života, ukončil týž svou vlastní rukou. Celé houfy lidu putovaly k místu na kterém se nešťastný oběsil, zastřelil aneb utopil.

Co tu bylo povídání a rozličných náhledů o udalosti této, celý život nešťastníkův byl hned od kolébky probrán kolikrát, i ty nejmenší udalosti v životě byli vážné (?) probírány, ba nejen život a udalosti sebevrahovi, nýbrž celé jeho rodiny až do praoce a prababičky a celé příbuzenstvo bylo dáno na kritické vášky celých davů.

Největší kritika a pochoutka lidu byla ovšem tehdy, když si vzal člověk život z nešťastné lásky a dokonce, když dva milenci v okamžitém rozrušení myslí, hledíce kalným okem do budoucnosti, volili společnou smrt. Jejich rodiče třeba obapolně měli své děti jak se říká jako oko v hlavě ihned byli stavěny na odiv lidu jako příšery a necitelné šelmy a p. Lid nerozvažoval, ale v okamžité náladě činil si úsudek, a z těchto okamžitých myšlenek ihned byly spřádány celé legendy, byly skládány smutné, veselé, ba i jizlivé písně o ubohých nešťastnících. Podáme tu několik příkladů jak rozličným způsobem v podobných případech dopadl soud lidu! Bohatý synek, zbožný jedináček ještě zbožnějších rodičů zahleděl se kdes v Čechách do očí chudé avšak spanilé a eudné děvy. Lásky nezná v bohatství, stavů a společenských styčích rozdílů! Zahleděl se na sebe a v okamžiku zapoměl na svět kol sebe a dvě bytosti byly na vždy spojeny. Po prvním opojení lásky nadešla rozvaha a tu teprve si vzpoměl na společenský řád, on bohat, ona chudá. A což matka jej má ráda, Aničku zná jako malé dítě, ba často ji na rukou nosila a sama si přála tak hodné deerky, však ten všemohoucí jejího přání nevyslyšel, až i do Vambee se kdys vydala. Ale otec hrdý na svůj statek, vždyť daleko široko není takového sedláka a takového hospodářství jako u Hladkých. Upřímná láska však překoná všechny nesnáze a Jeník slibuje Aničce lásku až do hrobu, scházejí se tajně. Jest v tom jakési kouzlo, že než oni sami a ten tam nahoře vědí o své lásce. Však co lidské oko neuvidí a lidské ucho neuslyší. Někdo je uviděl ve stínu jako siluetu, nevěděl kdo to a nedal si pokoje, aby se nepřesvědčil a je nevěřil, a hle, po mnohých dnech hlídání a špehování to co bylo než v jejich srdcích ukryto ví již třetí osoba. Vyslechl jejich šepot lásky, sledoval jeden večer jeho a druhý večer jí a ví, že jest to Jeník Hladkých a Anča Chleborádů. Jak si radostí zamnul rukama, s jakou pochoutkou si vzpoměl co řeknou lidé, až se to dozví. Ihned svému známému, pod přísahou mlčenlivosti, sdělil tuto velikou udalost. Ovšem že ten jeho známý měl též svého přítele, kterému pod zámek mlčenlivosti pověděl a tak se to tajně dostalo dál a dál až jednoho dne stará Hošková starostlivá o dobro Hladkých a s nadějí na odměnu a boží milost v kostele, časně ráno panímáma navštívila a pod slibem neprozrazení prvou ránu zasadila. Na to sebravši odměnu, s jidášským úsměvem z domu se eourala, matku v divném rozpoložení mysle zanechajíc. A nyní pracuje mateřské srdce s vyvinutým rozumem ženy! Vždyť zná svého Jeníka, poslušný to hoch a zbožný, milujet svou matku tou pravou láskou synovskou jakž z katechismu zná a proto půjde přímo a zeptá se nejdříve jeho. Syn na srdci mateřském vyzpovídá se ze "svého hříchu". Miluje Aničku a nemůže bez ní žít, raději smrt než žít s jinou ženou. Co počítí? Matka po dlouhém přemýšlení přijde k následujícímu úsudku: Nu což vždyť pantáta také neměl tolik co ona, když se vzali a nikdy jim to ani na mysl nepřišlo a proto promluví s pantátou. Čekajíce na příležitost dobu po rozličných omluvách konečně s ním zdělí vše. Však nastojte, otec ačkoli jest znám jako rozšafný jinak muž, okamžitě vzplane nevidaným hněvem. Co? Ta žebrota chtěla by se dostat na náš grunt? Raději kluka zastřelím. A hle, co v okamžité náladě řečeno, to později z tvrdohlavé vůle, "co by lidé tomu řekli," zůstává a zpět se nevezme. Velký výstup mezi otcem a synem a syn pod ztrátou vydědění musí slíbiti vzdát se lásky Aniččiny. "Člověk míní a osud mění", ačkoli Jeník chtěl poslechnouti vůli otcovu a přetrhnutí veškeré styky s dívkou milovanou potká náhodou (?) Aničku a zapoměl na vše, na slib otcí daný, na matku a co tomu lidé řeknou a Anička již znovu leží na srdci Jeníka a tento opět zapísal se bohem všemohoucím i slibuje věrnost a že je nežli jen chladný hrob odloučí. Ten dobrý lid křesťanský a církevní výchovy dle slov: "Miluj svého bližního", postaral se, aby otec o schůzkách Jeníkových se

svojí milou se opět dozvěděl. Ve statku hromobití. Syn zbalil si co bylo jeho a jde z domu otcovského. Má svoji lásku a s tou chce vzdorovati celému světu. Našel si jako nádeník práci a věděl svoji vyvolenou k oltáři. Nežehrá na osud, Anička ničeho neměla, ničeho nedostal! Žije se svojí čistou láskou, jsou šťastní a k dovršení jejich blaha první děcko, syn Jeník poupě to jejich lásky se narodí. Za krátký čas tvrdost života dolehne na dřívější šťastný příbytek. Jeník se roznemůže a co vyděl za těch několik roků zmizelo na nejpotřebnější životní potřeby a hlad, tento červ na životě člověka, se dostavil. Otec nemocen, synek volá o chléb a matka v největším bolu modlitbou se posiluje jde k otcí jeho a prosí ne za sebe, ale za jeho syna a dítě z jeho krve. Sedlák však vzpomenu na svůj první slib, žebratu ze statku jednoduše vyžene. Žena jeho, matka zoufalá, znovu dala na modlení. Polomrtvá potáčí se snacha ke svým drahým, pokusila se ještě několikrát dovolati se citu oteova, žel však se stejným výsledkem. A tu, aby vysvobodila svého muže odevzdá se do vůle boží, pomodlí a vezme si život a svému dítěti bez něhož nemůže odejít. Otec vezme syna, když již nemá tu žebratu a soud dobrého a zbožného lidu nad sebevražednicí a vražednicí vynese rozsudek: "Má co chtěla, chtěla se asi lehce dostat na grunt a ono ji selhalo!" Jiní ovšem a také právem kritisují zatvrzelost sedlákovu, avšak povahy lidské jsou nevyzpytatelné a k pravému úsudku málo lidu se nachýlí. Či snad bůh tak chtěl?

Narodilo se dítě, mělo se k životu, bylo zdravé a silné, však nastojte, ku největšímu bolu rodičů pozorují tyto, že dečka jejich jest blbá. S dítětem mají útrpnost, litují ji, modlí se za ní a co možné jen pro ni činí. Čím dál však holka vyrůstá, tím více přichází na obtíž. Druhé děti posměch si z ní tropí a rodiče ze společenských ohledů i jiných se za ní stydí a tak tento nešťastný tvor kde kol kolem život se jeví, ona jakoby za živa již v hrobě byla. Příroda však jde svou vlastní cestou a ta ubohá vyrostla tělesně v souměrnou ženu i hezké tváře. V jedné světlé chvíli zahledí se na hocha stejného stáří, tento však nešťastné se jen vysměje a ta, která v malomyslnosti třeba ani sama nevědouc co činí, za jisté příležitosti vrhá se do vody, jež jest ji vysvoboditelkou, pojme ji do svého náručí. A soud lidu: "Inu byla to hezká holka, ale je jí tam lépe, co s ní, když byla blbá. Ostatně, co bůh činí, dobře činí!"

Našli 75letou stařenku uškrcenou v její komůrce, stoučila chatrnou poslámkou okolo krku a sklouznuvši s postele zůstala mrtvá viseti na pelesti. Vedle našli staré modlitby. Co zase bylo řečí: Vždyť ji nebylo tak zle, těch pár roků také již to mohla vydržet, dlouho již by tady beztoho nebyla a takhle udělá ostudu všem přátelům. Sám čert ji byl obei dlužen. Soud lidu!

Stařenka přišla z návštěvy své nejmladší dcery, byla poslední a tu ovšem nejmilejší. Pravda má je všechny stejně ráda, měla jich hromadu a jsou všechny dosti dobře zaopatřeny. Syn Antonín jest krejčí a má dost práce, druhý Vašík má truhlářskou dílnu a také je v tom dobře. Holky se dost dobře provdaly, že tolik nezkusí jako ona se svým staroušem, když oni se vzali. Nu, už chudák jest na pravdě boží a odpočívá pod drnem. Pravda, nadřeli se dost a utrhovali sobě jenom, aby děti něco měly až půjdou z domova. Nyní jsou všechny zaopatřeny, mají zase své děti, jenom ona vyprovodivši před rokem starouše jest tady jako kůl v plotě! Jak již řečeno, přišla z návštěvy nejmladší dcery, mluvily všelicos, až matka v jakési maličkosti deři domlouvala. Deera také již nemusí mámu ve všem poslouchati, slovo dalo slovo a matka pohněvána přišla do své komůrky. Říkáva se, že v stáří stává se člověk opět dětským a matka se nad malým nepohodnutím s decerou rozplakala. Konečně jakž takž se utišivši počala přemýšlet: Co tu vlastně na tom světě mám, půjdu za tebou starouši, pravda mám děti, ty ale mají již zase své děti a o starou ženskou kdo již dbá,

bude nejlépe když tomu udělám konec a zase jeden samovrah a opět s modlitbou na rtech.

Před krátkým časem rozléta se světem zpráva, že jeden z nejbohatších občanů Švýcarska, páčící své jmění na \$10,000,000, vzal si společně se svojí manželkou život pro to, že je příroda neobdařila dětmi. Byli oba v plném životě, on 41 roků a ona 35 roků. Jaký bude v tomto případě soud lidu a soud tisku zpátečnického? Dva lidé plní života, obdaření statky pozemskými, v čemž mnoho lidí nachází štěstí, běrou sobě život, že jejich láska nevypučela v plod. Tisk zpátečnický vyšetřoval, že to museli být při nejmenším nevěci a soud lidu: Měli vše co si člověk na světě přeje a přec si vzali život. A leckdos přidá, že on neb ona by tak hloupí nebyli. A tak byla a bude hra života povždy pro nás hádankou.

Uvedli jsme pouze několik případů, skutečných a za mořem se udávších. A byly to snad oběti nevěry? Byly tyto případy zbožných lidí nanejvýš, nešťastníků politování hodných, případy zatracení hodné? Pochybujeme jako stejně pochybovali všichni ti, kdož církevní jim vystrojili pohřby za dobré zaplacení kněžím svým. Kde peněz nebylo tam ovšem pohřbili ty ubohé v koutě hřbitovů samovrahům vykázaným. Světící biskup Průcha, jenž své doby v Praze se oběsil ovšem v takovémto koutečku se neoctnul, jako s velikou pompou nedávno pochován kaplan, jenž lásku svou při mši sv. byl zastřelil i sebe. A chtěl by někdo z nás tvrditi, jakž dobře v čísle minulém jste vystihli, že byly to oběti víry katolické? Posmívali bychom se jako slušní lidé ihned celé církvi za těch několik jedineců, všemu náboženství? Pochybujeme. . . .

A hle, tu muž náš, svobodomyšlník pevného charakteru, píšák velikého nadání, nadšenec upřímný a spolupracovník na blahu a posile lidstva, jenž střízlivým vždy okem hleděl na život, nastaví prsa svá předsudku a uznává, že ten život jeho jeho jest a jediné jeho, skončí jej dobrovolně a statečně. Sama příroda ošidila jej o poklad nejdražší — zdraví! Trpěl, staral se o své a když nejlépe se postaral celé té hře, jež životem člověka sluje, učinil náhle konec! Kdo že chce jej souditi? Kdo má k tomu práva vůbec? Vy? Já? Nikoliv . . . jako na to nestačí slina "černých pánův" a celý jejich podlý tisk.

Jos. Štíbr:

SJEZD A ZÁVODY SLOVENSKÝCH SOKOLŮ

odbyvány ve dnech od 1. do 12. července v Clevelandu, O., i zanechaly u nás hlubokou, nepomíjející upomínku. Co tu práce a lásky k věci sokolské, slova "bratia a sestry" na závodech a veřejném jest více, nežli ten nejhlasitější povol vůdeč a po oslovení tom vše spěchá konati povinnost svoji ve prospěch celku a věci sokolské. V jednání sjezdovém opět slovo "bratia a sestry" odklízí všechna nedorozumění aneb libovůli některého jednotlivce. Jsme již v sokolské práci po drahá leta, avšak přiznáváme, že ten soulad a myšlenka pro společnou věc, která tuto práci slovenského Sokola při jejich počinech řídila, zasluhuje úctu všech, kdož pro naši sokolskou věc mají pochopení.

Slov. Těl. Jed. Sokol byla založena v New Yorku, kde v roce 1896 existovaly dvě jednoty asi se 70 členy. Dnes tato organizace má 242 mužských sborů se 6200 členy a 85 sborů ženských s 1800 členkyněmi. Dále má organizovanou sokolskou omladinu ve 48 sborech s 1300 členy. Celá organizace Slovenského Sokola jest rozdělena na 15 Žup. Do Župy Ludvík Štúr, sídlem v Chicagu, patří i nesdružené sbory v T. J. S. S. Tato Župa sestává ze 12 sborů: T. J. S. S. 2 sbory, Sokola Slavie 2 sbory, Prvního Slovenského Sokola, pak Sokol Nitranský a Sokol Tatra. Nemají do záležitosti Župy co říci, pouze po stránce těleovícné mohou však podílu bráti na závodech a slavnostech Župou pořádaných. První slet Slovenského Sokola byl odbýván poblíž Pittsburgu, Pa.,

v McKees Rocks roku 1907, kde přítomný pisatel těchto řádků na rychlo byv požádán, přibral si br. Vác. Waise od Sokola Říp, provedli závody tak, že to byly první závody Slovenských Sokolů v Americe. Přítomní starí harcovníci mile vzpomínají na tyto tak rychle uspořádané závody.

Druhé hlavní závody obdržely v roce 1910 v Trenton, New York a přítomné byly třetí hlavní závody a 8. jednací sjezd. Slovenská Těl. Jed. Sokol jest též jednotou podporující v pádu úmrtí aneb nemoci a jak jsem do celé této věci nahlédl, myslím, že zde věc velmi praktická. Byl jsem z těch, kteří pracovali o to, aby podpora v naší N. J. S. byla zrušena, avšak jak jsem nahlédl, tu jest jináče. Pozoroval jsem totiž, že tím veškerá síla Slováků jest soustředěna a že právě tímto soustředěním sil se dá více dokázat, kdežto u nás se dává členstvo z našeho středu ovšem do jiných podporujících spolků. Těl. Jed. Slov. Sokol má dvě třídy úmrtí a sice na \$500 a na \$250.

Od posledního sjezdu vykazují knihy příjem \$143.959.89, vydání \$103.318.80, takže přebytek za poslední tři roky obnáší 40.641.09. Před tím bylo v pokladně \$18.952.77. Na jistotu půjčeno \$3.815.00. Rozličného majetku u hlavních činovníků jest za \$4.492.50, takže celkový majetek Těl. Jed. Slov. Sokola obnáší \$67.901.36. Členky Věnce Sokola mají stejná práva a povinnosti jako členové Slov. Sokola.

Slovenský "podrost" má svoji vlastní organizaci pod správou T. J. Sokol. Pro výchovu tělocvičnou bylo vydáno za uplynulé tři roky \$4.055.31. Na věci národní pro dobro všeobecné vydáno \$4.160.06 a podpora zmrzačeným a potřebným \$2.405.00. Úmrtí bylo vyplaceno za poslední tři leta \$49.320.00.

Platy činovníků a vydržování úřadu za poslední tři roky, totiž od sjezdu do sjezdu, byly následující: Předseda hlavní úřadovny \$412.50; místopředseda \$62.50; hlavní účetník \$3.009.97; první pokladník \$286.72; druhý pokladník \$225.00; hlavní velitel \$725.00; podvelitel \$62.50.

Poštovné a expresné hlavního úřadu a jiné \$997.21; schůze hlavního sboru, finančního odboru a jiných výborů \$2.370.02. Výpomoc v hlavním úřadě účtovním \$1.143.00. Cestovné, útraty a platy po čas cestování hlavních činovníků \$969.87. Byt hlavního účetníka úřadu \$225.00. Plat redaktora \$3.330.00. Bytné redakci a menší vydání \$656.31. Knihy a předplatné na časopisy pro redakci \$128.66. Orgán a jiné tiskopisy \$10.642.40. Stanovy a knížky příspěvků za poslední tři roky \$3.643.09. Poslední sjezd stál jednotu z hlavního fondu \$3.740.85. Družstvo na 6. slet do Prahy \$3.294.70 a přivítání jej zpět \$199.90.

Vydání evičení s valaškou, které bylo prováděno v Praze a teď opakováno v Clevelandu, \$180.10. Sborník, vydaný Těl. Jed. Slov. Sokolů, stál \$2.887.76. "Památník" vydaný stál \$1.147.38. Tisk 2.500 slabikářů pro slovenské děti, které se vyučují pod správou Těl. Jed. Slov. Sokolů, \$350.00.

Čtenář této zprávy zajisté sezná, jak široká jest práce Slovenských Sokolů.

Do Clevelandu na 8. sjezd nejprve a to již 1. července dostavili se hlavní činovníci Slov. Sokolů, aby veškeré finanční zprávy, jakož i práce minulé a přípravy ku sjezdu dali do pořádku. Předseda Štefan Erhardt z Bridgeport, Conn., místopředseda Emil Jalovecký z New Yorku, účetník František Stas z Port Amboy, N. J., pokladník Jos. Bajús z Bridgeport, Conn. Výboři majetku: Štefan Begán, Brooklyn, N. Y., Ján Zeman, Guttenberg, N. J., a pak redaktor orgánu, Milan Getting, New York.

Čtvrtého července ráno přibyli členové technického výboru: náčelník Michal Poláček z Allegheny, Pa., Štefan Húska z Chicaga, podnáčelník, Ludivít Václavěk z New Yorku, druhý podnáčelník, Anton Mysliveček, Adolf Pavella a Ján Kelečiny, druzí členové. Tito pustili se ihned do přípravných prací pro závody a večer obdržela se společná schůze boreů, soudců a technického výboru, kde všechny vě-

ci, týkající se závodů, byly vysvětlovány, výkony losovány, jakož i soudeové na svá místa vylosováni. Opravy, zda potřebné, ihned zde jsou vykonány, což jest rozumné, ne až po závodech, kde každý jest již unaven a málo zájmu schůzím a opravám věnuje. V jednání mají hlasy pouze vedoucí družstev, členové technického výboru a soudeové, avšak slovo má každý závodník, který má co k přednesení. Soudeové při těchto závodech byli všichni členové místních sokolských jednot, což jest též rozumný krok, neboť tím ušetřili veškeré cestovné vydání. V sobotu ráno, 5. července, počaly závody v našem Luna park motordomu, největší to prostoru pro podobný účel v Clevelandu. Musím ihned stěžovati na tu "přesnost", která jako u nás, tak i zde pokulhávala při práci těch neb oněch výborů. Započetí závodů bylo ohlášeno na osmou hodinu, avšak v osm hodin pro závodníky a soudce žádná práce, o nářadí ani pohádky a výbor nevěděl si rady a tu museli závodníci a soudové si nářadí a vše pro práci uspořádati. Ovšem, polehčující okolnost jest, že Slovenský Sokol zde není silný a dlouho nestává, takže činovníci měli s tak velkým sjezdem a závody plné ruce práce a spíše bych dal vinu vedoucím, že před tím nedohlédli. Tento den byl pro závody nešťastný, neboť počali práci asi kol 11. hod. a tu přihnala se strašná bouře, která vyehrlila spousty vod, takže někteří, kteří nepočítali na takovou bouři a leccjak se ukryli, museli se po pás broditi ve vodě, by se dostali k stanům pro ten případ postaveným. To ovšem přerušilo závody. Po poledni se co nejlépe se mohlo pokračovalo v závodech až do 5. hodiny, kdy se přihnala druhá bouře, víchřice zuřila, takže i hlavní stan, kde se asi 200 osob nalezalo, povalila a dnes jest hádankou, že žádné větší neštěstí se nestalo. Tato druhá bouře přerušila závody úplně a závodníci a soudeové odebrali se do místnosti Sokola Nová Vlast hodinu a půl cesty přes celé město, kde se pracovalo až do půlnoci. Ovšem za těchto kolností, kde se počítalo, že závody se skončí za jeden den, muselo se v neděli ráno opět v Luna parku se závody počítati, takže se dodělávalo o dvou hodinách, kdy již lid přicházel na veřejné.

Co se týče závodů jest pořad asi stejný jako na našich závodech. Dlužno podotknouti, že prostným na závodech se věnuje velká pozornost; jsou vypsaná 6 měsíců před závody, kdežto nářadové výkony tři měsíce před závody. Při souzení jedni soudeové soudí výkony povinné, druzí volné.

Úspěch jak závodů, tak veřejného evičení byl veliký. První četovou cenu ve vyšším oddělení obdržel sbor 109, New York, a sice 883.7/10 bodů.

První hlavní přeborník ve vyšším oddělení Ludwig Václavěk od sboru 109, New York, 170.6/10 bodů.

Druhý, Ján Macúch z 5. sboru, New York, obdržel 159.7/10 bodů.

Třetí, Ján Kaňa, ze sboru 109, New York, 153 body.

První četovou cenu v 2. oddělení obdržel Sokol Slavie, Chicago, měl 906.5/10 bodů.

Druhou četovou cenu župní družstvo Pavla Mudroně, Binghampton, N. Y., obdrževší 883.9/10 bodů.

Třetí župní cena Župy Ján Kollár, Philadelphia, získala 864.3/10 bodů.

Čtvrtou cenu obdržela župní četa Župy M. M. Hodža, New York, obdrževší 856.3/10 bodů.

Pátou cenu obdržela četa prvního okresu Župy Matuš Trenčanský z Pittsburgu i měla 788.5/10 bodů.

Prvý hlavní přeborník v 2. oddělení byl Josef Bagel od Sokola Slavie z Chicaga, získal 168.6/10 bodů.

Druhý přeborník, Václav Junger, od Župy Ján Kollár, obdržel 166.3/10 bodů.

Třetím přeborníkem Josef Němeček, Binghampton, N. Y., 161.4/10 bodů.

První četovou cenu v 3. oddělení obdrželo družstvo sboru 17 z Port Amboy, New Jersey, 754.3/10 bodů.

Druhou cenu družstvo sboru 130, New Kensington, Pa., 724.3/10 bodů.

Třetí četovou cenu družstvo Prvního Slovenského Sokola z Chicaga, 723.3/10 bodů.

První hlavní přeborník v 3. oddělení byl br. Rud. Cviček od Sokola Port Amboy, New Jersey, 144.4/10 bodů.

Druhým hlavním přeborníkem br. Jaroslav Ratuský, 134.5/10 bodů.

Třetím přeborníkem br. Jos. Ksenič od Sokola Lorain, 125.5/10 bodů.

Čtvrtým přeborníkem br. Ondřej Trnavský od sboru 237, Cleveland, obdržel 125.1/10 bodů.

Prvou cenu na prostrná cvičení obdrželo družstvo sboru č. 5, New York, 167.7/10 bodů.

Druhou cenu družstvo sboru 109, New York, obdržel 158.4/10 bodů.

Nejvyšší skok o tyči byl docílen 9 stří. 2 palce, skočil br. Jos. Bagel z Chicaga.

Skok do výšky byl docílen 5 stří., skočil Josef Bagel z Chicaga; druhý Václav z New Yorku 4 stří. 11 palců.

Do dálky docílen byl skok 18 stří., skočil Jos. Bagel, Chicago.

Čas při běhu byl docílen a sice 100 yardů 11 minut a 2 vteřiny.

(Dokončení.)

Jan Záhořík:

SJEZD ŽUPY FÜGNER-TYRŠOVY V RACINĚ, WIS.

Z Milwaukee jsme přijeli do Racina kolem 11. hodiny dop. a přímo do Sokolovny. Schůze zástupců Župy Fügner-Tyrš se odbývala až čtvrtě od Sokolovny v Hotelu Musil, kam jsem se odebral.

Schůze již byla zahájena prozatímně župním předsedou Sedláčkem a tajemník Martíněk. Čtena jména zástupců. Zároveň se mnou se dostavili dva zástupcové z Kanady, br. Jan Škubal a br. Václav Štěrba, kteří byli srdečně přijati. Na to přikročeno k volbě úředníků sjezdových. Za předsedu zvolen br. Háek, místopředseda br. Sedláček, zápisník br. Martíněk. Zvoleny rozdílné výbory. Než přišly volné návrhy, přihlásil jsem se jako zástupce N. J. S. za br. Jiřinského. Byl jsem předsedou br. Hákem srdečně přijat i od všech přítomných a za chvíli již jsem byl jako doma.

Racinský výbor chtěl, aby se zástupcové účastnili průvodu v 1 hodinu odpoledne, někteří odporovali, až po kratší debatě usneseno, průvodu se účastnit.

Večer 4. července pokračovalo se ve sjezdu. Rozličné resoluce odkázány výborům. Místnost svému účelu nevyhovovala a tu požádal místní výbor, aby opatřil lepší. Schůze odložena na 8. hodinu ranní.

5. července sjezd zahájil předseda br. Háek již v místnosti Klinkert Halle, tak zvaném Lütz parku, místnost nahore, která vyhovovala úplně svému účelu. Po přečtení zápisu dopisy a resoluce odkázány patřičným výborům. Čtena odporující listina Sokola Záhoříka od Výkonného Výboru N. J. Sok. a přijata. Mezitím výbor stanovní, který již měl rozličné opravy, tyto četl a bylo o nich rokováno. — Čestné členství může se získat jen jednohlasným usnesením. — S praporem se může účastnit sbor, jen když jich jde 10 v stejnokroji. — Mezi členstvem a Sokolkami se má používat jen slova "ty". —

Odpoledne přijaty resoluce výborů. Výbor doporučuje, aby byly utvořeny okrsky (sídla) na způsob našich Žup. — Přijata resoluce na uctění památky mistra Jana Husi Župou Fügner-Tyrš a má se stát co nejokázaleji. — Další debatu vyžádal si časopis "Borec". Přítomné Sokolky se přiznaly, že také u nich mládež nemluví dost česky a 4 neb 5 čísel listu do rodiny posílat, jest zbytečné. Příspěvky pro Sokoly jsou 1 dollar ročně a pro Sokolky 60 centů. Časopis bude zasílán jen těm, kdo si ho přejí, a časopis bude zdarma.

Kroj musí mít každý člen do 1. roku po přijetí. Na vyzvání předsedy neb některého člena, kdyby si kraj nechťl opatřit, může být vyloučen. To se týká členů do 45 let. Rozumí se, že kraj zůstává dosavadní. Zvolen tak zvaný přehlížeční výbor, který má na starosti, aby kraj vyhovoval předpisu. Sjezd se má odbývat každé 4 roky. Česká Obec Americká rozpuštěna.

6. července schůze zahájena čtením zápisu a finanční zprávy z minulého roku. Čteny a přijaty rozdílné opravy. Čestným členem byl zvolen Jaroslav Košar. Předseda oznamuje, že sbírka, která byla učiněna při banketu včera večer, vynesla \$22.00 pro menšiny v německém území v Čechách. Jiný bratr přinesl sbírku ve prospěch Útulny a Sirotčince z výletu. Další debata zaujata vzdělávacím odborem. Odpořu povoleno 10 procent příjmů ze zábav. "Borec" bude vycházet v tomže formátu. K ženskému úboru byl odporučen šáteček, jaký měly Sokolky v Čechách při cvičení, aby nemusely vlasy dávat pořádku stranou a je opravovat. Ze zdravotních ohledů se šňerovačka zavrhuje. Pořadatelem "Borec" zvolen br. Vinklár z Clevelandu. Sjezd ustanoven do Chicaga (za 4 roky). Slet se bude odbývat příštím rokem v Clevelandě a pak každé 2 roky. Druhý slet v Chicagu. Povoleno \$50 na menšiny v Čechách. Zástupcem do sjezdu N. J. Sokolské zvolen br. Vinklár z Clevelandu. Sloučení s N. J. Sokolskou schválili všichni delegáti a Župě Fügner-Tyrš nestojí nic v tom ohledu v cestě. Vše poučala se jednoduše N. J. Sokolské. Positivního ve vlastní akci nestalo se nic. Poděkoval jsem za laskavé přijetí do jich středu. Po kratší debatě ve prospěch připojení br. Háka po 1. hodině uzavřel sjezd, který pro jeho shodu a bratrské jednání jen zdárné ovoce může přinést.

Banket, který se pořádal na počest zástupců, selhal, neb ani polovina stolů nebyla obsazena. Tentýž večer se pořádal výlet, kde účinkovala kapela z Chicaga, který se těšil lepší návštěvě, neb bylo příjemnější venku, nežli uvnitř. Dost se řečnilo a tu jsem jen podotkl, že všechny ty "spíce" nemají ceny, zda-li se nespojíme v jeden mohutný šik! Br. Košar vysvětloval, co ho stálo námahy a jak se směrem tím vždy snažil. Br. Háek též na moji poznámku odpovídal a úvahu jeho v "Borec" že mohu najít, kde píše ve prospěch připojení. Br. Sedláček a br. Dittert vyslovili se v tentýž smysl. Na zdar!

Dr. Jos. Kučera:

KRAJSKÝ SLET SOKOLSTVA NA OSTRAVSKU.

V Moravské Ostravě, 6. července.

Vyhovují přání Tvému a píšu dnes z nešťastného kraje, kde více, nežli jinde bylo třeba, aby ukázalo se, co jest Sokolstvo. Slet tento do krajnosti byl slavností manifestací a povedl se. Br. Dušek pral: "To, oč je náš lid olupován povahou tohoto kraje a co se v něm ubíjí bojem existenčním, který mrzačí nám lid tělesně i duševně, to musí být nahrazeno ideou sokolskou!" Podivil jsem se, protože v tomto okolí to opravdu vypadá, jako bychom se oetli někde v Pennsylvanii. Práce vysilující, do úmoru a při tom Německ sáhá za chleba i na jazyk, a tu přišla záplava rudých košil do zbědovaného kraje, jako jeden mohutný výkřik češství do hustých mračen dýmu, valícího se z tisíců nebetyčných komínů, které jako zat'até pěstě molocha velkokapitalismu a germanisace zvedají se nad krajem. . . Zajel jsem si sem s těmi mnoha sty Sokolů českých a těšil se, že se po šestém sletu v Praze i zde podařilo. Německý nátěr zmizel a jasot lidu vítající hosty a pak veliký průvod byl ohromný, kdežto pořad cvičení nanejvýš zdařilý. Četníci byli sice za každou naší družinou a na mne Američana ovšem působilo velice divně.

V neděli, dne 29. června, bylo veřejné žáků a žákyň českých škol z Moravské Ostravy a okolí, pořádané spol-

kem Feriálních osad, kdežto v sobotu, dne 5. července, byly zkoušky mužů a žen a dopoledne vítání hostů. „Pražský vlak“, jenž přivezl nás z Čech, všude na větších stanicích Sokoly a Sokolky přibíráje, uvítán byl zvláště vše. Byli tu zástupci z Lublaně, z Ruska, Budapešti, Paříže a odjinud a moravské Župy. Sletová cvičení zahájilo 420 zákyň se švihadly a pak přišla skvostná lublaňská prostná mužů. Cvičilo jich 400, pak byly trojice dorostu, záky s praporky a prostná žen, jež měly nový cvičební úbor. Hudbu obstarala Kmochova kapela z Kolína. Lidu bylo tu na cvičišti as 20.000. Večer bylo několik zahajovacích večírků uvítacích a v Národním domě koncertovala hudba hornická. Dr. Jos. E. Scheinerovi, starostovi Č. O. S. a br. Kalinovi z Blatné dostalo se hojných ovací. Přijeli vlakem z království v neděli a na peronu vítalo je 50 četníků. Výpravu vedl br. Vaníček a br. Kraus mluvil za Župu Severomoravskou. Později přijelo ještě dalších 200 účastníků z Čech a s nimi Heller, Fleischmann a jiní. Průvod odpoledne se seřadil na Polské Ostravě. Bylo tu 5 hudebních sborů a 25 praporů a Č. O. S. v čele, pak jiní hosté, Župa Dolnorakouská a hned za ní Župy české, moravské a slezské. U radnice uvítal Sokoly starosta obce, poslanec Poppe a za Č. O. S. poděkoval br. Kalina. Rázná to byla slova poetivá a zařezávala se v mysle těch, kdož v kraji Bezručově žítí musí, aby vlivem Sokolstva dokázali, že v nich ještě česká síla. Mluvil a dalo se do deště. Přes to šlo se přímo na sletišť. Lid setrval na místech svých na ulicích a sletišť již bylo naplněno. Dešť ustal i přešlo se k vlastnímu pořádku. Byla tu prostná žen, prostná mužů, župních družstev mužů na nářadí a ženy s kroužky (Č. O. S.), a konečně župní družstva žen na nářadí a zvláštní vystoupení Žup, devítky Č. O. S. Ženy držely se statečně a vedoucím všechna čest. Měly nástup v 8 kolonách, veškeré cviky provedeny skvostně a ladně a zase jsme byli rádi, že viděli jsme mnohé z našeho ženského tělocviku. Cvičení žen provázela neutuchající potlesk a již tu vrazili do cvičiště muži, již zabrali celé cvičiště, počtem 1200, a to borci Župy Severomoravské museli zůstat zpět. Nebylo místa. Prostná byla korunou dne a borci ukázali, v čem Sokol vyniká nad jiná sdružení. Obraz přeskvnutý, jako onen vloni na Letné.

Nová cvičení žen s kroužky povedla se znamenitě a působila ladně. Protože jich cvičilo hodně, bylo přímo úchvatné, ač nikoli těžké, kdežto cvičení na nářadí se nám již tak pro ženu nezamlouvalo. Patnácte družstev jich bylo a pak cvičilo se na hrazdě, na koni, bradlech a kruzích, a mezi tím cvičilo 30 mužů Župy Rostislavovy prostná. Celkový obraz byl velmi pestrý. Bylo tu 80 členů dorostu slezského, již měli složitá prostná s různými zábavou oku skytajejšími projevy. Ženy na kladině a nářadí, pak cvičení devítek, vzorného družstva Č. O. S. vedením br. Havla a to ovšem bylo vzorné. Skončilo se veselí a v pondělí byly výlety do Bezkyd a na Tatry. Setkal jsem se s mnohými známými z Prahy a mnoho bylo těch, jichž tlumočiti mám pozdravy tam k nám za oceán. Na zdar!

F. K. Šnepp:

K SOKOLSTVÍ!

Z ruského originálu přeložil autor.

Život „lidstva“ je dílo těžké a složité.
Život „národů“, možná, snad je ještě složitější a obtížnější.

Určení jednotlivcovo v životě člověctva národů hraje nad každou pochybu významnou roli.

Život člověctva nikdo neřídí nebo řídí jej lidstvo samo, jehož částici ja každá ucelená osobnost.

Lidstvo řídí všichni a nikdo.

O národech nelze říci, že nejsou ovládnuty.

Národy nejsou sjednoceny!

V jaké z těchto dvou oblastí vzájemného života sebeurčení jednotlivce hraje větší úkol?

V životě člověctva?

Nebo lidstvo řídí všichni?!

Sotva však lze pochybovati, že sebeurčení jednotlivce hraje velikou roli v životě národů a to právě proto, že jsou řízeny.

Mluvíme-li pak o řízení, naskytují se pojmy: zákon, pořádek, disciplína a p., co všechno obecně můžeme vyjádřiti v definici: **podřízení se jednotlivce celku.**

Je možno dále, mluvit o sebeurčení jednotlivce a sebeurčení národa!

Nuž a lze-liž mluvit o sebeurčení člověčenstva?

Či zákony jsou přísnější, lepší, užitečnější a potřebnější?

Člověčenstva nebo národů?

V jaké formy vylévají se zákony o člověčenstvu, zákony o národech a zákony o jednotlivci?

Čím určujeme hranice pojmů:

Svět, stát, rodina?

Existují-li zákony rassy?

Prospívání rodiny, národa, státu závisí od prospívání rozvoje a dokonalosti jedince, jenž zove se: otec, občan, člověk...

K čemu obzvláště pílíme v životě, at' v jakýchkoli rámech a povoláních?

Nesnažíme-li se o zlepšení svého postavení, o to — co lze zváti štěstím?

Snaží-li se rodina, národ, stát o zlepšení a zdokonalení svého postavení?

Analogicky — pílí-li ke svému štěstí?

Život je boj, neustálý boj o štěstí, o lepší, o vyšší.

Než ve všech svých počínáních v tomto boji, v životě at' jako jedince, jako rodina, národ, člověčenstvo, jsme podřízeni prvému a nejvyššímu zákonu — **zákonu přírody.**

A tento zákon přírody nás učí, že „člověk může být štasten jenom tehdy, když je **zdráv tělesně a duševně.**“

Rodina, spolek, národ sestávají z jednotlivců, t. j. z lidí.

„Zdravými, silnými a štastnými mohou být národové, spolky, rodiny jenom tehdy, jsou-li složeny ze zdravých, silných a štastných jednotlivců.“

Hle a tu jsme u tajemství sokolské myšlenky!

Sokolská idea je boj o lidské štěstí.

Nejušlechtilější z ušlechtilých boj, který jest veden ideálem tělesné, mravní a duchovní kultury.

Idea ideí, která slibuje větší cíl, ohromné účely, širokou a prostrannou působnost, velikou práci, ano — snad především, vždy a všude práci a práci.

Řeknete:

„Cíl, jehož nelze nikdy dosáhnouti!

Úkoly, které jsou nevyplnitelné!

Práce, s níž nejsme!

Nikoli!

Tisíckrát ne a ne!

Nezapomínejte, že v Sokolstvu není místa nerozhodnosti a bojácnosti — nezapomínejte, že Sokolu nejdražší je pravda — nezapomínejte, že Sokol je ušlechtilý symbol — mimo jiné — **smělostí, bystrostí a umu** — obratnosti, síly a neochvějnosti!

A bez **víry** v úspěch nevykonáte ničeho!

Nedovedete vykonati maličkosti a nedovedete provéstí žádného díla.

Na foně sokolského díla krasují se tři základní směry.

Snaha o tělesné zdraví — o mravní dokonalost — o duchovní vospělost a snaha — o souhlas těchto tří směrů.

I lze-liž si představiti cennější a vyšší **blaho v životě člověka** nad skutečnou harmonii všestranného tělesného, mravního a duchovního zdraví?

DOPISY.

Z JIŽNÍ AFRIKY.

Johannesburg, 22. června.

Následkem mých několika dopisů v "Sokole Amer." dostávám mnoho dopisů od krajanů z Ameriky i z Čech, někdy pohlednice, na kterých je těžko, ba někdy i nemožno jména a adresy jejich čísti, někdy následkem nezřetelného písma a často následkem poštovních razítek, která činí písmo nečitelné. Obvykle jsem žádán, abych popsal zdejší poměry a mnozí si přejí se sem podívat, ale málo kdy píšou, jakého jsou zaměstnání a o jakém oboru si přejí býti informováni. Před několika lety jeden srdečný krajan mně poslal dva dollary se žádostí, abych mu zde našel jeho synovce, ale mimo jména jinou informaci jsem neměl, což ovšem nebyla lehká věc, v tak velké části světa. Byl jsem ovšem nucen mu dva dollary vrátit s omluvou, že mně nebylo možno jeho žádosti vyhověti.

V posledním čase jsem byl přesazen na jiné místo v mém zaměstnání, kde ze začátku jsem měl mnoho práce a málo toho duševního klidu a pohodlí, které k dopisování je tak potřebné, tak doufám, že ti krajané, co ještě čekají na odpověď, mně moje opoždění odpustí. Zdejší poměry již jsem popsal v některých česko-amerických časopisech, poněvač ale již je tomu mnoho let a poměry se zde od té doby hodně změnily, tak pár řádků, myslím, že čtenáře bude zajímat. Předně radím těm krajanům, co sem chtějí jít, nemají-li značný kapitál, aby si mohli něco podobného dovolit a musejí se spoléhat na výdělek, aby sem nejezdili vůbec. Lidé cestující pro zábavu a poučení zde ovšem najdou mnoho zajímavého.

V posledních letech se poměry značně zhoršily. Sám bych již zde nebyl, kdyby mne nedávno nebyla potkala finanční nehoda.

Nejlepší místo zde v Jižní Africe je ovšem Johannesburg a jeho okolí. Podnebí je příjemné a zdravé.

Ale krajina hlavně závisí na zlatodolech a jejich dělnictvu. Když jsem sem přijel, tak zde bylo mnoho Američanů, kteří již skoro všichni odjeli, co samo o sobě je špatným znamením. Zlatokopové, či havíři, zde vydělávají velké peníze, jsou těžko k dostání, práci obdrží lehce, každý člověk se to lehce naučí, co vše zní velmi lákavě, ale — čeká na ně jistá a zdoluhavá smrt, a to v krátkém čase. A protože tak úžasné rychle mřou, tak je lehko dostat zaměstnání v tom oboru, a je mně to divné, že dostanou lid i za vysokou cenu, již platí, vůbec. Zdejší doly jsou stále hlubší od roku k roku; když jsem sem přijel, tak nejlhší důl byl dva tisíce stop, kdežto nyní je zde mnoho dolů přes čtyři tisíce stop, neboť zlatu na povrchu země je většinou vyčerpané, a zlaté žíly se stále následují dolů do hloubky země, a čím níže jdou, tím větší je tam teplo, špatnější vzduch, více prachu a jedovatých plynů od vrtacích strojů a trhání kamenů dynamitem. Dynamit vyvozuje jedovatý plyn, kyselinu uhličitou, která sama o sobě otráví krev, kdežto jemný prach při vrtání a trhání dynamitem z kamenů se vdýchá do plic, kde se usadí a ztverdne, a havíř dostane nemoc zvanou "úbytě horníka" (Miners Phthisis).

Práce tato je obvykle placená od kusu, havíř dostane jistou cenu za čtvereční yard kamene, který se nejdříve stroji navrtá pomocí stlačeného vzduchu, do děr tak navrtaných se dá dynamit a když je vše připraveno, tak pomocí knotu se to zapálí a tak kámen se vytrhává, uvolněný pak kámen se odkládá a stroji se vytahá z dolu ven, a práce: vrtání nových děr se opakuje. Havíř, který tu práci má na starosti, musí býti běloch, musí mít vládní vysvědčení, že je schopný havíř, a obvykle zaměstnává jistý počet čer-

nochů, a obvykle pracují dva běloši co "pártněři", kde se pracuje ve dne i v noci; jeden pracuje ve dne a jeho společník v noci; společnost jim černochoy opatří, jakož i stroje a dynamit, mzda černochoům, cena dynamitu a jiných potřeb se jim potom odpočítá při výplatě a co zbyde, je havířův čistý výdělek.

Zde ovšem mnoho záleží na zručnosti a zkušenosti havíře, jak umí zacházeti s černochoy a s dynamitem; některému chudásu, který tomu nerozumí, třeba nic nezbyde, kdežto zkušený havíř v tomže kamenu a za tutéž cenu za čtvereční yard vydělá velké peníze.

Práce sama o sobě je velmi nebezpečná.

Největší nebezpečí spočívá v tom, že někdy dynamit v jedné díře aneb více nábojů nevybuchne, když se doutnák zapálí, a pak když se znovu vrtá a stroj vrazí do podobného náboje dynamitu, nastane neočekávaný výbuch, havíře aneb jeho pomocníky zraní anebo usmrtí; někdy opět kámen nad nimi spadne a je zasype, aneb se stane neštěstí, když se spouštějí dolů aneb vytahují nahoru.

V některých místech se strojů se stlačeným vzduchem nepoužívá a kámen se vrtá pouze pomocí kladiva a ocelového dláta, kterou práci konají černoši za nízkou mzdu vedením bělochů.

Unikne-li havíř všelikým nehodám, tak naň čeká smutná skutečnost, že dříve neb později zemře na výše již zmíněný plícní neduh.

Nemoc tato je podobná souchoťinám a obvykle právě souchoťiny se k této nemoci přidávají, neboť mikrob souchoťin se lehko ujme v plicích, kde se stvrdlý kamenný prach usadil a stále dráždí.

Dříve zde nebylo žádného zákona na pomoc ubožákům touto nemocí stížených, takže často zemřeli ve velké bídě, neměli-li ušetřený dostatečný kapitál peněžní. Nyní ale je zde zákon, dle něhož společnosti dolů musí platit jisté sumy peněžní na odškodné nemocí touto stíženým a jejich rodinám.

Dle zprávy vládního odboru "Miners Phthisis Board" toto úřední oddělení dostalo 2413 žádostí od nemocných havířů, a za jediný měsíc a sice za leden tohoto roku, dostali 346 žádostí.

Dle tohoto zákona odškodné se vyplácí pouze bělochům. Černoši, kteří dostávají velmi nízkou mzdu, špatnou stravu a mají špatný byt, mimo této havířské nemoci trpí též velmi na zápal plic a mnoho jiných nemocí, zahyne jich zde na statisíce a rodiny jejich odškodného nedostanou. Co jich zahyne, ani žádný neví, neboť mnoho ubožáků jde domů umřít do svých černých osad ze zlatodolů havířskou nemocí již stížených, kde umrtí jejich žádný nepočítá, a majitelé dolů si na tom nechají záležet, aby se zbavili co nejvíce nemocných černochoů a pošlou je domů.

Tato plícní nemoc havířů neobmezuje se pouze na havíře, ale podle statistiky jí podléhají tesaři, strojníci, vůbec každý, kdo stále pracuje pod zemí v těchto hlubokých dolech, ale havíři ovšem trpí nejvíce. Sám pod zemí, až na několik výjimek, jsem nepracoval, a proto na zdraví jsem ještě neupřel. Byl jsem sice pod zemí spravovat stroje, když jsem pracoval na těchto dolech jako strojník, ale vždy pouze několik hodin.

Právě zde zuří stávká na třech velkých zlatodolech následkem toho, že říditel jednoho dolu se pokoušel prodloužit pracovní hodiny strojníků pod zemí, které za nezdravých poměrů již nyní jsou dosti dlouhé, a poněvač majitelé dolů nechtěli povolit, tak stávká, která se rozšířila na všechny bílé dělníky, hrozí zachvátiti všechny doly v tomto okolí. Unie bělochů žádají osmihodinnou dobu pracovní ve všech oborech.

Černoši nemají žádné organisace a udiveně pohlížejí na své bílé "bossy" stávkáře. Vláda zdejší stáhla přes tisíc

mužů policie jízdní i pěší skoro z celé Jižní Afriky na doly a stávkující, a to stávka teprve začíná.

Mimo havířské práce je zde zaměstnáno mnoho strojníků, strojvedoucích a elektriků; plat je obvykle \$5.00 denně, strava \$30.00 měsíčně. Není-li ale člověk Škot, tak je velmi těžko práci dostat a ještě tíž práci udržeti, když ji i člověk dostane, a kdo nezkusil, tak ani nemůže uvěřit, zvláště je-li zvyklý americkým poměrům, kde se neptají, jaké je kdo národnosti, ale co dokáže. Zde, je-li špatný dělník, tak se mu vysmějí, je-li ale chytřejší než oni, tak jsou naň žárlivi a tím více si na tom nechají záležet, aby se ho zbavili. Často je zkušený řemeslník zlomyslně vypuzen z místa, který již zde je leta, aby ustoupil nově přijatému Škotu, který je docela nezkoušený a práci té nezvyklý, ale má na dluh známé aneb příbuzné.

V odborech obchodních opět mnoho záleží na zdejší zkušenosti a znalosti zdejších poměrů a v mnoha případech mimo angličtiny člověk musí znáti též holandskou a černošskou řeč, a plat není lepší, nežli v Americe při podobném zaměstnání. Co bílých nádeníků bez řemesla se týče, pro takového člověka zde není místa, neboť jej žádný nechce. Podobnou práci zastávají obvykle černoši za nízkou mzdu, za kterou zde běloch nemůže žít.

Rolnictví zdejší zdá se býti spíše hra hazardní, nežli co jiného. Jest k tomu třeba značný kapitál, ceny plošin a masa jsou vysoké, tak má-li rolník štěstí, udělá peníze; přijde-li ale sucho, dobytčí nemoc, kobyly a jiné mnohé pohromy, kterých na zdejší rolníky čeká více než snad v kterékoliv jiné zemi, tak přijde rolník na mizinu.

Václav Janda.

New York, 20. července.

Sbor ředitelů, starající se o naši Sokolovnu, překvapí nás každé léto nějakým novým zařízením, aneb opravou, aby členové evičí, žáci a všichni návštěvníci spokojeně tu ztrávili mohli několik příjemných okamžiků, kdykoliv k nám zavítají. Tak v přítomné době umístěny byly dva velké ventilační přístroje na okamžité vyčištění vzduchu ve všech místnostech, tak že prach, kouř, aneb puch i z přeplněné místnosti okamžitě vyssají a nový čerstvý vzduch do celé kapličky naší ženou. Jest to veliký rozdíl od kostelů, kde zaprášené oltáře a sochy (také svatých) smutně z prachu a špíny vykukují. A vidíte, do té kapličky milerád si zaskočí. Jaký to rozdíl mezi katedrálou a naší kapličkou; tam hned při vchodu musíte platit již proto, že se chcete pomodlit třeba i hned z rána a u nás? Přinese vám náš Holub pěkný kousek teplého zákusku zcela zdarma a zaplatíte jen co si pro občerstvení vypijete, při tom můžete si přečíst "New Yorkské Listy, Hlas Lidu, Věk Rozumu, Obranu, Svornost, Duch Času, Svobodnou Školu, Slavii, Dennici Novověku, Sokol Americký, Slovenský Sokol, Borec Americký, Dělnický Sokol, Polský Sokol, Orgán Bratrstva Č. S. P. S., aneb z Čech mimo: "Zlatou Prahu, i Čechy a Světozor", které jsou v knihovně. Ano i anglické listy jsou k dispozici. Tak "New York Herald, Evening Telegram, Leslie's Weekly, Tammany Times, Bowler's Journal, National Herald", pak vždy české "Národní Listy, Sokol a Neruda", všechny z matičky Prahy. Zajímá-li vás slovenská literatura, tu Slovenský Krúžok Národný dodává Slovenský Pokrok z New Yorku, Nár. Noviny z Turč. Sv. Matrina, Ľudové Noviny z Prešpurku, Slovanský Týždenník z Pešť-Budínu, Nár. Noviny z Pittsburgu, Pa., a Rovnost Ľudu z Chicaga, Ill. Během prázdné chvíle přečtete si úplně zdarma co nejnovějšího ve světě se děje, jaké objevy a vynálezy se staly, co se děje v naší rodné zemi, jak mateřsky se stará ta vláda rakouská o své národy, aby každý byl spokojen a šťasten, jak naše katolická církev pracuje pro blaho své kapsy, nám pak nevěrečům odpuštění vyprosí a za nás se modlí, aby

obrácení a bez hříchu jsme mohli dostat se třeba do pekla. To vše se dozvíte z časopisů našich. Kdo má chut' louskat růžence, modlit se, aneb jen stále číst bibli plnou nesmyslů a nemravností, kdo tajemná evangelia čte, aniž by tomu rozuměl, dobrá, at' si za to platí; chce-li Sokol Orel parádu dělat při procesi necháme mu tu radost jen at' si sám za ní zaplatí! Chce-li se zpovídat tajně policii římské at' tak činí. . . Jsou mnozí, kteří by rádi naši kapličku navštívili, ale starost a malý výdělek mu nedovolí. Jsou mnozí, kteří podporují naše nepřátele na vlastní úkor svůj, jsou hosté každodenní a konečně i hosté, již chtí ve skutečnosti v pěkné místnosti si posedět, se pobavit a pookřát a ti občas nás s radostí navštíví. A proč že vše to píšu? Chci pouze poukázat na rozdíl mezi kostelem, kde lid o rozum jest okrádán a místnosti naší, kde občerstven může i duch pookřát čtením časopisů, které každý má na vybranou. Nechceme žádné pijany, kteří by okrádali rodiny o svůj výdělek, chceme jen, aby každý host pookřál v kruhu našem a posilněn po ustavičné práci osvěžil tělo a ducha v čisté, vzdušné místnosti při pěkném čtení a po případě rozumném pohovoru o věci naší i jiných zástojích.

"Pro nás rok 1915 znamená mnoho! Jednak proto, že na únor připadá založení první jednoty sokolské ve Spoj. Státech v St. Louisu, Mo., a v červenci pětiletá památka utracení mučedníka kostnického," píše "Sok. Amer." Že tato poslední událost bude slavena po celém českém světě i po všech osadách, kde Češi v cizozemsku usazení jsou, tu prosím, aby sbor Zástupců České Svobod. Školy přeložil "Český Den", na den 6. července 1915 a tak důstojně oslavil památku muže národu našemu drahého, mistra Jana Husa. "Český Den" v New Yorku musí přesvědčit jinonárodovce, že vážíme si Husa, reformátora katolické církve, která ho utratila. "Český Den" musí znamenat něco více, nežli průvod ulicemi, tanec a výdělek! "Český Den" musí podati důkaz, že Češi v New Yorku jsou nejen od církve neodvislí, ale i musí se podati ukázky snah našich, pokroků osvětových, sokolských, tělocvičných, snah humanitních a vůbec všeho, co národ náš schopen jest. A z těchto důvodů a proto, že žádný alderman aneb mayor městský na den věnění hrobů se k nám nedostaví (neb jest to ryze americký svátek) a pak, že i naše jednota nemohla se "Českého Dne" účastniti, apelují na všechny předsedy všech českých spolků, aby prvotní usnesení změnili a odbývání "Českého Dne" přeložili na den 6. července 1915, kde v plné síle se i my účastníme a slavnost všečeskou obohatíme, nejen zpěvy ale i evičením. Že jest záruka v parku (tuším as 5 doll.) to ještě neznámá, že "musí" být "Český Den" pořádán rokem příštím. Ta pětka se lehko oželí a mnohonásobný výsledek mravní i jiný kyne. Jsou-li naši neomylní svobodáři prozíraví počítáři, tedy musí si vypočítati, že jednota naše čítající na půl šesta sta členů, pak naše milé sestry Sokolky na 300 členek a Příznivkyně i Manželky Sokolů na sto členek čítají, a jsou-li naši "přátelé" prozíraví a spočítají i na 560 dítek zde a v Astorii, z nichž dobrá polovina se "Českého Dne" nesúčastní poněvač je "přátely" našimi na úkor nám pořádán, tu přec poznají ohromnou ztrátu, jak finančně, tak na významu slavnosti samé. A nemůže-li být slavnost 6. července necht' jí pořádají 5. aneb tu sobotu před aneb po tomto datum. Času jest dosti. Necht' předse-dové všech českých svobodomyšlných spolků vezmou vše toto v úvahu a necht' změni plán těch našich "taky přátel" ve prospěch všečeský, svobodomyšlný. Tam na Balkáně rvou se Slovani se Slovany, máme i my jich příkladu následovat v zemi svobodné a všem nám drahé?

Kostky jsou vrženy! Křivda na našem Sokolu spáchaná volá po spravedlnosti! Stane se oprava? Pojedou naši svobodáři do Čech na slavnost Husovu. Pojedou i Čeští Bratři evangelici, bude tam při odhalení pomníku sta a sta pastůrů

a odejdou naši snad za jejich přítomnosti? Kdož ví! Jisto jest, že několik pánů proti nám chce rozničit chladné mysle četné rodiny sokolské, což, nechci býti prorokem, se asi sotva povede. Naši práci znají české spolky, vše národní podporujem, za nic se stydět nemusíme, a kdo pracuje proti nám jest buď nevědomý aneb zlomyslný.

Na zdar!

Michael Kafka.

Chicago, 21. července.

V předposledním čísle "Sokola Amer." jsem slíbil čtenářům, že neopomenu zdělit výsledek Olympiád v Chicagu, a byl bych snad již zapoměl pro nával práce, které se mi v posledním čase nahromadilo. Proto přicházím se slibem svým nyní. 14. června v sobotu odpoledne zahájena Olympiáda I. G. U. (Nevím zdali správně nazývám cvičení to Olympiádou, neboť dle mého k tomu ještě mnoho scházelo). Na programu pro tento den byla ukázková čísla a závody na nářadí jak již posledně jsem se zmínil. Ukázkových čísel účastnili se z Čechů Sokol Tábor 2. čísla, Plzeňský Sokol 3 čísla, další čísla, kterých bylo asi 16, vyplnili israelité, Poláci a řady jejich. Po dobu těchto čísel odbývaly se závody v kterých z Čechů zastoupen byl jen Plz. Sokol pěti borci a ti obdrželi ze tří cen prvních dvě a celkem ze všech 9 cen čtyry.

22. června v neděli na to, tentýž pořádek, jenom že tentokrát byly závody athletické a závodilo se ve skoku vysokém, vrhání koule a běhu na 100 yardů. Opět jsme byli sami z českých jednot zastoupeni a to pouze dvěma závodníky. A výsledek, oba obdrželi ceny. Bylo-li však slabé účastnictví Čechů v závodech, vynahradili v neděli v ukázkových číslech a sice účastnili se tentokrát: Sok. Tábor dvěma, Sok. Slov. Lípa třemi a Plz. Sokol čtyřmi čísla. Den takřka český. Program bohatý, ale nás neuspokojil. Co se týká závodů byly vedeny jako vždy za velikého nepořádku. Závodníci stojí v družstvu připraveni a pořadatelé se ohlíží kde by bylo nejlepší místo pro nářadí a hledají kladivo, aby mohli zatlouci koliky ku hrazdě. Co se týče známkování platí totéž a jak bylo vidět dají k nářadí soudce aniž by tito cvičení rozuměli. Tentokrát měli pěknou zkušenost v jejich závodech, náš J. Veselý a J. Gaspr. Protest je nemožný, a kdyby takový pan soudce se zmýlil a i sám se k chybě přiznal, ničeho se nemění, pan soudce to řekl. Jak jsem již pravil v pořádku závodů ještě daleko pokulhávají za Sokolstvem (ačkoli někdy to u nás také za mnoho nestálo) a konečně ve společném vystupování proti Sokolstvu jsou úplně ztraceni. Dle úsudku mého a jiných, kdyby nebylo v této Olympiádě zastoupeno Sokolstvo, bylo by pro I. G. U. toto vystoupení špatnou vzpomínkou na všechny časy. Však co se toto vše odehrává připravuje se již naše Slov. Sok. Gymn. Unie na vystoupení v Grant. Parku, 29. června. Každý očekává tento den s napjetím. Konečně se doba přiblíží a již nehoda. Káry, které byly slibovány, že přijedou až na místo pro cvičence, nepřijely a odřeknutí to stalo se v poslední hodinu. Však jaká radost, všichni cvičenci, žactvem počínaje, všichni v určenou dobu byli na místě. Nastalo seřadování a průvod se hnul na cvičiště, aby se jaksi představili hromadně obecenstvu a vyslechli skladbu Bedř. Smetany "Věno", jež zapěli pěvci v počtu asi 150. Po zpěvu opustili všichni cvičiště, aby učinily místo prostému cvičení malých žáček vedením br. Štěp. Húsky v počtu asi 250. Procvičeny tři sestavy prostných spojené s měnnými a cvalovými kroky. Sraz, oděh a již nastupují hoši rozdělení na dvě třídy, jež však společně cvičí. Proud malých v prostřed, po stranách proudy velkých v počtu asi 400, vedením br. F. Bednářka. Přecvičena švihadla žáček větších v počtu asi 200 vedením br. J. Holana. Cvičeny tři sestavy. Cvičení to velice živé se spoustou měnných kroků a různých poskoků. Následovalo zapění "Sokolské hymny"

přednesené smíšeným sborem. Na to přednesli mužští pěvci ještě sbor "Já jsem Slovan". Dokončeno a již valí se vlna Sokolů v počtu asi 200 vedením br. Bedř. Kostlána. Procvičeny 4 sestavy prostných. Ještě je vidět odcházející Sokoly a již nastupuje proud Sokolek vedením br. Rud. Stýbla v počtu 220. Krátká rej, rozstup a cvičí 4 sestavy cvičení skupinových v šestcích, pro nás novinka. Po tomto čísle vystoupili opět pěvci Ústř. Pěvecké Jednoty a zapěním sboru "Svoji k svému" ukončili jejich zdařilý program vedením obě. Toupala. Ještě není dokončeno a již opět je vidět různé sbory vedené R. Stýblem, jež přichází ku cvičení zvláštním. Bez zkoušek došel každý sbor na své místo (bylo jich asi 11). Dán povel ku cvičení a tu lituji, že jsem přišel o toto podívání se na směsici různých cvičení. Započato: Zde se tančí beseda, vedle těl. tance, jinde rakety, kopí, kůžele, prostná, žebříky, volná, skupinová atd. To vše skončeno a opět se cvičiště touze cestou vyprázdnuje, čímž program vyčerpán. Čísla všechna na krátkost času cvičena byla vzorně bez rámusu, rychle číslo po čísle což ku chvále všech sborů. Prostná Sokolů složena br. Bedř. Kostlánem, ostatní čísla br. Stýblem. Co však zarazelo, že některé naše sbory, které vystoupily na německé Olympiádě, se tohoto českého dne nesúčastnily vůbec. Či vina a proč je hádankou (asi myslí, že je bližší kabát, nežli košile). Každý sbor má nějakou omluvu, ale sám věřím, že ani jedna v tomto případě by byla přijatelnou a postačitelnou. Dle vyjádření jinonárodovců a pořadatelstva těchto slavností, byl náš den nejbohatší v každém ohledu. Což doufám jest pěkná poklona Sokolstvu zde v Americe. Ačkoli byl parný den nic vážného se nestalo, než asi 6 Sokolek ještě než vystoupily padlo do mdlob. Dostalo se jim v čas lékařské pomoci a cvičily pak s námi. Za uvážení stojí, že při cvičení žactva byli ještě snad ani ne šestiletí zastoupeni a ani jediné to dítě nebálo se vzdorovat paprskům slunečním, kdežto dospělé Sokolky padají jak jen šatny spatří. Stejněho podílu na zduaru jako vedoucí má též i kapelník a sice br. Rubringer, pro kterého jsme vymohli dirigování kapely o našem dnu. Bylo 29. a již 30. června znovu Plz. Sokol na požádání vystoupil v Grant Parku. Po cvičení v Riverview Parku, byl náš cvičitel požádán pořadately, aby ona zvláštní čísla, která cvičil opakoval na této Olympiádě, což milerád učinil a tak jsme se poznovu oetli na cvičišti tomto. Cvičili Sokolové prostná, Sokolky skupinová, prostná, Sokolové volná a žebříky skupinové. Tím obdobím jsme ukončili. Není třeba jednotu naši chválit, ale dle zpráv z časopisů jsme se jen dobře reprezentovali jako snad nikdy jindy a tu zásluhu má i naše Česko-Amer. Tisková Kancelář, jež zvláště se přičinila, na Sokoly a pěvce české za v čas upozorníc dotyčné kruhy pořadatelské. Na zdar!

Fr. Paul.

St. Louis, Mo., 27. července.

V posledním čase se zdá, jako by naše zdejší česká osada žila celý český život, jenom trochu v menším měřítku, a to hlavně pokud se týče styků našich s druhými národy. Před časem byla naše jednota vyzvána, aby se účastnila francouzské oslavy "Pádu bastily". Žádáno, aby naši pěvci zazpívali "Marsellaisu" český a naši národní hymnu. V dopise poukazováno na styky našich bratří s Francií v Evropě; pisatel zajisté zná situaci. Na vyzvání ve schůzi dostavilo se na 50 zpěváků do zpěvu, sester pak stále zpívá přes 30. Na slavnost, dne 14. odbývanou, šli jsme v průvodu, jehož se účastnili bratři Srbové, Chorvatí a Dalmatinci. Naše Sokolky šly též v průvodu a mimoděk mne napadlo, že buď jest v St. Louisu slušnější obyvatelstvo aneb ty námitky odjinud proti ženám do průvodů udáváné, jsou pochybné, jako tak mnohé důvody proti rovnocennosti a rovnoprávnosti žen, ovšem že na nich samých mnoho záleží. — Účastníků bylo na tři sta, zpěvákům v uznání darován byl

Francouzi vavřínový věnec se stuhami. "Kde domov můj" zpívána ve smíšeném sboru a vydařila se mnohem lépe.

Dne 20. se cvičící bratři účastnili cvičení na výletu T. J. S. v Edwardsville počtem as 15 členů. Přítomni byli též bratři z East St. Louisu. Cvičena prostná z veřejného "Sdružení Slov. Sokolstva". V družstvech pak s jedním střídáním St. Louis bradla, skok vysoký o tyči; E. St. Louis hrazdu a družstvo s dlouhou tyčí cvičilo pěkné sestavy, některé původní; Edwardsville bradla a koně na šíř, na bradlech byli dobří a jest s podivem, že nemohou získati více cvičenců. Cvičiště bylo hrboleté a obecnstvo takřka bez zájmu sledovalo cvičení, totiž bez zájmu, jaký bychom si přáli u našich krajanů vůbec.

Náš cvičitel br. Paskovský a br. Vůch vyjeli si na závod nemeckých Turnérů do Denveru.

Jest toto poslední číslo před sjezdem. Doufám pevně, že každý zástupce si bude vědom svého poslání, že úmyslem každého bude pracovati ku prospěchu a pokroku myšlenky sokolské, snad nikdo nepojede jenom na výlet, snad nikdo nebude zvyklostí staré hájiti zpátečnickou frází, když bylo dobré dosud, stačí i na dále. V řadě první necht' sjezd najde bezpečnou cestu ku spojení českého Sokolstva zde v Americe, cestu tak jistou, aby nikdo ji nedovedl změnit. Otázka spojení byla již před minulým sjezdem a nebyla provedena, což nestalo se vinou sjezdu. Však z předešlých chyb vyvodíme nové důsledky, vždyť dopisovatelé do "Sokola" ze všech jednot N. J. S. tlumočí to, co vřelé přání celku, kdo chtěl by se proti takovému přání, jež zní jako drahý vzkaz, vzpírat, ten jistě nebude pracovati v souhlasu s myšlenkou sokolskou, pro takovou duši není místa v řadách našich!

Na zdar!

Michael Wimmer.

Lorain, O., 28. července.

Místní sdružení Slovanských Jednot Sokolských:—Srbové, Chorváci, Slováci a Češi, prvně předstoupili před širší veřejnost složití účty z činnosti své. Neděle, 20. července, zůstane jistě dlouho v paměti účastníků. Krásná letní pohoda sama pomáhala k úspěchu. Celý slovanský sokolský Cleveland si dal dostaveníčko u nás: bři. Slovinci, Srbové, Chorváci a Slováci. Zvláště hojným počtem zastoupeny sestry i bratři jednot: Cleveland, Nová Vlast', Havlíček-Čech počtem 300 osob. Též místní slovanské národní spolky byly v plném počtu na místě. Pořad slavnosti zahájen průvodem ze Sokolovny, imponantní počtem, budící pozornost diváků. V parku přivítal hosty jménem sdružení starosta br. Rušín. O druhé hodině zahájen program; cvičí žákyně počtem 31 prostná s praporečky. Schází ráznost a stejnost a lépe by posloužil menší počet vybraných. Hoši, ten samý počet, cvičí prostná stejně úsečně a odchází za bouře potlesku. 6 sester Slovenské Jednoty a 6 děvčat přes 16 roků naší jednoty cvičí prostná se švihadly. 14 sester Sokola Nová Vlast' nastupuje rejí. Cvičí prostná s dlouhými činkami, kombinovaná s tanečními kroky, stejně lehce, s elegancí ženám vlastní. Bouře potlesku i slova údivu jsou odměnou plně zaslouženou cvičenkám. Vedoucím br. Laďa Nekvasil. Zvláště přiléhá dobře doprovod br. J. Šlapáka, který všechna čísla doprovázel na pianě, za což náš dík.—Po přecvičení ve dvoraně nastupuje 54 boreů místních ku cvičení 4 oddílů prostných na prostranné hřiště. Nemohu se o těchže vysloviti, účastniv se cvičení, aniž jsem měl příležitost slyšeti posudek clevelandských bratří. 12 bratří jednoty Slovinské a Chorvatské z Clevelandu cvičí lublaňská prostná stejně úsečně, tak jak možno vidati u prvních družstev velkých jednot ve vlasti. Po prostných několik pěkných skupin. Vše provázeno bouří potlesku. Odtud přechod na hrazdu, družstvo Sokola Nová Vlast' na bradla. Není má zpráva úplná o cvičení jen potud, dokud mně čas dovozoval, následkem povinností v jiných místech. Účast byla velice četná, úspěch všestranný. Jediné, co kazilo do-

brou náladu vzdálených hostů, byla nespokojenost s kuchyní, kde následkem neochoty nebylo možno hosty řádně obsloužiti. Díky jsme zavázáni manželce br. Homolky, která nikdy neschází a pohodlí své osoby prospěchu celku vždy obětuje. Našemu br. Nezbedovi, který je cvičitelem nejmladší srbské jednoty, dostalo se daru, kterého se nenadál, zbrusu nového kroje, a který se svolením také oblékl. Postrádají bři. srbští schopného br. vedoucího ze svého středu a tu dle mého mínění ani jiná volba nebyla možná. Dar bratří odmítnouti nemožno, a všichni v kroji, br. vedoucí v jiném kroji, ne — myslím, že tak bylo nejlépe rozřešeno. Následkem úspěchu prvního společného počínání ustavil se místní Svaz na pevnějších základech, kde slíbeno všemi ze všech sil o zdar nám všem společně ideje pracovati. — Slyšel jsem přání mnohých bratří clevelandských, aby podobná shoda i u nich byla domovem. Dobrou vůli, bratři a přání vaše bude skutkem, ku cti všeho Slovanstva.

Na zdar!

Adolf Navrátil.

Allegheny City, Pa., 28. července.

Díky pevné vůli našich boreů, zažili jsme 6. července opět krásný sokolský den, který znovu utužil poslání naše mezi našimi krajany i příznivci T. J. Sokol "Říp". Jedná se sice jen o výlet s veřejným, ale okolnosti vyžadovaly zvláštní pevné vůle k provedení a za několikadenního lijáku zdálo se, že opět, jako minulého roku, Sokolci řádně promoknou. Na borech i dorostu bylo viděti horlivou snahu, aby ukázali svou zdatnost. Získáno místo na nedaleké farmě, sice s malebným rozhledem, ale na velikém svahu, takže pro nářadí nebylo možno najíti rovinky, čímž bylo cvičení obtíženo. Po obloze honící se mraky hrozily stále novou bouří. Leč určeno vytrvati na ustanoveném programu. Nejednalo se o výdělkový výlet a místo samo ze všech stran bylo přístupno návštěvníkům libovolně. Záhy po polednách shromáždění Sokolci i dorost téměř do jednoho a obecnstvo se začalo scházeti ze všech stran i mnoho vzdálenějších krajanů se dostavilo a když náčelník dal rozkaz k nástupu, byla tu hradba diváků o několika řadách. Slunko vysvitlo a při zvucích kapely br. Perlika nastoupilo I. oddělení žaček a bezvadně provedly 3 oddíly prostných s praporky, jim následovalo II. oddělení prostných s kruhy. Mužský dorost, nadehnut úspěchem děvčat, vpochoďoval počtem 22 a dobře provedl 4 oddělení prostných, načež následovaly hry obou dorostů. Za stupňující pozornosti nastoupilo členstvo počtem 12 a provedli 4 oddíly prostných závodních velmi svědomitě, načež následovaly cviky na hrazdě a bradlech. Na členstvu bylo viděti, že pilně se připravovalo a mnohých výkonů byly velice pěkné, takže uznání čestného obecnstva plně si zasloužili. K zakončení programu zatančil divčí dorost národní tanec "Besedu", kterou velmi krásně a ladně provedl. Došel jsem nového poučení, proč tak zatěžko je u nás znovuzřízení sboru Sokolek. Pokud v dorostu je útlá dětská mysl, jak milý je naň pohled, jak to v srdci hřeje a jen polovina, kdyby jich vytrvala, jak bychom rostli. Při tančení "Besedy", jejíž prostonárodní melodie v každém starém Čechu na sta vzpomínky oživují, nedivil jsem se, vida mnohé oko zaroseno a jsem přesvědčen, že rodiče těch dětí byli silně dojatí. Následovala volná zábava, při které hynuly naděje! Mnohá česká dívka stepila a druhdy několik roků v dorostu, ale jak sokolské myšlenky se oddalující svou zálibou ducha prázdným tančením časových tanců. Kdo vidí americkou mládež tančit, v jak nepřírozených a bizarních posách si libuje, všelijaké "šlapáky" provádí, ten vidí, kde končí ušlechtilý cit naší sokolské myšlenky. Těch bychom získali jen tím, kdybychom pěstovali ještě pošetilejší tance z ústředí nízkých vrstev evropských velemešť.

Na zdar!

Josef Vořech.

Chicago, Ill., 29. července.

Jak ten čas utíká, povzdechne si mnohý náš průkopník, — stárneme, již jest tu čtvrtstoletí! Před 25 lety dali jste si slib, že pracovat budete, pokud vám síly stačí, za cílem sokolským a jednoty naší v této nové vlasti. Zvítězili jste, bratři, díky vám a přeji vám, byste se ještě jedné pětadvacítky dočkali!

Dne 4. října slavíme 25leté trvání naší jednoty. Jest zvolen 7letenný výbor, který již pilně pracuje, krásný program bude upraven, jako nikdy před tím. Br. T. Vonášek slíbil sepsati "Památník", br. O. Ratkovský se uvolil zase býti obchodním jednatelem, totiž sebrat oznámky do "Památníku", pročez bratři ochotníci vyjděte vstříc, až k vám přijde, neb "Památník" jest jediný, který se dlouho uchovává v rodině. Bratři, agitujte, necht' jest naše síň naplněna jako na těch "Bordinkářích".

Ve cvičení jde to radostně, každý den veselý ruch v naší tělocvičně. Cvičí jen 4 třídy, žáci a žákyně večerní, Sokolky a Sokolové. Malé dítky mají prázdniny do září. Žáků večerních zapsáno 36 a cvičí průměrně 30 v jedné hodině. Žáků večerních 34 a cvičí průměrně 27 v jedné hodině. Sokolek cvičí 20, průměrně 16. Nejméně jest členů, cvičí jich 7 a 8 dorostenců. Nevím, co jest příčinou tak malé návštěvy, kde u nás by mohlo lehko cvičit nejméně 30 členů. Ptáte-li se mnohého, proč neevičí, vymlouvá se: "musí celý den pracovat, že prý jest rád, když si večer sedne." Bratři, špatně pochopujete důležitost tělesné výchovy, vždyť nechodíte do tělocvičny, byste tam pracovali, tam po celodenní práci jdete se osvěžit a rozveselit. Jen byste měli přijít někdy do tělocvičny, viděli byste, jak jest tam veselo, ale žádná práce. Na co se vymlouváte, jest veliká lenost bez myšlenek. Ale takhle jíti do hospody zahrát karty, trochu přihnout a pak hlásat u "báru" pijácké společnosti, jaký jest Sokol, co pro jednotu neb Sokolstvo udělá (hanbu), o několik pěkných amerických slov také žádná nouze. Pak když protichůdná strana poukazuje na naše chyby, tak se cítíme uraženi, ovšem za takové členy dostane také řádný Sokol. Jak jsem již kolikrát pravil, že takový člen by měl býti hned vyloučen. Bratři, vezměte v úvahu, vzdělávejte se, čtěte poučné časopisy a hlavně našeho "Sokola Amerického" a spějte k té metě nejvyšší.

Jak uvedeno, cvičí nás 7 a evičíme všichni každou hodinu. Též cvičí a připravují se naši starí průkopníci na 25leté trvání, cvičí jich 6: Václ. House, L. Široký, Vojt. Hyněš, Jos. Slavík, Vojt. Pekař, Frant. Havlík. Václ. Klaus nemůže tentokráte, cvičil přes půl roku pilně, až si před týdnem při doskoku píllobratem na žíněnce vyrazil nohu. Myslím, že za nějaký týden bude cvičit, aby dohonil, co zameškal. Prvé družstvo cvičí táta Jos. Reichert, který se nyní více věnuje evičení. Největší pokrok udělali Holada Kar. a náš Lojza, ten v 30 letech začíná stoj o jedné ruce. Br. Stupka udělal také velký krok ku předu, neb skáče o tyči 12 střeveců. Br. Staněk, kdyby chodil pilně do cvičení, mohl by dáti "hobla" br. Holadovi; což, br. Staněk, bys zkusil stoj na bradlech, vám žádnému neodpustím. Jednatel naší tělocvičny, br. Frant. Spilman, se také tuží, a bude-li tak pokračovati, což doufám, budeme se pyšnit tak čistou tělocvičnou, jak br. pořadatelé nám ji vždy představují.

Trubačko-bubenický odbor pořádá večírek, dne 30. srpna. Jelikož trubači mají vždy srdečnou zábavu, dostavte se, bratři, všichni.

Na zdar!

Karel Kolenko.

Long Island City, N. Y., 30. července.

Jest na čase, abych něco napsal, jelikož jsem do posledního "Sokola" nemohl, neboť právě když jsem chtěl psát, dostal jsem smutnou zprávu a to, že můj nejstarší bratr Jan Koutník se odloučil navždy od nás všech, dne 26. červ-

na. U naší jednoty Sokol Fügner byl 22 let a též dřívějším členem Těl. Jed. New York. V naší jednotě byl též dobrým pracovníkem po řadu let a rovněž byl zakládajícím členem Řádu Peter Cooper č. 102 Č. S. P. S. a členem Řádu J. E. Purkyně, č. 39 Č. S. P. S. Dne 30. června se sešli bratři, aby jej v plném počtu vyprovodili k poslednímu odpočinku. Děkuji všem Sokolům za soustrast projevovanou i naší jednotou.

Dále musím podat zprávu, že naše sestry se tuží na společné cvičení, jež se bude odbyvat v měsíci srpnu. Přeji jim mnoho zdaru v naději, že docílí vítězství.

Zároveň jsem byl přítomen cvičení našich členů, již evičili v jedné četě na koni na děl, pak skok vysoký a skok o tyči. Jest jen milé podívání, když je pozoruje a doufám, že se napomenutí uchopili a lépe činnosti budou hledět a pak již bude veseleji v naší jednotě.

Náš dramatický sbor se nám za poslední sezonu ani neukázal, tak doufám, že nahradí v příštím období, neboť byli napomenuti. Jsem již přesvědčen, že náš starosta jest přísným a chce, aby naše jednota lépe pokračovala, a toho se domůžeme tím, když naši členové všichni se chopí práce, aby ukázali, že jsou opravdu činnými Sokoly a byli tak nápomocni těm, již jsou činnými stále. V poslední schůzi byl zvolen nový zábavní výbor, což nás zajisté překvapilo a též potěšilo, neboť si vzali sami mladí bratři a vyžádali si, aby k nim byl některý ze starších Sokolů přidělen, který je již v tom obeznalý. Přijal dobrovolně br. Bohumil Sklenka. Těšíme se, že výbor bude nyní pracovat silně, aby se domohl uznání bratrů všech i sester.

Na zdar!

Jos. Koutník.

Cleveland, O., 31. července.

Konečně mně dopřána chvilka času, bych mohl podati zprávu o činnosti naší T. J. S. Cleveland. Od té doby, co jsem v té "kumpanii", zbývá mně málo prázdného času. Musím s potěšením říci, že poslední naše schůze byla zbavena oné nudnosti, kterou schůze letní jeví. A za to dík evičicímu sboru, že i si dovolil místit se do postupu našeho sboru. Zvláště zajímavá byla volba zástupce do sjezdu N. J. S. Cvičící členstvo navrhlo si br. Vsetečku a starší členové br. Bernreitra. V první schůzi volilo se urputně a nemohlo býti rozhodnuto ani po několikerém hlasování. Ve schůzi následující vyhrálo členstvo starší na celé čáře a zvolen br. Bernreiter. Myslím, že jednota s ním bude spokojena, neboť se v tom vyzná. Pak následovala volba náhradníka. Tu starší členstvo, aby dokázalo, že i oni mají porozumění pro požadavky evičícího členstva, zvolili z jejich středu moji maličkost. Byl jsem na to hrdý, ačkoli si mnozí špitali, že mne zvolili jen proto, protože byla velmi bladá naděje pro náhradníka na sjezd jeti vübee. Pozdějším schůzím dodávala živosti otázka, zda-li se má dáti nějaká náhrada závodníkům, kteří se účastní závodů župy v Detroit, Mich. Cvičící sbor s ohledem na dluh, který jednota má, žádal pouze nahrazení cestovného, ztráty času a vydání s tím spojené, že si bude každý hradit sám. Ale i to se zdálo neevičicímu členstvu mnoho a evičenci byli požádáni, aby si hradili vše sami. Následek byl, že několik odřeklo se závodů účastnit. A nyní, když nás zbylo pouze 8, jednota se uvolila cestovné hraditi. Ted' to bude aspoň lacinější. Nejedná se zde, bratři, o ten dollar, ale o ten pocit, který závodník má, když jej vyšle jednota aneb když jede na svou pěst'. Dá to evičenci kuráž, když ví, že jednota to byla, která jej tam vyslala. Ale s malou chutí se jede závodit, když se řekne: když chceš, zaplat' si a můžeš jeti.

A nyní překvapující zpráva, totiž, že br. Vsetečka vzdal se starostenství a tím zklamal naděje těch mladších členů, které oni v něho skládali. Zvolen br. Fr. Kavan. Bratře starosto, drž se, za několik roků, když to vydržíš, dáme Ti obraz.

Dne 8. července měli jsme všesokolské veřejné v Luna parku. Zastoupeny byly takřka všechny slovanské kmeny, až na Poláky. Prostná cvičilo 160 mužů, počet na to, Vše-sokolstvo malý. Bratři cvičitelé, zvláště' jednot mladých, by měli větší pozornost věnovati evikům prostným a pořá-dovým, zvláště ty rozstupy a zákryty byly nevalné. Celkem však se cvičení vydařilo, návštěva byla veliká, takže vý-těžek hmotný i morální byl uspokojující.

V červenci jsme měli výlet a jak již ani jinak nemůže býti, zmokli jsme.

Dále se jednotá naše účastnila počtem 200 osob veřej-ného vystoupení všesokolského v Lorain, O. S potěšením za-znamenat musím, že nyní zde se vyvíjí slovanská vzájemnost a ti tam na Balkáně by si mohli z nás vzít příklad, jak svorně jeden druhého navštěvujeme. Pochodovali jsme ze Sokolovny Lorain, O., až do Lincoln zahrady. Průvod byl veliký, malebný a šlo se ve vzorném pořádku. Asi v polo-vici cesty počal jsem si prohlížet ty různé sbory a prapory, pokud mně to možno v průvodu bylo. Byl jsem z naší jed-noty jedním z posledních a sbor, který za mnou šel, nesl jejích "fangli" nad hlavou mojí. Prohlížím si prapor, mnu si oči, zda-li mne zrak neklame. Na mou pravdu, na praporu tom znázorněn byl panák a žádný to snad revolu-cionář, nýbrž docela nějaký obyčejný svatý, snad Zachariáš aneb Pafnuc. Jaksi to se mnou šublo a s úzkostí jsem če-kal, brzo-li za mnou spustí: "Tisíckrát pozdravujeme tebe." Myslím, že na příště měli bychom se informovati, s kým pochodovali máme, abychom si neuřízli naposled kus ostudy!

Prozatím končím a myslím, že dám o sobě ještě vědět, nežli zvolíte jiného. Váš
Procházka.

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝK. VÝB. N. J. S.

New York, dne 28. července.

Schůzi zahájil starosta br. K. E. Hrbek za přítomnosti všech členů. Zápis o schůzi minulé po přečtení přijat.

Ústřední Výbor Děl. Am. Sokola zaslal dopis, v němž oznamují, že zvolili zástupce svého sdružení, aby se účast-nil sjezdu N. J. S.

T. J. S. Newark zve Výk. Výb. N. J. S., aby se účast-nil jich veřejného cvičení a slavnosti 20letého trvání. Po-zvání bylo přijato a br. K. E. Hrbek, St. Kostka a M. Gra-benstein byli zvoleni, aby jako výbor se účastnili.

Č. O. S. z Prahy zaslal dopis, jenž byl přijat a žádosti má být vyhověno. Jednatel má vyřídit.

Br. Čermák zaslal dopis, jenž byl přijat a jednatel má žádané zaslat.

Firma Springer z Prahy zaslal dopis a částku \$100, určená to náhrada za vydání knihy "Tělocvik" od br. Čer-máka; zároveň zasílají smlouvu, kterou chtí mít Výk. Výb. N. J. S. podepsanou; též žádají veškeré štočky v knize naší obsažené a i jiná vyobrazení a různé štočky. Usneseno, aby jim bylo dopsáno, že na podobnou smlouvu nepřistu-pujeme. Jednatel má vyřídit.

Br. Čermák zaslal dopis o poselství svém jako zástup-ce N. J. S. ku sletu německých Turnérů. Zároveň ozna-muje, že úplnou zprávu podá v "Sokole Am." Zároveň za-sílá účet za cestu a ztrátu času v obnosu \$82. Dopis přijat a účet k vyplacení odkázán.

Župní Výbor Župy Střední zaslal dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomosti.

Cvičitelský sbor T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, zaslal do-pis, jenž byl rovněž přijat a obsah vzat k vědomosti.

Usneseno požádati pořadatele br. Dr. J. R. Jičínského a br. J. Čermáka, aby se účastnili sjezdu N. J. S. a sice

jako zástupci listu našeho "Sokola Amerického". Jednatel má vyřídit.

T. J. S. Saginaw zaslal dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomí.

Usneseno dopsat župnímu výboru Župy Západní o zá-vodech téže.

Br. Záhořík z Milwaukee, jenž zastupoval Výk. Výb. N. J. S. na sletu a sjezdu Župy Fügner-Tyršovy v Racine, Wis., podává zprávu o průběhu sjezdu, která byla přijata.

T. J. S. Čech, Cleveland, zaslal dopis, jenž byl přijat. Zároveň zasílají směnku na \$109, splatnou v jednom roce.

Br. J. R. Jičínský zaslal dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomosti.

T. J. S. Vrehlický, Marshalltown, Iowa, zaslal dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomosti. Jednatel má odepsat.

T. J. S. East St. Louis zaslal dopis, jenž byl přijat. Jednatel má odepsat.

T. J. S. New York žádá záslužné listiny pro následující br.: Vác. Opava, Jos. Ch. Vesuka, Ferd. Vyskočil, V. Ada-mec, J. Hubel, Jos. Kopecký, V. Kropáček.

T. J. S. Newark totéž pro br.: V. Ptáčník, A. Kukal a Jos. Hobza. Oběma žádostem má být vyhověno.

Jednatel oznamuje, že zaslal různé tiskopisy T. J. S. Ravenna, Ord, Cicero, Praha (Chicago), Č. A. S. (Chicago), Střední Župě, T. J. S. Vrehlický a San Francisco.

Br. J. Štíbr zaslal zprávu o sletu slovenských Sokolů, při kterém N. J. S. zastupoval. Táž přijata. Zároveň za-sílá účet za ztrátu času v obnosu \$25, jenž byl odkázán k vyplacení.

Následující účty byly předloženy: Franklin Engr. Co. za štočky \$9.44; Commercial Engr. Co. za štočky \$13.36; Nár. Tiskárna tisk a výpravu "Sokola Amer." za červenec \$311.88; předplatné na "Věstník Sokolský" 8 K; F. Van-čura, cestovné \$4.20; J. Fryš, organisator Župy Severo-Východní, cestovné \$10; Župní Výbor Župy Střední -19.20. Veškeré účty přijaty a k vyplacení odkázány.

T. J. S. Mount Pleasant, Pa., byla dnešním dnem pro nekonání povinností svých na dobu 6 měsíců suspendována.

T. J. S. Galveston byla též na 6 měsíců suspendována.

T. J. S. Milligan byla dnešním dnem pro nekonání po-vinností svých ze svazu N. J. S. vyloučena. Totéž se stalo s T. J. S. Hallettsville, Tex.

Následkem sjezdu odbývá Výk. Výb. svou příští schůzi, dne 18. srpna na místě 28. srpna t. r.

Výk. Výb. odporučuje sjezdu, aby na příště žádná jed-nota, která čítá méně nežli 25 členů, nebyla do svazu N. J. S. přijata.

Následující jednoty zaslaly zprávy a různé poplatky: T. J. S. Lorain \$20.00; T. J. S. Bohemia \$9.90; T. J. S. Phi-ladelphia \$11.30; T. J. S. Ord \$7.00; T. J. S. Milwaukee \$171.00; T. J. S. Clarkson \$23.00; T. J. S. Svornost \$15.30; T. J. S. Timken \$20.00; T. J. S. Bridgeport \$6.00; T. J. S. Malin \$13.60; Č. A. S. (Chicago) \$52.20; T. J. S. Waller \$3.60; T. J. S. Ravenna \$6.60; T. J. S. Oenaville \$8.40; T. J. S. Budivoj \$33.60; T. J. S. Granger \$4.20; T. J. S. Little Ferry \$44.60; T. J. S. Praha (Chicago) \$60.90; T. J. S. Schuyler \$30.60; T. J. S. Cicero \$27.30; Plzeňský Sokol (Chi-cago) \$145.80; T. J. S. Bruno \$5.10; T. J. S. Fügner-Tyrš \$50.40; T. J. S. Berwin \$26.80; T. J. S. Nová Vlast \$77.80; T. J. S. Wilson, Kans. \$31.80; T. J. S. Budivoj \$25.10; T. J. S. Minneapolis \$9.60; T. J. S. Schuyler 50c; T. J. S. Gran-ger \$5.90; T. J. S. Chicago \$116.20; T. J. S. Dogde \$26.00; T. J. S. Taylor \$2.65; T. J. S. Dallas, Tex. \$14.10; T. J. S. New York \$166.00; T. J. S. Hawthorne \$6.80; T. J. S. Platts-mouth \$13.60; T. J. S. Timken \$8.45; T. J. S. Westfield \$7.60; T. J. S. Manitowoc \$9.90; T. J. S. Bohemia na sjezd 60c; T. J. S. Schuyler na sjezd \$5.20; T. J. S. Podlipný na sjezd \$19.60; T. J. S. Slov. Lípa na sjezd \$93.00; T. J. S.

Ennis na sjezd \$3.70; T. J. S. Newark na sjezd \$9.90; T. J. S. Milwaukee \$6.90; T. J. S. Tábor (Chicago) \$61.60; T. J. St. St. Louis \$74.95; Klatovský Sokol (Chicago) \$26.70; T. J. S. Vlast (Chicago) \$10.00; T. J. S. Oklahoma City \$6.70; Sokolky S. Omaha \$2.40; Sokolky New York \$25.60 na sjezd; Sokolky Newark \$13.15; Sokolky Omaha \$2.85; T. J. S. So. Omaha \$1.85; T. J. S. Schuyler 55c; T. J. S. Blesk \$1.70; T. J. S. New York 13.60; firma Springer z Prahy \$100.00.

Na to schůze skončena.

M. Grabenstein, zap.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA MĚSÍC ČERVENEC 1913.

Příjem.

1. Předpl. na S. A., J. Vašíček, West, Tex.....\$	75
Předpl. na S. A., A. Maresh, Chicago.....	75
Sbor Sokolek Libuše, Dallas, Tex.....	2.45
Za tiskové právo knihy Těloevik, Jos. Springer, Praha, Čechy	100.00
T. J. S. Lorain, Lorain, O.....	20.00
3. T. J. S. Bohemia, L. I., N. Y.....	9.90
Do fondu pro sjezd.....	.60
4. Sb. Sokolek Blesk, Baltimore, Md.....	1.70
S. J. Philadelphia, Pa.....	11.30
5. T. J. S. Ord, Neb.....	5.50
Do fondu pro sjezd.....	1.50
T. J. S. Milwaukee, Wis.....	171.00
7. T. J. S. Clarkson, Neb.....	23.00
T. J. S. Svornost, N. Y.....	15.30
8. T. S. D. a Paní, New York, N. Y.....	13.60
10. T. J. S. Timken, Kans.....	15.00
Do fondu pro sjezd.....	5.00
11. T. J. S. Lev, Bridgeport, O.....	6.00
T. J. S. Malin, Oreg.....	11.60
Do fondu pro sjezd.....	2.00
Č. A. Sokol, Chicago.....	52.20
T. J. S. Waller, Tex.....	3.60
T. J. S. Ravenna, Neb.....	6.60
T. J. S. Oenaville, Tex.....	8.40
T. J. S. Budivoj, Detroit.....	25.60
Do fondu pro sjezd.....	8.00
T. J. S. Granger, Tex.....	4.20
Sb. Sokolek Libuše, Crete, Neb.....	1.50
Za knihu "Těloevik", J. L. Cuba, Taylor, Tex.....	2.50
12. T. J. S. Little Ferry, N. J.....	28.00
Do fondu pro sjezd.....	16.60
T. J. S. Praha, Chicago.....	60.90
T. J. S. Schuyler, Neb.....	30.60
T. J. S. Fuegner-Tyrš, So. Omaha, Neb.....	37.80
Do fondu pro sjezd.....	12.60
T. J. S. Kar. Jonáš, Cicero, Ill.....	21.30
Do fondu pro sjezd.....	6.00
14. T. J. S. Schuyler, Neb., do fondu pro sjezd....	5.20
Plzeňský Sokol, Chicago.....	110.10
Do fondu pro sjezd.....	35.70
T. J. S. Žižka, Bruno, Neb.....	5.10
T. J. S. Berwyn, Ill.....	26.80
T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.....	63.30
Do fondu pro sjezd.....	14.50
15. T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich., do fondu pro sjezd	19.60
17. T. J. S. Kar. Jonáš, Wilson, Kans.....	31.80
T. J. S. Budivoj, Detroit, Mich.....	25.10
T. J. S. Minneapolis, Minn.....	9.60
T. J. S. Schuyler, Neb.....	.50
T. J. S. Granger, Tex.....	2.15
Do fondu pro sjezd.....	3.75
T. J. S. Chicago, Chicago, Ill.....	116.20

T. J. S. Dodge, Neb.....	24.00
Do fondu pro sjezd.....	2.00
T. J. S. Taylor, Tex., dluh.....	2.65
T. J. S. Slov. Lípa, Chicago, do fondu pro sjezd	93.00
18. T. J. S. Žižka, Dallas, Tex.....	14.10
Za těl. knihy, D. A. S.....	.98
19. T. J. S. New York, N. Y.....	166.00
T. J. S. Hawthorne, Ill.....	6.80
T. J. S. Plattsmouth, Neb.....	13.60
T. J. S. Timken, Kans.....	7.45
Do fondu pro sjezd.....	1.00
T. J. S. Ennis, Tex., do fondu pro sjezd.....	3.70
T. J. S. Westfield, Mass., do fondu pro sjezd..	7.60
Č. A. S., Manitowoc, Wis.....	9.90
T. J. S. Newark, N. J., do fondu pro sjezd....	9.90
21. T. J. S. Tábor, Chicago.....	61.60
T. J. S. Milwaukee, Wis., do fondu pro sjezd	
1/2 rok:	6.90
T. J. S. Ord, Neb., do fondu pro sjezd.....	2.00
23. T. J. S. St. Louis, Mo.....	65.10
Do fondu pro sjezd za 1/2 roku.....	9.85
T. J. S. Klatovský Sokol, Chicago.....	26.70
T. S. D. a Paní v Little Ferry, N. J.....	2.45
Do fondu pro sjezd.....	8.40
24. T. J. S. Vlast, Chicago.....	10.00
T. J. S. Cleveland, Cleveland, O., do fondu pro sjezd	15.30
25. T. S. D. a Paní, Newark, N. J.....	2.40
Do fondu pro sjezd.....	10.75
26. Sb. Sokolek Omaha, Neb.....	2.85
Sb. Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.....	1.85
28. Sb. Sokolek Vlastenky, Schuyler, Neb.....	.55
T. J. S. Oklahoma City, Okla.....	5.70
Do fondu pro sjezd.....	1.00
T. S. D. a Paní New York, N. Y., do fondu pro sjezd	25.60
29. Předpl. na S. A., Jos. Martinek, Chicago....	.75
31. Sb. Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb., do fondu pro sjezd	7.60
Předpl. na S. A., Jos. Springer, Praha, Čechy	11.80
T. J. S. San Francisco, Cal.....	61.60
T. J. S. East St. Louis, Mo.....	5.40
Za dvě knihy První slet N. J. S. v Chicagu..	.50
T. J. S. Praha, Okla., do fondu pro sjezd.....	11.80

\$1,933.88

Hotovost z minulého měsíce..... 5,421.11

Úhrnem \$7,354.99

Vydání.

2. Za cestovné a ztrátu času při uvádění T. J. S. Guy, Tex., L. O. Hošek.....\$	20.30
Za cestovné a ztrátu času při uvádění T. J. S. Saginaw, Mich., J. Fryš.....	5.00
Za ztrátu času spol. evič. a ubyt. v Bohemia, L. I., F. Kiovský.....	20.60
Za 6550 výt. S. A. s výpr. a pošt. a 4 str. přílohou pro červen t. r., Národní Tiskárna.....	282.20
Za vyplnění diplomu pro novou jednotu, obě. Alb. Šedivému	1.00
9. Za mlóvé lístky železniční pro evičitele F. Kiovského	7.32
18. Pořad. Sok. Am. za měsíc červenec, Dr. J. Rudiš-Jičínský	35.00
Pořad. Sok. Am. za měsíc červenec, br. Jos. Čermák	25.00
28. Služné za II. 1/4letí t. r., taj. V. V. Max Grabenstein	8.75
Služné za II. 1/4letí t. r., pokl. V. V. Fr. Lier..	5.00

29. Za ztrátu času a jízdné ku sletu německých Turnerů, J. Čermák.....	82.00
30. Náhrada za cestovné do schůze V. V. do 31. července 1913, F. A. Vančura.....	4.20
Za cestovné a ztrátu času organisátoru do Saganaw, Mich., J. Fryš.....	10.00
Předpl. na Věstník Sok. Č. O. S., br. Jos. Čermák	1.60
Za štočky pro S. A. ze dne 27. června, 5.—11. července Com. Art., C. R.....	16.36
Za 6575 výt. S. A. s výpr. a pošt. a 8 str. přílohou pro červenec, Nár. Tiskárna.....	311.88
Za ztrátu času při sjezdu a sletu Slov. Sokola v Clevelandu, br. J. Štíbr.....	25.00
Za štočky pro S. A. ze dne 7.—27. června t. r., The Franklin, Chicago.....	9.44
Za cestovné a ztrátu času při organisování a uvádění Sok. Marshalltown, Ia., F. Filip.....	19.20
31. Služné za II. ¼letí, jednatele V. V., J. Černýmu	60.00
Za pošt., dovoz a pod II. ¼letí t. r. jed. V. V..	13.84
Za poštovné tělocvičných knih.....	.34
Za poštovné knihy "Tělocvik".....	.20
Úhrnem	\$ 964.23
Příjem	\$7,354.99
Vydání	964.23

Hotovost	\$6,390.76
Fond pro příští sjezd v Baltimore, Md....	\$3,298.84
Fond pro příští běh cvičitelský.....	54.85
Základní fond N. J. S.....	300.00
Záloha na náradí u jednot.....	600.00
Půjčka u župních výborů.....	338.25
Fond pro Ústř. Matici Školskou v Čechách	7.20
V rukou V. V. úřední dluhopisy jednot (noty) za rozličné příspěvky.....	1,176.80
Na Union Dime Savings Banku.....	\$1,000.00
Na Emigrant Industrial Savings Banku.....	2,000.00
Hotovost v pokladně V. V.....	3,390.76
Úhrnem	\$6,390.76

Bratři, tímto vám oznamuji, že knihy pro sjezd byly uzavřeny dne 31. července t. r. Jednoty, které po tomto datu zasílají příspěvky, nebudou ve zprávě pro sjezd, neb nedoplačené příspěvky do 31. července t. r. jsou vedené jako dluh jednoty. Dosti práce mně to dalo, abych jednoty přiměl k tomu, aby v čas zaslaly zprávy a příspěvky, ale namáhání mé práce bylo marné. Doposud, co toto píšu, neobdržel jsem zprávy za II. ¼letí od Bayonne, N. J., Mt. Pleasant, Pa., Abie, Neb., Lucas, Kans., Galveston, Tex., Shiner, Tex., Seio, Oreg., Portland, Oreg., Sokolky Wilber, Neb., Sokolky Portland, Oreg., ač několikrát zaslal jsem upomínku v registrovanech a special delivery dopisech, přec zprávy do dnes jsem neobdržel, má vina to není, konal jsem co jsem mohl. Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA DRUHÉ ČTVRTLETÍ od 1. května do 31. července 1913.

Příjem.....	
Za vstupné a příspěvky od jednot.....	\$2,342.90
Fond pro sjezd.....	605.25
Další příspěvky na Balkán.....	.50
Knihy "Tělocvik", br. Jos. Čermák.....	105.00
Za tělocvičné knihy.....	10.05
Pamětní spis I. všesokol. sletu a N. J. S. v Chicagu	.50
Sokol Americký.....	52.58
Úhrnem	\$3,116.78
Hotovost z minulého čtvrtletí.....	4,800.90
Úhrnem	\$7,917.68

Vydání.

Zasláno na Balkán prostřednictvím Č. O. S.....	\$ 106.00
Sokol Americký	1,121.87
Různá vydání	9.90
Společný cvičitel	37.92
Organisátor	54.50
Služné tajemníka, pokladníka a jednatele V. V....	73.75
Závody, sjezdy a slavnosti.....	107.00
Poštovné, dovozní a pod.....	13.84
Poštovné a dovozní za těl. knihy.....	1.94
Poštovné a dovozní za knihu "Tělocvik".....	.20
Úhrnem	\$1,526.92
Příjem	\$7,917.68
Vydání	1,526.92

Hotovost

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

ZÁPIS O MIMOŘÁDNÉ SCHŮZI VÝK. VÝB. N. J. S.

New York, dne 4. srpna 1913.

Prozatímním starostou zvolen br. Al. Vokal, jenž zahájil schůzi za přítomnosti 8 členů. Nepřítomni bři. K. E. Hrbek, Jos. Kadlec a M. Grabenstein.

Br. J. Čermák zasílá dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomostem.

Župa Západní zasílá dopis stran závodů, jež byly v minulé schůzi zrušeny. Na to podán návrh na znovuvyřízení a zrušení usnešení ze schůze dne 28. července 1913 co se týče závodů; návrh přijat a odhlasován a usnešení tím zrušeno. Přikročeno hned k vyřízení závodů. Župa Západní zasílá počet soudců a závodníků; soudců přijato devět, jejich jména jsou následující: So. Omaha: Jos. Štěrba a Jos. Vonásek; Omaha: Oldřich Jelen a J. B. Fiala; Ravenna: Fr. Slavětinský a J. C. Brt; Crete: J. C. Nesporý a A. V. Kubiček; Plattsmouth: Eman Pták. Jednatel má vše vyřídit.

Jednatel předkládá knihu k prohlédnutí ohledně cvičících knížek, které byly prodány a které darovány; vše se shoduje.

Usneseno, aby Výk. Výbor pozval et. Slovenské Jednoty k návštěvě sjezdu N. J. S.; jednatel má vyřídit.

Na to schůze proz. starostou br. Vokálem ukončena.

St. Kostka, proz. zapisovatel.

Chicago, Ill., 31. července.

Zpráva ze Slov. Sokolské Gymn. Unie v Chicagu.—Rozepisovati se o úspěchu českého dne, 29. června 1913 v Grand Parku, bylo by zbytečné, neboť mnohé časopisy přinesly toho dosti. Mně jen je zmíniti se o účasti celkové, kterou dotyční bratři udali: Malých děvčat 156, větších děvčat 136, Sokolek 184, menších a větších žáků dohromady 316, Sokolů 174. Zvláštních čísel při společném vystoupení účastnily se sbory: Sokol Srbský, 18 členů, prostná a 10 malých děvčat s praporky. Župa Slovenských Sokolů, 20 členů, prostná a 24 Sokolek se švihadly. Sokol Slávský, 16 Sokolek cvičilo cvičení ze VI. sletu s raketou. Sokol Plzeňský, 12 Sokolů, na volných žebříkách a 28 Sokolek mazurku. Sokol Chicago, 16 Sokolek kroužilo kůžely. Sokol Oak Park, 6 větších žákyň taneční kroky. Sokol Rozvoj, 16 větších žáků, cvičení s kopím. Celkem účastnilo se 1050 hlav, což znamená dosti slušný počet od 13 jednot a kdyby bylo ještě 12 jednot, které se nesúčastnily, mohl býti dvojnásobný počet dosažen. Doufáme, až nám bude dán delší čas k přípravě, než nám byl zde vyměřen, že účastněny budou všechny jednoty v Unii sdružené. Tímto vystoupením pokročili jsme pěkně. Vedení svěřeno bylo: malých děvčat br. Hůskovi, větších děvčat br. Holanovi, žáků malých a velkých br. Bednářkovi, Sokolů br. Kostlánovi a Sokolek, ja-

kož i celého vedení br. Stýblovi, který jest předsedou a vůdčí silou Gymnastické Unie.

Dne 21. září pořádá Gymn. Unie veřejné, spojené se závody Sokolů, kde počítá se na větší účast, nežli v Grand Parku.

Tělocvičný kurs započne, dne 5. října a trvati bude do konce dubna 1914. Konati se bude každou neděli dopoledne a každou středu od 7—10½ hodiny večer v parku Ant. Dvořáka, kde místnosti pro kurs jsou již získány. Vyučováno bude tak, že v ničem dále se nepokročí, dokud všichni všemu rozuměti nebudou, z důvodu toho, abychom si odchovali mohli skutečné cvičitele a nástupce. Vyučováno bude dle přednášek Č. O. S. v Praze a k vyučování vybráni bratři: Stýblo, Košar a Holan, kteří si látku vyučovací mezi sebou rozdělí. Mimo těchto získání br. lékaři: Dr. Fischer, který vyučovati bude fyziologii, Dr. Guča pathologii a Dr. Müller anatomii, čímž kurs doista jen získá.

Konečně usneseno, aby všem jednotám v Chicagu, z kterých družstvo Sokolek pro VI. slet v Praze vybráno bylo, se dopsalo, aby při každé příležitosti nezneužívaly názvu "Sletové družstvo", jako se to poslední dobou děje — kde vystupují, aniž by se o to staraly, zda-li právem i na dále toho názvu používatí mohou. V zájmu dobré věci sokolské upozorňujeme každou jednotu, by jim oznámila, že nejen Sokolky ty sevední, ale že na dále "družstvem sletovým" se nemohou zvatí, poněvadž povinnost svou již jako takové vykonaly a ohřívati jednu a tutéž věc při každé příležitosti celku spíše škodí, nežli prospívá.

Na zdar!

Jan Holan, taj.

Cleveland, O., 31. června.

Zápis, ze dne 30. června 1913 Župy Severo-východní.—Schůzi zahájil starosta Leo Všetečka za nepřítomnosti bratří: J. Štíbr, Jiří Janda a Jos. Šlapák; A. Pánka omluven. Zápis z minulé schůze přijat. Ujednáno, aby se koupily tři ceny pro vyšší oddělení za \$10.00 a tři ceny pro nižší oddělení za \$8.00 pro příští závody v Detroit. Dále ujednáno, aby Sokolky též závodily jednotlivě. Dále ujednáno, aby se výjelo na závody ve čtvrtek 31. července, by závodníci sobě odpočinouti mohli. Zpráva náčelníka E. Šlapáka přijata. Týž zděluje o přípravách k závodům v Detroit. Dále ujednáno, aby polovice vítězku připadla Župě a druhá tamnější jednotám. Dále usneseno, aby se dopsalo jednotě Čech, aby hleděli vyslati nějaké borce na závody. Br. Řehula oznamuje, že jednotu Říp vyšle jedno družstvo. Účet, E. Šlapák, jízdné do Detroit.....\$ 7.50 Účet, A. Řehula, jízdné do Allegheny..... 10.00 Úhrnné vydání\$17.50

Příští schůze odbývatí se budou u jednoty Čech, na Wendell ave.

Leo Všetečka, starosta.

Jos. Wařák, jednatel.

Cleveland, O., 1. července.

Zápis ze schůze, dne 12. července 1913 Župy Severo-východní.—Schůzi zahájil starosta Leo Všetečka. Nepřítomni byli: Jiří Janda, Jos. Šlapák, Kolářik a V. Přech. Zápis z minulé schůze přijat. Dopis V. V. přijat a má se dopsati, že Župa naše několik jednot již do středu našeho uváděla, tak že jsme mysleli, že i jednotu Saginaw jsme uvéstí měli, aniž bychom věděli, že jakého organisátora Župa naše má. Dopis jednoty Čech přijat, v němž oznamují, že jim nelze nějakého borce na závody vyslati. Ujednáno, by se dalo svolání do časopisů o závodech v Detroit, 1. a 2. srpna t. r. Příjem od jednoty Čech za rok 1911 a 1912.....\$47.80 Příjem od jednoty Podlipný za rok 1912..... 9.70

\$57.50

Vydání: Za tisk "Světu".....\$10.00

Leo Všetečka, starosta; Jos. Wařák, jednatel.

Zápis ze schůze, 27. července 1913 Župy Severo-východní.—Schůzi zahájil starosta Leo Všetečka. Nepřítomni byli: J. Janda, Jos. Štíbr, V. Přech, Kolářik a K. Bernreiter. Zápis minulé schůze přijat. Dopis jednoty Lev přijat, v němž oznamují, že jednoty jejich velmi slabné. Ujednáno, by se jim dopsalo, aby hleděli se udržeti do sjezdu N. J. S. Dopis jednoty Saginaw, v němž oznamují, že vyšlou 6 borců na závody, přijat. Dopis jednoty Říp přijat. Zpráva výboru o jízdném přijata a ujednáno, by se vyjelo v pátek ráno po lodi. Sokolové mají přistát do Detroit v plném stejnokroji. Cvičení bude 5 čet v třetí třídě, 2 čty v druhé třídě a tři jednotlivci.

Leo Všetečka, starosta.

Jos. Wařák, jednatel.

PÍSEMNICTVÍ.

"Jsi Čech" jest agitační brožura Č. S. B. P. J., jakž napsal br. B. O. Vašků. Tiskl "Hlas Lidu" v New Yorku, kde i hlavní úřadovna se nalezá této organisace, jež Sokolstvu jest zvláště příznivou. Jsou tu pokyny, jak se členem možno státí, jak řády nové zakládati a na prospěch svobodomyšlných šiků tak pracovati. Máme za to, že by několik takových brožur mělo posláno býti do našich jednot, aby i členstvo naše se přesvědčilo, žeť povinností jeho dáti se spíše k české jednotě podpůrné, nežli k cizím. A zejména tam, kde stejných jsme zásad a stejných snah na dobro lidu svého.

"Praktický Farmářův Rádce" jest knížečka, kterou nemusí čísti pouze a jedině snad jen farmář sám, ale jest tu poučení tolik pro nás každého, že doporučujeme našim i na tomto místě. Napsal Jan Janák a vydala Národní Tiskárna v Omaze, Neb. Jsou tu odborné rady, jako pokyny mnohé pro každou domácnost. Dílko jest připsáno nezapomenutelnému pracovníku br. Janu Rosickému.

LISTÁRNA REDAKCE.

J. N., Chicago: Souhlasíme s Tebou, ale za nějakého toho jednotlivce nemůže přece celek. Musíte si vyřídit doma.

A. H.: Kupte si pro členstvo jednoty své "Čítanku Havlíčkovu" a tím učiníte, jakž dobře díš, více k uctění a vystižení památky jeho, nežli nějakou tou pouliční nepodařenou parádou. Ostatně, již dávno jsme zdůraznili, protože pro povrchní pozlátka nikdy nejsme a nebudeme. Kdyby každá národnost u každého v Chicagu postaveného pomníku v parku a jinde chtěla slavit vždy výročí, to — by se jen pořádě muselo "marčovat" a pracovat na "muziku" a "fangle".

Karel M. Ukázky naší tělocvičné výchovy nesmí ovšem sloužiti k reklamě nikoho a nikde. V tomto případě však bylo jináče i bylo změření sil s organisacemi jinými.

Delegát: Oznam tajemníku dotyčného výboru, br. Jar. Francovi, kdy vyjedeš, kterou dráhou a kdy dojdeš, aby Tě mohli očekávat a ubytovat. Vše připraveno.

J. A. Dvořák: Vyloučený člen může se přihlásiti znovu a může býti přijat, jestli se polepšil a jednotu si odhlasuje. Jinak jest ve vašem případě, kde se jedná o provinění toho druhu.

Omaha: Díky vřelé za poslané. Dostali jsme i z Baltimore podrobnosti, jak seznáš již sám. Odporučené jest zajímavé.

Z., Praha: Připravíme pole do té doby na celé tourné přednáškové. Budeš nám jen vítán a jistě ve všech jednotách.

LISTÁRNA VÝPRAVČÍHO.

Následkem nedostatku místa oznámení nových, odstouplých a vyloučených členů odloženo do příštího čísla.

Zpráva náčelníka Župy Střední za II. čtvrtletí 1913.

Jméno jednoty:	Počet všech příslušníků jednoty								Sokolové				Žáci od 14 roků				Žáci do 14 r.			Žačky od 14 roků				Žačky do 14 r.			Sokolky			
	Všech členů	Členů cvičících	Žáků od 14 roků	Žáků do 14 roků	Žaček od 14 roků	Žaček do 14 roků	Všech Sokolek	Sokolek cvičících	Kolikrát cvičili	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Prům. návštěva	Kolikrát cvičili	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Prům. návštěva	Kolikrát cvičili	Úhrnná návštěva	Prům. návštěva	Kolikrát cvičily	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Prům. návštěva	Kolikrát cvičily	Úhrnná návštěva	Prům. návštěva	Kolikrát cvičily	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Prům. návštěva
Plzeňský Sokol, Chicago.	369	31	58	130	19	116	232	69	24	6	575	24	24	3	800	33	40	3576	89	26	1	373	15	38	2981	79	26	1	652	25
T. J. S. Praha, Chicago..	198	6	36	57	34	54	221	18	22	1	162	7	23	4	736	32	23	1089	47	26	3	787	30	26	1094	42	25	1	341	14
T.J.S. Tyrš, Cedar Rapids	196	38	16	25	—	18	68	44	19	4	412	22	24	2	284	12	24	481	20	Cvičí se Sokolkami				22	323	15	13	3	307	25
T. J. S. Iowa City, Iowa..	28	8	9	10	—	—	8	8	20	1	140	7	8	1	60	8	8	66	8	Cvičí se Sokolkami				—	—	—	16	1	120	8
T.J.S. Vlast, Chicago, Ill.	29	10	—	10	—	—	—	—	17	1	93	5	—	—	—	—	17	110	6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
T.J.S. Owatonna, Minn...	39	10	—	—	—	—	—	—	20	1	114	7	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
T.J.S. St. Louis, Mo.....	198	31	23	70	11	80	121	56	19	3	406	21	17	2	254	14	16	781	49	Cvičí se Sokolkami				18	1090	60	9	2	449	49
T.J.S. Milwaukee, Wis...	135	38	23	25	12	32	180	28	17	4	400	23	16	1	208	13	17	280	16	9	1	103	11	9	191	21	9	2	120	14
T.J.S. Edwardsville, Ill..	24	5	5	—	—	—	3	—	14	1	50	4	14	1	65	5	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
T.J.S. Minneapolis, Minn.	33	7	—	—	—	—	24	8	9	1	36	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	10	1	52	5	
T.J.S. Rozvoj, Chicago, Ill	73	20	21	23	20	25	72	20	4	1	20	5	6	1	80	13	6	86	14	6	1	74	12	6	92	15	3	1	45	15
Vrehlický, Marshalltown	13	6	6	—	—	—	—	—	10	1	60	6	10	1	60	6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
T.J.S. St. Paul, Minn.....	59	21	—	28	—	20	18	16	11	2	121	11	—	—	—	—	7	185	26	—	—	—	—	7	143	20	8	1	92	11
T.J.S. K.Jonáš, Cicero, Ill	80	18	—	35	—	27	—	—	3	2	46	15	—	—	—	—	1	31	31	—	—	—	—	1	25	25	—	—	—	—
Slovanská Lípa, Chicago.	190	9	16	24	—	21	26	23	24	1	114	5	23	2	274	12	25	476	16	—	—	—	—	23	441	19	23	2	422	18
T.J.S. Čechie, Chicago....	nemají místa ku cvičení								—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Úhrnný počet	1674	258	213	437	96	396	973	290	233	30	2749	167	165	18	2821	148	184	7161	324	67	6	1337	68	150	6380	296	142	15	2600	184

Zprávy nezaslaly následující jednoty:

T. J. S. East St. Louis, Ill.; Česko-Amer. Sokol, Chicago, Ill.; Č. A. S. Manitowoc, Wis.; T. J. S. Berwyn, Ill.; T. J. S. Hawthorne, Ill.; T. J. S. Oak Park, Ill.; T. J. Klatovský Sokol, Chicago, Ill.; T. J. S. Chicago, Ill.; T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.

Počet členů cvičitelských sborů v Župě 71
 Kolik odbýváno cvičení veřejných..... 14
 Kolik odbýváno cvičení pořadových..... 44
 Průměrná návštěva pořadového cvičení.....141
 Kolik pořádáno v Župě výletů pochodových..... 2
 Kolik přednášek poučených v Župě pořádáno bylo... 4

Které jednoty vlastní tělocvičny:

Plzeňský Sokol; Sokol Chicago; Sokol Tábor; Sokol Slovanská Lípa, v Chicagu, Ill.; T. J. S. Oak Park, Ill.; T. J. S. Berwyn, Ill.; T. J. S. St. Louis, Mo.; T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; T. J. S. East St. Louis, Ill.; T. J. S. Milwaukee, Wis.

Počet a jména jednotlivých odborů v Župě:

13 odborů Sokolek, 2 pěvecké, 6 dramatických, 5 trubačsko-bubenických a 2 kluby dorostenců.

Povšechné poznámky župního náčelníka:

Bratřím starostům a tajemníkům: Není kázně, není pořádku a bázně. Za dobu mého působení v Župě Střední ještě nebylo jednoho čtvrt roku, aby nebyly dožadovány jednoty některé a to jedny a tytéž jak Žup. Výborem tak i mnou o zasílání náčelníckých zpráv, však dosud marně. Proto bratři: čtete-li "Sokola", v zájmu našeho jména, jestli již ten náčelník a cvičitel neznají povinností svých k Župě, připomeňte vy. Maličkost činí dokonalost!

Rudolf Stýblo, náčelník Župy.

ZPRÁVA SVAZU SVOBODOMYSLNÝCH, ČESKÉ VOLNÉ MYŠLENKY V AMERICE, ZA ČERVEN 1913.

Ve dnech 7. a 8. září minulého roku konala se konference Volné Myšlenky v Baltimore. Na té konferenci se shledalo, že jest velice prospěšno duševnímu vývinu jednotlivých osad, aby se pořádaly v nich takovéto konference a z těch příčin usneseno konati příští konferenci Volné Myšlenky v Clevelandě v roce 1913. V Clevelandě jsou dvě Sdružení Volné Myšlenky a ta hned zahájila akci k zdárnému výsledku clevelandské konference. Konference se účastní téměř všechny svobodomyšlné spolky v Clevelandě a okolí. Přijede delegát od Sdružení z Belaire, O. Přijedou delegáti i z Východu, kteří jsou členy Výkonného Výboru Svazu a Sdružení v New Yorku a okolí. Jsou to občané: E. V. Voska, A. R. Zicha, Jan Březovský, B. O. Vašků, J. J. Kárník. Dle všeho též přijede obč. J. Kovář z Boston, Mass. a obč. L. Lustig z Wilksburg, Pa.

Konference Volné Myšlenky v Clevelandě konati se bude ve dnech 30. 31. srpna a 1. září tohoto roku. Program, dle něhož se bude pokračovati: První den, v sobotu odpoledne, předporada. Večer veřejná přednáška A. R. Zicha: Volná Myšlenka a křesťanství. — Druhý den, v neděli večer, veřejná přednáška E. V. Vosky: Volná Myšlenka, Anarchismus a Socialism. Vlastní jednání sjezdové začne v neděli v 9 hodin dopoledne a skončí se v pondělí odpoledne. Ke každému bodu promluví řečník, pak debata a přijmou se konečná usnesení. Pořad jednání: 1.) A. R. Zicha, Volná Myšlenka a Klerikalismus; 2.) Clevelandský řečník, Práce Volné Myšlenky a její poměr k svobodomyšlným spolkům a Sokolstvu; 3.) E. V. Voska, Volná Myšlenka, otázka sociální a hnutí žen; 4.) J. Březovský, Svobodomyšlnost a naše školství; 5.) B. O. Vašků, Tisk a jeho význam; 6.) J. J. Kárník, Čechové v roce 1915; 7.) Stížnosti, dotazy, resoluce, volné návrhy.

Již program zde uvedený ukazuje, že jednání na konferenci bude velice obsáhlé a že se dá očekávat mnoho dobra k dalšímu vývinu svobodomyšlnosti. Žádáme spolky, sdružení atd., pokud se nepřihlásily, aby tak co nejdříve učinily. Přihlášky ke konferenci, návrhy, příspěvky na hrazení výloh s konferencí, pozdravné dopisy a telegramy zašlete na tajemníka přípravného výboru konference, kterým je obč. Fr. Yunger, 12802 Benham Ave., Cleveland, O. Korrespondenci ostatního Svazu se týkající zasílejte do úřadovny Svazu na adresu: Svaz Svobodomyšlných, 546 East 86th Street, New York, N. Y.

Žádáme ctěné časopisy svobodomyšlné, aby tuto zprávu v zájmu zdárného výsledku konference a tím v zájmu celého hnutí svobodomyšlného přinesly. Děkujeme předem. Za Česko-Americkou Volnou Myšlenku oddaní: E. V. Voska, předseda; J. V. Burian, tajemník.

PŮLTISÍCILETÁ PAMÁTKA UPÁLENÍ MISTRA JANA HUSI A JUBILEJNÍ HUSŮV DŮM V CHICAGU.

V roce 1915 den 6. července bude tomu 500 let, co Mistr Jan Hus, byv prohlášen sněmem církevním za kacíře, za živa upálen byl na hranici u města Kostnice. Není pochyby, že toto půltisícileté jubileum slaveno bude po celém světě a především ovšem v českém národě. Ve staré vlasti konají se již nyní pilně přípravy. Slavnosti v Čechách vyvrcholí při odhalení pomníku, jenž Mistru Janovi do té doby postaven bude na Staroměstském náměstí v Praze. Také svobodomyšlní Čechové američtí nedají jubileu tak významnému minouti bez důstojné oslavy. Na vyzvání Velkořádu Č. S. P. S. ujal se věci té Svaz Podpůrných Jednot a spolků a svolává zástupce všech místních svobodomyšlných spolků ku společné poradě, aby docílena byla v Chicagu jednotná jubilejní oslava Husova. Mimo to po delší dobu již šíří se

myšlenka, aby v roce 1915 postaven byl v Chicagu Jubilejní Husův dům společným úsilím všeho česko-amerického lidu. Budova ta má býti kulturním stánkem svobodomyšlných Čechů amerických. Vedle velké síně pro manifestační schůze budou tam menší síně shromažďovací a pracovny pro ústřední sbory. Pořádány tam budou kursy učitelské a pro praktické cvičení bude tam také vzorná škola. Má tam býti česko-americké museum, v němž ukládány budou všechny památky česko-amerického života. Věstník, jež vydal Přípravný Sbor pro postavení Husova Domu a v němž uvedeno je, že již na dvě stě spolků přihlásilo se k součinnosti a ve více než ve sto českých osadách po celé Americe mají své fondy pro Husův Dům. Sebraný obnos převyšuje již \$10.000.

Přípravný výbor vyčká do 15. srpna t. r. na výkazy o stavu sbírek a vypíše pak volby zástupců pro zákonitě Stavební Družstvo, jež bude v měsíci září ustaveno. Družstvo toto skládati se bude ze zástupců a sice, každý spolek, jenž odvede nejméně \$10 a zaváže se, že do 6. července 1914 doplní svůj příspěvek na \$25, bude oprávněn k jednomu zástupci. Za každých dalších \$100 získá právo na dalšího jednoho zástupce nebo hlas. Zástupcové z venkova budou v důležitých záležitostech odevzdávati svůj hlas cestou písemní. Jednotlivci, pokud odvedli \$100, budou rovněž oprávněni k jednomu hlasu. A takový jednotlivec, jenž odvede \$500, bude oprávněn k dvěma hlasům. Mimo to budou členy Stavebního Družstva zástupci časopisů dle výše obnosů prostřednictvím jejich odvedených a dle horlivosti, s jakou pro podnik pracují, o čemž rozhodne Družstvo samo. Hned v září t. r. po svém ustavení zahájí Stavební Družstvo svou činnost, vyhledá místo a vypíše konkursy na plány. Přípravný Sbor má po ruce různé pomůcky k sbírání příspěvků, jako sběrací listiny, cihly, pohlednice a kolky, o něž možno přihlásiti se u účetníka obč. Karla Kavalle, 2723 So. Avers Ave., Chicago, Ill. Agitační a Tiskový Výbor, jehož předsedou jest Dr. Fr. Iška, má připraveny také pomůcky k pořádání Husových oslav, jako proslovy, řeči, deklamace a písně, jež rozesílá zdarma na požádání do každé osady. Adresa je: Tiskový Výbor J. H. D., 1510 záp. 18. ulice, Chicago, Ill.

KVITOVÁNÍ DARŮ.

Následující jednoty darovaly Těl. Jed. Sokol v Crete, Neb., následující obnos ku stavě nové síně:

Těl. Jed. Sokol, St. Louis, Mo.....	\$5.00
Těl. Jed. Sokol Tyrš, Cedar Rapids, Iowa....	5.00
T. J. D. Paní, New York, N. Y.....	5.00
Sbor Sokolek, Chicago, Ill.....	5.00

Začez vyslovuje Těl. Jed. Sokol Crete nejsrdečnější dík.
John Nespor, starosta; Eduard Brt, taj.

CVIČITELE PŘIJME

Těl. Jed. Sokol Tyrš, Cedar Rapids, Ia. Musí býti schopný a v oboru svém vzdělaný. (Svobodný má přednost, ale není podmínkou). Musí se věnovati pouze práci tělocvičné. Přihlášky přijímá a podrobnosti zdělí

Za evič. sbor

Jan Jirásek,
136 F Ave. W., Cedar Rapids, Ia.

VI. SLET V POHYBLIVÝCH OBRAZÍCH

zapůjčí za mírný poplatek

FRANTA FILIP, ..

Security Savings Bank, Cedar Rapids, Iowa,

3x

zástupce br. Rafaela Szalatnay-e.

Adresář Nár. Jed. Sokolské ve Spoj. Státech.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku. Schůze poslední pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — K. E. Hrbek, starosta, 420 E. 71st St.; Jos. Kadlec, náměstek, 590 E. 169. St., Bronx; John Černý, jednatel, 431 E. 71st St. (Checky, poštovní a expressní poukázky dlužno vystavovati na jméno pokladníka, tedy Frank Lier, ale zaslati je jednatelem. Není-li check vystaven na New York, nutno k zaslání částce připsati 10 centů za kolekcii.); Max Grabenstein, tajemník, 991 Boston Rd., Bronx; Fr. Lier, pokl., 1185 Lexington Avenue, New York. — J. Pavlík, Fr. Vančura, F. Bartůněk; výbor finanční: St. Kostka, Al. Wokál, Anna Veselá; náčelník Ferd. Martyny, 1329 First ave., podnáč. Aug. Tesar, 2218 Jules St., St. Louis, Mo.; 2. podnáčelník Fr. Slavětinský, Ravenna, Neb.

Župa Východní. Sídlo v Baltimore, Md.

Ústřední Výbor: Starosta Sylvester Stiegler, 1006 N. Castle St.; náměstek Karel Neuman, 901 N. Montford Ave.; jednatel Jar. Franc, 2000 E. Eager St.; pokladník Vinc. Jelínek, 216 N. Madeira St.; náčelník Fr. Stěška, 2010 Ashland Ave.; 1. podnáčelník Karel Neuman; 2. podnáč. Vinc. Jelínek; účetní výbor: Fr. Čermák, K. Matoušek, Fr. Kadaň. Schůze odbývají se každou 4. neděli v měsíci. Dopisy zasílány buďtež na jednatele.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Jaroslav Franc, 2000 E. Eager St.

T. J. Česko-Slovenský Sokol v Bayonne, N. J. Schůze 1. čtvrtek v měsíci v Hooper Cooper Hall, 94—96 E. 22nd St., cor. Ave. F. Taj.

T. J. S. Fuegner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 210 Prospect St.; taj. Vác. Vančura, 59—2nd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. S. Newark, N. J., 2. pondělí v Bohemian Auditorium, 17th St. & 19th ave.; taj. A. Zamburek, 357 Walnut St.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y., schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 428—430 E. 166th St.; tajemník J. Kolman, 590 E. 169th St.

T. J. S. New York; 2. a 4. pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Vác. Elian, 315 E. 80. St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; taj. Tonda Jaroš, 2124 N. Franklin St.

T. J. S. Sokol Westfield, Mass. 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St., taj. Alois Jelínek, 84 Meadow St.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. neděli v Sokolovně; taj. Josefina Vančura, 910 N. Madeira St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku Schůze poslední čtvrtek v Sokolovně. Marie Celer, 305 Prospect St., L. I. City, N. Y.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Helena Vozáb, 56 6th ave., L. I. City, N. Y.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze vždy druhou středu. Taj. Elizabeth Reminger, 792 Hunterdon st.

T. J. S. Little Ferry, N. J. Schůze 3. čtvrtek; tajemník F. Kallminzer, box 88.

Česko Těl. Záb. Sp. Sokol v Bohemia, L. I., N. Y.; schůze každý 2. čtvrtek v měsíci; taj. Jos. F. Thuma.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J. Schůze třetí neděle o 5. odpol.; taj. Ant. Smietansky, box 102, Little Ferry, N. J.

T. J. S. East Islip, L. I., N. Y. Taj. Fr. Tůma, box 177.

Župa Sev.-Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední výbor: Starosta Leop. Vše- tečka, 7709 Cedar Ave.; náměstek L. F. Nekvasil, 4141 Cyril Ave. S. W.; jednatel Josef Wařák, 6703 E. Classen Ave. S. E.; pokladník Josef O. Šlapák, 4150 Marvin Ave.; náčelník Emil Šlapák, 8711 Capitol Ave. S. E. Další členové: Jos. Štíbr, K. Bernreiter, J. Kolářík, Vác. Pfech, Ant. Pánka, Jar. Vodraška, Vojt. Charvát. Schůze každou 2. neděli v měsíci v Sokola Nová Vlast na Clark ulici. Dopisy zasílány buďtež jednatelem: Jos. Wařák, 6703 E. Classen Ave., S. W., Cleveland, O.

Sokol Cleveland. Schůze každou 3. neděli v měsíci v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; taj. Fr. Lemr, 9103 Folsom Ave.

Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. neděli v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Vác. J. Štíbr, 3251 E. 55th St. S. E.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.; 1. středu večer v síni Sokol na Clark ave.; jednatel Vác. Mrázek, 3160 W. 48th St., S. W.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; tajemník Karel Matyáš, 748 Mt. Elliott Ave.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul., taj. Fr. Hlavatý, 283 Maybury Grand Ave.

Sokol Lorain, Lorain O. Schůze 4. neděli v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelly Pl. Taj. Ad. Navrátil, 3106 Broadway.

T. J. S. Říp, Allegheny, Pa.; schůze 1. neděli v Čes. Nár. Síni, 1000 Vinial St.; taj. Karel Štastka, 88 Voskamp St.

T. J. S. L. Klácel, Mt. Pleasant, Pa.; taj. Jan Šimandl, 246 Oak St.

T. J. S. Lev, Bridgeport, O. Schůze 3. neděli v měsíci v síni Č. S. P. S.; taj. Jos. Princífk, box 77.

T. J. S. Saginaw, Mich. Taj. Leo. Krupka, 410 N. 13. St.

Župa Střední. Sídlo v Cedar Rapids, Ia.

Ústřední výbor: Starosta Dr. J. Rudiš-Jičínský, náměstek Jos. Halg, jednatel Fr. Filip, Security Bank, pokladník Václav Janda, náčelník Rudolf Stýblo, 1619 W. 18th St., Chicago, Ill., 1. podnáčelník Boleslav Hašek, Cedar Rapids, Ia. II. podnáčelník Karel Kolářík, St. Paul, Minn. Výbor účetní: Fr. Jirásek, B. O. Hašek a J. Jirásek. Schůze 3. čtvrtek v Sokolovně, na 3. ul. a 5. Ave.

Plzeňský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, taj. Fr. Hartman, 2525 S. Ridgeway Avenue.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 2335—2341 So.

Kedzie ave.; taj. Jos. Zeman, 1933 So. Spaulding ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 3. čtvrtek v síni Atlas Hall, 1436—40 Emma st.; taj. K. Doubek, 3329 Hirsch St.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 1300—1302 S. 41st av.; taj. Jos. Čapek, 1339 S. 42. Ct.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. středu v síni patronátu Č.S.P.S. Taj. Karel Stupka, 5038 S. Robey St.

Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.; schůze každý 2. a 4. čtvrtek v Sokolovně, 515—517 DeKoven St.; taj. Alois Kára, 1321 So. 42. Ave.

T.J.S. Rozvoj, Chicago (Irving Park) Schůze 4. čtvrtek v měsíci. Taj. Jos. Březina, 4624 N. 40. Ave.

T. J. S. Vlast, Chicago, Ill. Schůze 3. středu v měsíci v síni Čes. Am. Svob. školy 4. wardy, roh 30. ul. a Union ave. Jar. Růžička, 540 W. 37. St.

Česko Americký Sokol v Chicagu, Ill. Schůze 1. a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. škole, 1126 W. 18. St.; taj. Václav Boháč, 3006 So. St. Louis ave.

T. J. Klatovský Sokol, Chicago, Ill.; schůze každou 3. středu v síni Ladimír Klácel, roh Leavitt a 19. ul.; taj. John Hora, 2131 W. 18. St.

T. J. S. Oak Park, Ill. Schůze 1. a 3. čtvrtek v měsíci ve vlastní Sokolovně, 6452—54 z. 12. ul. Taj. Jiří J. Šuma, 6617 W. 12. St.

T. J. S. Hawthorne, Ill. Schůze 1. pátek v měsíci. Taj. Emil Prine, 5037 W. 30. St.

T. J. S. Berwyn, Ill. Schůze 2. čtvrtek v měsíci v Sokolně. Taj. Karel Smíšek, box 66, La Vergne, Ill.

T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill. — Schůze 1. a 3. středu v měsíci. Taj. Al. Hildebrandt, 5321 W. 25. St.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; tajemník Alois Jaroš, 708 Chicago St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síni; jednatel Fr. Hrdlička, 1055 — 29. St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolně, roh 9. ul. a Allen ave.; taj. Vác. Wimer, 1807 So. 12 St.

T. J. S. East St. Louis, Ill. Schůze každou 1. neděli ve 2 hod. odpoludní v Sokolovně, na 11. a Exchange ave., taj. Jos. Hudeček, 1020 N. 13. St.

Těl. Jed. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v Sokolně, na 3. ul. a 4. ave.; taj. Jos. Trejtnar, 608—4th ave. W.

T. J. S. Edwardsville, Ill. Schůze 1. neděli o 2. hod. odp. v síni Č. S. P. S., Vandalia St., taj. Karel Slavík, 136 E. Union St.

T. J. S. Iowa City, Ia. Schůze 2. úterý v síni Č. S. P. S. Taj. V. J. Albrecht, 1116 E. Davenport St.

Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni Č. S. P. S., roh 7. a Western Ave.; taj. F. J. Svoboda, 76 Park Place.

T. J. S. Owatonna, Minn. Schůze 2. čtvrtek v síni Č. S. P. S. Taj. L. E. Rypka, Oak Grove Farm, box 242, Owatonna, Minn.

T. J. S. Minneapolis, Minn. Tajem. V. Fencel, 310 — 22. Avenue No. — Schůze 2. neděli v měsíci ve 2 hod. odp. v České Národní Síni, 2226 Washington ave. a 23. Ave. No.

T. J. S. Vrehlický, Marshalltown, Ia. Taj. Pepík Cirkil, 808 E. State St.